

CIWANÊN AZAD

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Kowara Ciwanan a Mehaneye

Hejmar:25

Heziran 2008

DAĞLARA ÇIKACAGIZ
HESABINI SORACAGIZ

Önderliğimiz Özgürleşene Kadar
"Edî Bese"

Bê Serok Jîyan Nabe

3. Festival'a

Spor û Çandê ya Ciwanan a Amara

3.Amara Jugend-, Kultur- und Sportfest

VEKİRİN
FERHAT TUNÇ
KOMA ÇARNEWA
KOMA REWŞEN
SERHADO
CEVDET BAĞCA
HÜSEYİN GÜLER

KOMA SÎPAN (Gruba Macaristan)
ÇOCUK KOROSU (Duran Mendes Grubu)
KOMA DEM
GOVEND
AKTÎVÎTEYÊN SPORTÎF

21-06-2008 SEAT:11.00

Cih: Sporthotel Ritzinger

Herrgottwiesg. 134, 8020 Graz

Designed by : www.RojaCiwan.com

Sebra me ne ma Êdî bes e!

3.HASAN KIZILER

GENÇLİK SÖLENİ

2008

Program

- *Açılış
- *Çetin Oraner
- *Koma Çarnewa
- *Rotinda
- *Delil (Hip Hop)
- *Serhado (Hip Hop)
- *Sanoya te go çi
- *Sinevizyon
ve Sürprizler...

İçindekiler

Genç Başladık Genç Başarıyoruz -II-	2
Duran KALKAN	
Demokratik Özerk Kürdistan'ı Nasıl Anlamalı? -I-	11
M. KARASU	
Kültürel Bir Gelişme Olarak Kürdistan Yurtseverliği.....	15
Cihan EREN	
Genç Kadına Mektup	19
Gulan BOTAN	
Adıl Arkadaşın Anısına Gerilla Ordusu Büyütülecektir.....	21
HPG	
Bezêlê Karakolu Baskın Süprizi.....	24
Rubar ANDOK	
Zilan, Bir Aşk.....	32
Özgürlük Notları	
Erdal Olabilmek.....	36
Çarçel ENGİZEK	
Cudi'nin Asi Çocuğu Adıl Yoldaşa.....	44
imza	
Güneşi Gördüm.....	53
Civan AZAD	
Yoldaşça Yaşamak.....	56
Taylan WELAT	

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Kürdistan'da Özgürlük hareketinin gelişmesinden ürken Emperyalist güçler Özgürlük hareketini tasfiye etmek için deyim yerindeyse denemedik yol bırakmamışlardır. Önderliğimizin uluslararası komployla esir edilmesi, daha sonra kimyasal saldırıya maruz bırakılması bu tasfiyeyi sonuca götürmekteki ısrarlarını göstermektedir. Bu amaçla hareketimize karşı saldırılar geliştiren komplocu güçlerin Önderliğimiz esir alındıktan sonra hareketimizin tasfiye olacağına dair umutları oldukça artmıştır. Bu umutlarını gerçeğe dönüştürmek amacıyla hareketimize karşı çok yönlü kuşatma, tecrit vb. yöntemlerle etkisizleştirme saldırılarını yoğunlaştırmışlardır. Ancak Emperyalist güçlerin şimdiye kadar ki tüm yönelimleri halkımız ve Özgürlük hareketi tarafından boşa çıkarılmış ve kendilerine karşı bir silaha dönüştürülmüştür. Bu tasfiye planları Gerillanın Bezele darbesi ile bir şok daha yaşamış ve bu yaşadığı son şok da olmayacaktır

Ortadoğu'da Kürt halkına karşı bu imha ve inkar konsepti uygulanmaya çalışılırken, Avrupa, özelde Almanya da bu konseptin Avrupa ayağını üstlenmiştir. Berlin gençlik yürüşünde Kürt gençlerine karşı kullandığı sınırsız şiddet gücü, derneklerimize karşı baskın ve kiriminalize etme çalışmaları bunu net olarak göstermiştir. Ama buna karşı cevabımız büyük bir direniş olacaktır.

Kürt halkı Türk faşizminin baskılarından kurtulmak için bir Avrupa ülkesi olan Almanya'nın demokrasilerine sığınmışlardır. Ancak görüyoruz ki Almanya demokrasisi Kürtler karşısında sözde bir demokrasiye dönüşmektedir. Bir halk Önderliğinin posterine ve bir halkın ulusal kültürel renklerine tahammul edemeyen bir demokrasi hiç bir zaman gerçek bir demokrasi olamaz.

"Ya gerçek bir demokrasi ya da hiç"

Bu temelde I. Edî Bese hamlesini halk serhildanlarıyla bir doruğa ulaştıran Kürt halkı, II. Edî Bese hamlesini de gençlik öncülüğünde Önderliğimizin özgürlüğü ile taçlandıracaktır.

Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...

Genç Başladık Genç Başarıyoruz -II-

Duran KALKAN

"Avrupa'nın imkânları doğru değerlendirilirse Avrupa'daki Kürt gençleri hem Önderlik çizgisini anlama hem de bilimsel kavrayış da derinleşerek parti ve demokrasi hareketimizin sağlam kadroları haline kendini getirmede en fazla kendilerini eğitime, hazırlama imkânına sahiptirler. Kendilerini geliştirip, eğiterek Kürt özgürlük mücadelesine başkalarının yapamadığı katkıları yapacak bir konuma kendilerini ulaştırmalı, böyle bir çaba içinde de olmalıdırlar"

Günümüzde her yerden daha fazla demokratik köklü bir demokratik dönüşüm sancısını Ortadoğu yaşamaktadır. Bunun için tarihsel ve kültürel birikimin var olduğu gibi böyle bir dönüşümü zorlayan bedeller ve çelişkiler de mevcuttur. Ortadoğu şöyle bir ikilem içerisindedir; ya demokratik dönüşüm yaratarak, demokratik dönüşüm yaparak yeni bir çağın, demokratik sosyalizmin çağının gelişimini yaratacak ya da yar olan değerlerini de kaybederek yok olup gidecektir. Ortadoğu'nun yaşadığı çelişki bu kadar keskindir. Yok, olup gitmeyi önleyecek yeni bir çağ yaratmayı sağlayacak nedenler Ortadoğu açısından güçlüdür. Bu noktada da kuşkusuz en başta sorumluluk Ortadoğu gençliğindedir.

Kürt, Türk, Arap, Fars ve diğer halkların gençlik kesiminidir. Benzer durum Kürt gençliği açısından da ifade edilebilir. 1970'lerin ortalarından itibaren gençlik militanı önder Aponun çıkışıyla bilinçlenme ve örgütlenme sürecine giren PKK biçiminde partileşerek bugüne kadar en zor koşullarda Kürt halkının özgür-

lük ve demokrasi mücadelesini başarıyla yürüten Kürt gençliği önümüzdeki süreçte de bu çizgiyi daha güçlü sahiplenerek devam ettirecek, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncülük görevini yürütmeyi sürdürecektir. Bu nedenle günümüz ulusal demokratik görevlerini en başta yürütmekle sorumlu olan kesim de gençlik kesimidir.

PKK'nin doğuşu ve gelişimi gibi demokratik sosyalizm çizgisindeki yeniden yapılanışı da bir gençlik hareketi olma özelliğini devam ettirmektedir. Bu konuda yanlış, hatalı, yetersiz anlayış kesinlikle girmemek gerekiyor. Hem felsefik ve ideolojik açıdan, hem de kadrosal ve örgütsel yapı bakımından PKK'nin yeniden inşası da bir gençlik partileşmesi olmaktadır. Genç başlayıp genç başaran PKK'nin sürekliliğini kıla-cak, devam ettirecek yegâne güç kesinlikle gençliktir.

Bu bakımdan PKK'nin önüne koyduğu ve gerçekleştirmeyi tarihsel olarak zorunlu gördüğü bütün görevlerin başarılması gençliğin omuzlarındadır. Geçmiş deneyim ve tecrübeleri temelinde o büyük birikime dayanarak en güçlü yeniden

partileşme hareketini kuşkusuz günümüz Kürt gençliği yaratacaktır. Yeniden demokratik sosyalizm çizgisinde yeniden partileşmenin militan kadrolarını Kürt halkının kız ve oğulları sağlayacaktır.

Kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı demokratik devrim hareketini gençlik yürütecektir. Bu çerçevede hem partileşme hareketini sahiplenip hareketin ihtiyaç duyduğu kadar militan kadroyu parti saflarına yollarken, hem de gerillalaşma ve serhildan hareketine her yerde öncülük etmeye bilecektir.

Partileşmek demek gerillalaşmak demektir

O nedenle günümüzde özgürlük hareketimizin ve halkın ihtiyaç duyduğu oranda gerillalaşmak, özgürlük alanlarına dağa çıkmak bu temelde militanlaşmak, bunun bir parçası olarak kasaba ve kentlerde halkın öz savunma örgütlülüğü içinde yer almak gençliğin en temel görevidir. Gerillayı ve öz savunmayı geliştirdiği, büyüttüğü oranda devrimci gençlik hareketi gelişme ve militanlaşma kaydedecektir.

Bu nedenle de on binleri, yüz binleri aşan bir gerillayı yaratmayı, milyonlara ulaşan bir öz savunma örgütlülüğü sağlamayı Kürt gençliği önüne temel bir hedef olarak koymalıdır.

Gerilla biçiminde ve meşru savunma çizgisinde Önder Aponun ve halkın temel savunma kuvveti olarak rol oynarken, aynı zamanda demokratik serhildan hareketinin de öncüsü olması gerekiyor. Her yerde Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında demokratik halk serhildanının öncüsü, örgütleyicisi, yürütücüsü, koruyucusu gençlik olmak zorundadır. Ancak bu büyük serhildan gençlik örgütleyebilir. Bu cesareti gençlik gösterebilir. Bu dinamizmi gençlik temsil edebilir.

Dolayısıyla da gençlik öncülüğüne dayanmadan Kürt halk serhildanının büyüyüp, zafere gidemeyeceğini bilmek gerekir. Onun için de başka hiçbir kesime bırakmadan, başkalarıyla kendini kıyaslayıp, yarıştırmadan gençliğin bu tarihsel görevine sahip çıkması serhildan öncülüğünü başarıyla temsil edebilecek bir çizgide gençlik hareketini örgütleyip, geliştirmesi gereği vardır. Serhildanın örgütlenmesiyle paralel bir de halkı örgütleme, bilinçlendirme görev ve sorumluluğu vardır gençlik hareketinin. Çünkü top-

lumun yeniliğe en açık, en bilinçli kesimi ve hareketi gençlik hareketidir. Yine en çıkarsız, hesapsız, kolektivizme, paylaşıma en açık kesim gençliktir ve onun devrimci hareketidir. Dolayısıyla bireyciliği aşacak, örgütlülüğü yaratacak kesim gençlik kesimidir.

Konfederalizmi inşa etmesi gereken güç gençliktir

Bu bakımdan da gençlik hem kendini örgütleyecek, hem de kendini örgütledikçe halkın demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlenmesini sağlayacaktır. Kısaca demokratik konfederalizmin inşasının öncülüğü de gençlik olmak zorundadır. Konfederalizmi inşa etmesi gereken güç gençliktir. Demokratik komünalizmin esaslarına göre hem her alanda kendi örgütlülüğünü yaratırken, hem de diğer kesimlerinde demokratik çizgide özgün örgütlenmelerini yaratmalarına öncülük, destek vermek ve yol göstermek bunları demokratik konfederalizmin esaslarına göre bir bütünlüğe kavuşturmak herkesten çok gençliğin görevleridir. Demek ki, partileşmenin, gerillalaşmanın, demokratik serhildanı geliştirmenin ve demokratik Konfederalizmi inşa etmenin öncü gücü genç-

liktir. Bütün bu görevlerin başarılmasında herkesten fazla görev ve sorumluluğu bulunan güç gençlik kesimi ve onun devrimci hareketidir. Bu vesileyle birkaç hususu da Avrupa'daki Kürt gençliği için, Komalen Ciwan Avrupa örgütü ve Avrupa'daki genç yoldaşlar için ifade etmek isterim.

Avrupa'daki Kürt gençliği özgün görevlerle yükümlüdür

Genelde Kürt gençliğinin ve devrimci gençlik hareketimizin önündeki temel görevlerin hepsiyle Avrupa'daki Kürt gençliğinin de sorumlu olduğu açık olan bir gerçektir. Onları yeniden tekrarlamak elbette gerekli değildir. Ancak daha özgün görevlerle yükümlü olduğunu da Avrupa'daki Kürt gençliğinin genelden öte özgün görevlerle yükümlü bulunduğunu ifade etmemiz gerekiyor. Nedir bu görevler? Birincisi, herkesten daha fazla ve sağlam bir ideolojik duruş gösterebilmesidir. Neden böyle bir duruş bu kadar gerekli ve önemlidir? Çünkü kaypak bir zeminde bulunmaktadır. Kapitalist devletçi sistemin en çok geliştiği, güçlü olduğu insanları bir değirmen gibi öğütüp köleleştirerek kendine hizmet ettirdiği bir ortamda bulunmaktadır. Çok güçlü bir ideolojik kavrayış ve sağlam bir ideolojik duruş olmazsa sistem içinde erimekten, kölelikten ve sisteme hizmet eder hale gelmekten kurtulmak kesinlikle mümkün değildir. O bakımdan da Kürdistan ortamından çok Avrupa ortamı daha derin bir ideolojik duruş ve daha sağlam bir ideolojik kavrayışa ihtiyaç duymaktadır.

Bu bakımdan da Avrupa'daki Kürt gençliği okuyanları, işçileri bütün kesimleri böyle bir duyarlılıkla günlük yaşama yaklaşmayı ve katılmayı bilmelidir. İdeolojik duruştan kasıt nedir? Birincisi kendi kimliğini, ulusal değerlerini kaybetmemektedir. Yabancı ortam, kapitalizmin insana tatlı gelen

yönleri her zaman kayma ortaya çıkartabilmektedir. Dolayısıyla da Avrupa ortamı eritici, tüketici bir ortamdır. Kendi kökünden, kimliğinden kopan, anadilinden kopan bir gencin yaşamda verimli, üretken bir hale gelmesi zordur.

Bazı bilimsel çevreler anadil eğitimi yapamayanların yaratıcı olmadıklarını söylüyorlar. Dolayısıyla anadilinden kopan, kimliğinden kopan, kültüründen kopan bir gencin yabancı ortamlarda sağlam bir kişilik sergileyebilmesi mümkün değildir. Bu bakımdan da çok daha duyarlı ve örgütlü bir biçimde Kürt kimliğine sahip çıkmak, Kürtçe konuşmak, Kürt kültürünü özümsemek, kendi kimliğiyle insanlık içinde yaşamaya önem vermek, özen göstermek, buna sıkı sıkıya sahip çıkmak büyük önem taşımaktadır. Diğer yandan ikinci olarak kapitalizmin ayartıcı, yozlaştırıcı, dejenere edici yaklaşım ve özelliklerine karşı özgürlük, eşitlik, demokrasi çizgisinde emekçi, çalışkan, fedakar duruşta ısrarlı olmayı bilmek gerekiyor. Gerçekten de Avrupa ortamı yozlaştırıcıdır, dağıtııcıdır. Bazı imkânlar sunar ama o imkânlardan yararlanmayı bilirse insan sonuç alabilir. Yoksa o imkânlardan doğru yararlanma bilinmezse imkân gibi görünenler zehre dönüşebilir. Yılan gibi insanı sokup yozlaştırıp, yok edebilir.

Avrupa'daki imkanları doğru değerlendirip halka öncülük edilmelidir

Bu bakımdan da her türlü yozlaşmaya, dejenerasyona, sorumsuz, lümpen eğilimlere karşı duyarlı olmak gereği vardır. Kürt gençliği emekçi olmalı, sağlam bir özgürlük, eşitlik, demokrasi bilincine sahip olmalı, sağlam bir duruş göstermelidir. Üçüncü olarak, yeniliğe açık olan kesim gençlik kesimidir. Avrupa'nın imkânları doğru değerlendirilirse Avrupa'daki Kürt

gençleri hem Önderlik çizgisini anlama hem de bilimsel kavrayışta derinleşerek parti ve demokrasi hareketimizin sağlam kadroları haline kendini getirmede en fazla kendilerini eğitime, hazırlama imkânına sahiptirler. Bunu yapabilirler, yapmalıdırlar da. Kendilerini geliştirip, eğiterek Kürt özgürlük mücadelesine başkalarının yapamadığı katkıları yapacak bir konuma kendilerini ulaştırmalı, böyle bir çaba içinde de olmalıdırlar.

Son olarak demek ki sağlam bir ideolojik duruş hem gençliğin kendisini doğru eğitip, yaşatabilmesi, örgütleyebilmesi açısından gereklidir, hem de halka doğru bilinci etkili bir biçimde götürüp, onları eğitmesi açısından gereklidir.

Yani Avrupa'daki Kürt gençliğinin güçlü bir bilinçlenme ve aydınlanma temelinde doğru çizgide kendilerini örgütleyerek, toplumu da aydınlatma, bilinçlendirme, her türlü yozlaştırma, erime, dağılmaya karşı Kürt halkının ulusal demokratik çizgide örgütlenip, birliğini korumasına öncülük etme görev ve sorumluluğu vardır. Avrupa gençliği bunu yapmak zorundadır. Başka kimse halka bu konuda öncülük edemez. Onları aydınlatamaz, bilinçlendiremez, eğitip-örgütleyemez. Bu

konuda imkânı, fırsatı en çok olan bunu yapma gücüne, kuvvetine en fazla sahip olan kesim gençliktir.

Avrupa'daki Kürt gençliğinin, Komalen Ciwan Avrupa örgütünün böyle bir görev ve sorumluluğunun olduğu tartışma götürmezdir. Bunu yapabilmesi işte sağlam bir ideolojik duruşla mümkündür. Ancak kendisi Kürt kimliğinde demokratik sosyalizm çizgisinde ileriye, yeniliğe açıklıkta sağlam bir bilinç ve duruş gösterir ise ve bu temelde kendisini örgütler, güçlü bir gençlik hareketi ortaya çıkarırsa işte o zaman halkı eğitime ve örgütleme çalışmalarında da öncü olabilir. Bu çalışmaları güçlü ve başarılı bir biçimde yürütebilir. Bunun için var olandan çok daha fazla duyarlılık gerekiyor, çaba gerekiyor. Okuyup, inceleme gerekiyor. Apocu çizginin incelenmesi, özümsemesi gerekiyor.

Bu çizginin doğru kabul edilerek özümsemesi, bu temelde yaşanması, ölçü ve özelliklerin buna göre geliştirilmesi Avrupa yaşamının bu temelde eleştirilerek aşılması lazımdır. Bu yapılamazsa her ne kadar sözde Apocu olduğu söylenilse, pratikte bu gerçekleşmez. Tersine bir yanılsama çıkar. Apocu olduğu söylene söylene Avrupa ölçüleri içerisinde erime, yozlaşma,

Avrupalılaşıma gelişir. Apoculaşmak ve Kürtleşmek, Kürdistanı olarak var olan her yerde yaşamayı bilmek kesinlikle gereklidir.

Güçlü bir ideolojik tartışma bilinçlenme çalışması yürütülmelidir

Bu bakımdan da gençliğin okuması, inceleme, özümsemesi Apocu çizgiyi ve yine yoğun bir tartışma içerisinde olması kesin gerekiyor. Bunu yapabilmek için de örgütlenmesi lazım tabii. Her yerde gençlik örgütlenmeleri olmalı. Güçlü bir ideolojik tartışma, bilinçlenme çalışması kesinlikle yürütülmelidir. Unutmayalım ki, PKK bir gençlik hareketi olarak doğarken metropollerdeki yüksek öğrenim gençliği çok yoğun bir ideolojik tartışma içerisindeydi. Adeta her gün yüzlerce kez devrim yapıyor, dağıtılıyordu. Yine Dev-Genç en büyük entelektüel tartışma ortamıydı. Konferanslar, tartışmalar, toplantılar öyle ki, Önder Apo'nun ifade ettiği gibi bir kelime için fırtına kopartılıyordu. İki doğru kelime belirlenip buna inanıldığından genç insanlar yaşamlarını bu kelimelerin uğruna koyuyorlar ve sonuna kadar kararlılıkla mücadele ediyorlardı.

Bu kadar sağlam, fedakâr, cesur, etkili duruşu kesinlikle büyük ideolojik tartışmalar, entelektüel gelişme, bilinç yoğunlaşması yaratmaktadır. Bu olmadan böyle bir entelektüel yoğunlaşma bilinci gelişmeden bilelim ki, ne örgütlenme olur, ne de güçlü bir eylem gelişir. Onun için her şeyden önce okuma, bilinçlenme, tartışma, araştırma entelektüel düzeyi derinleştirme gereği vardır. Avrupa ortamı bunun için uygundur da. İmkânları çoktur, fırsatlar vardır. İnsanlar kendilerini iyi örgütler ve planlı hareket ederlerse, okuyup-inceleme, örgütlenme, tartışma yürütmek için imkanlarını değerlendirebilirler.

Gençlik örgütü yeterli olursa bütün devrimci demokratik çalışmaların yapılmasını sağlar

O bakımdan dar pratik işlere, günlük yaşamın yönlendiriciliğine takılmadan, kendini planlı ve örgütlü hareket etmeyi bilerek bu entelektüel tartışma ortamını, bilinçlenme düzeyini kesinlikle yaratabilmek gerekiyor. Avrupa'daki genç yoldaşlar için söyleyebileceğimiz diğer bir husus; elbette demokratik halk mücadelesine öncülük etme görevidir. Yani Avrupa'daki demokratik halk örgütlenmemizin ve serhildanın öncüsü mutlaka gençlik hareketi olmalıdır. Komalen Ciwan Avrupa örgütü bu görevleri mutlaka başarıyla yerine getirebilmelidir. Aslında gençlik örgütü bana göre yeterli olursa, bütün devrimci demokratik çalışmaların yapılmasını sağlayabilir. Başka türlü örgütlenmelere hiç gerek kalmaz. Propaganda çalışmalarımız, serhildan hareketimiz, halk örgütlülüğümüz, diplomasi çalışmalarımız kısaca hepsi gençlik hareketi tarafından yürütülebilir.

Gençliğin bu çalışmaların hepsini yapma gücü, kudreti kesinlikle vardır. Demokratik Konfederalizm her yerden önce Avrupa'da örgütlenebilir. Çünkü insanlar daha çok bilinçlenmiştir, daha fazla imkânla sahiptir. Bir de Avrupa ortamı dikkatli davranılırsa bu tür örgütlenmeler açısından fırsatlar sunmaktadır. Buna göre değişik Avrupa ülkelerinde, yine farklı şehirlerde halk meclisleri kurmak, onlara dayalı yürütme kurulları örgütlemek bu temelde meclise dayalı bir demokratik halk örgütlülüğü ortaya çıkartmak ve bütün çalışmaları böyle bir örgütlenme tarafından yürütülür kılmak zor değildir.

Bunun için güçlü bir temel birikim zaten var. Şimdi yapılması gereken aslında biraz bilinçlendirmek ve bir plan dâhilinde bir düzenleme geliştirmek.

Örgütsel sistemi yeniden organize etmektir. Oysa görülüyor ki, o konuda sorunlar var, zayıflıklar var, karışıklıklar var. Bu tür durumlar kuşkusuz olmamalı, aşılmalıdır. Bunların olmamasını sağlayacak, aşılmasını yaratacak olan da elbette ki gençlik hareketidir. Hiç kimse, hiçbir örgütlenme gençlik kadar bu sorunları çözme gücüne ve kabiliyetine sahip değildir.

Güçlü bir demokratik mücadeleyi Avrupa ortamına dayatmak lazım

Bu bakımdan da hem Demokratik Konfederalizm'in inşa çalışmalarında, hem de halk serhildanının yürütülmesinde gençlik örgütümüz kesinlikle öncü olmalı. Güçlü bir örgütsel inşayı ve demokratik serhildanı Avrupa ortamına dayatabilmelidir. Oysaki belirttim gerilikler var bu konuda, örgütlenme de karışıklıklar var. Geride kalan, sağa sola çeken yanlar var. Mücadelede de zayıflıklar söz konusudur. Evet, önemli bir mücadele yürütülüyor ama bunu yeterli görmek mümkün değildir. Çünkü Kürt sorununda AB'nin ne kadar ilişkili olduğu şimdi daha çok açığa çıkıyor. İkiyüzlü bir politika izliyor Avrupa. Aslında Türkiye demokratik çözüme yaklaşmıyorsa, bunda dış alanların özellikle Avrupa'nın payı belirgindir. Kürt sorununu yaratan Avrupa'dır.

Şimdi çözümsüzlük de Avrupa politikalarının sonucu olarak devam ediyor. Sahte ve ikiyüzlü bir biçimde sanki Kürtleri kabul ediyor, Kürt dostuymuş gibi bir tutum gösteriyorlar. Bu doğru değildir. Sanki demokratik çözümü savunuyorlarmış gibi hava veriyorlar. Kesinlikle yalandır, yanıltır. Çözümsüzlük oradan kaynaklanıyor, çözümü onlar engelliyorlar. Yoksa AB, ABD istese Türkiye bir günde çözüme razı olur. Bu bakımdan Türkiye'yi demokratik çözüme zorlayabilmek için Avrupa siyaseti-

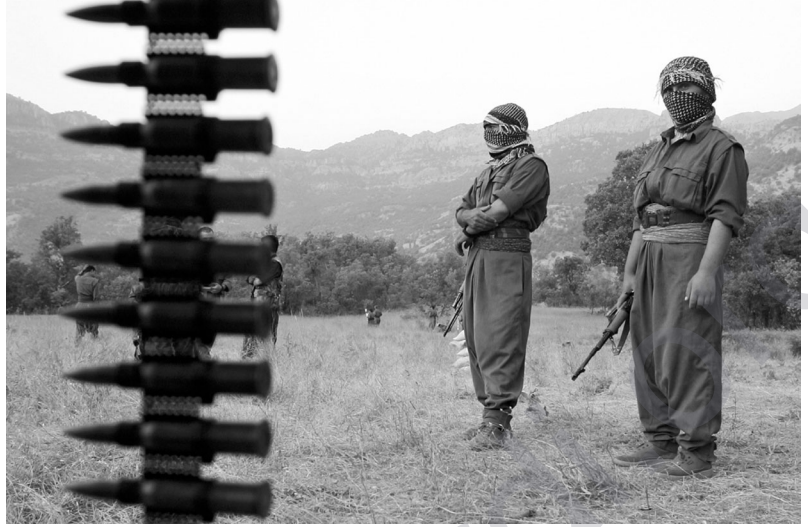
nin etkilenmesi çok önemlidir. Avrupa siyasetinin Kürt sorununun demokratik çözümünü gerçekten kabul eder hale getirilmesi gerekiyor. Bunun için de güçlü bir demokratik mücadeleyi Avrupa ortamına dayatmak lazım.

Avrupa gençliği demokratik çözüme destek verir hale getirilmelidir

Geçmişte Avrupa'daki kitle eylemliliğimiz daha çok gerillayı destekleme yönündeydi, bir destek kuvveti biçimindeydi. Çünkü ulusal diriliş devrimi sürecindeydik. Daha yeni halk örgütlenmemiz, parti örgütlenmemiz, direniş hareketimiz geliyordu. Şimdi o dönem aşılmıştır. Şimdi çözüm dönemindeyiz. Demokratik çözümü geliştirilmesi ve gerçekleştirilmesi için çalışıyoruz. Çözüm döneminde elbette ki AB, ABD'nin oynaması gereken rol var. Çünkü çözümde onların politikalarının etkisi var.

O nedenle de sadece ülkede yürüttüğümüz mücadeleyi desteklemek üzere bir Avrupa mücadelesi değil, Avrupa siyasetini Kürt sorununun demokratik çözümüne zorlayacak ve bunu gerçekleştirecek demokratik halk serhildanını Avrupa'daki Kürt kitlesinin geliştirmesi ve Avrupa siyasetine dayatması gerekiyor.

Demokratik halk eylemliliğimizin hedefi, amacı budur. Bu bakımdan çözüm görevinin önemli bir bölümü Avrupa Kürt halkının ve demokratik örgütlenmemizin üzerindedir. Kitle örgütlenmesi ve demokratik serhildanını Avrupa'da bu anlayışla geliştirmek gerekiyor. Hedefimizin böyle olması lazım. Bu hedef doğrultusunda eylemler organize etmek, planlamak ve Avrupa siyasetini Kürt sorununun çözümünü gerçekten kabul eder bir noktaya zorlamak gerekiyor. Bunu Avrupa ortamına dayatabilmeliyiz. Eylemlerimizi bu temelde geliştirebil-

meliyiz. Eylem hedefleri, onun çapı da buna göre olmalıdır.

Herkesin kendisine göre yaptığı gibi halk bütünlüğü içerisinde de bunu yapabilmeliyiz. Bu noktada da hem gençliğin kendi çağdaşları ile ilişkiler temelinde, Avrupa gençlik hareketiyle ilişki, ittifak temelinde Avrupa gençliğini Kürt sorununun demokratik çözümüne destek verir hale getirme yönünde bir mücadelesi olması gerektiği gibi diğer yandan da Kürt halkının demokratik serhildanını Avrupa siyasetini demokratik çözüme zorlayacak temelde geliştirilmesi, örgütlenip, yürütülmesi gereği vardır.

Gençlik Botan'a özgür vatana sloganımız devam ediyor

Özgürlük dağları bütün gençlere açıktır. Gerilla duruşu ve eylemiyle tüm Kürt gençliğini özgürlük diyarlarına, zapt edilmez Kürt dağlarına Botan'a çağırıyor. Zagros'a, Amed'e, Dersim'e çağırıyor. Bütün gençlik koşabilmelidir bu özgürlük alanlarına. Bu temel görevdir, birincil görevdir. Geleceği yaratmanın temel duruşudur. Bu bakımdan herkes için birincil görev özgürlük dağlarına ulaşmak için çaba harcamak olmalı. Gençlik örgütümüz

ise bunu teşvik etmeli, bu doğrultuda herkesi yönlendirmeli. Hiçbir biçimde bu yönelim önünde engel olunmamalı.

Dağa gidilmez, gerillaya katılmıyız, şimdi zamanı değildir sonra yaparsın her ne gerekçe olursa olsun, hiçbirisiyle bir tane genç bile engellenmemelidir. Gerillaya ve dağa katılım önünde engelleyici pozisyonda kesinlikle olunmamalıdır. En yanlış tutum, ısrar edilirse gerici ve tasfiyeci tutum denir buna. Bu tutuma hiç kimse girmemeli, gençlik örgütlü kesinlikle böyle bir duruma asla düşmemelidir.

Tam tersine bu tür anlayışlara karşı mücadele etmelidir, bu tür durumlar karşısında olmalı ve varsa eğer böyle anlayış ve tutum içinde olanlar, onlara karşı mücadele ederek isteyen herkesin dağlara ve gerilla saflarına gelip katılması için ön açıcı, imkân yaratıcı, teşvik edici bir çalışmanın sahibi olmalıdır. Bu temelde elbette isteyen herkes özgürlük dağlarımıza ulaşsın, gerilla saflarımıza katılarak daha güçlü, etkili mücadele etme hakkını kullanmalıdır.

Biz bu temelde gerillanın tüm gençliği dağlara çağırdığını, Zap direnişinin onlarca sayıda çoğaltabilmek için yeni savaşçıları mücadeleye çağırdığını belirtmek istiyoruz.

Demokratik Özerklik ve Demokratik Özerk Kürdistan -II-

**Kasım
ENGİN**

Günümüzde bir insanın yaşam hakkını tanımak yetmez. Onun düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü tanımak da demokrasinin olmazsa olmaz koşuludur. Bu nedenle bir topluluk olan Kürtlerin kendi meclislerini kurması ve bir yönetim ortaya çıkararak devleti doğrudan ilgilendirmeyen sorunlarını çözmeye imkânına kavuşması yâda yerel meclislerin bu yönlü çalışmasına engel olunmaması da bu özerkliği diğer bir boyutudur.

Yerel yönetimlerin güçlendirilmesi günümüzde genel bir demokratik eğilim olduğu gibi farklı dili ve kültürü olan bir halkın kendi meclisini oluşturması ve birçok işin böyle bir irade tarafından yürütülmesi de ulusal sorunların çözülmesi açısından çok önemlidir. Devletlerin giderek küçüldüğü ve birçok yetkinin yereller ve demokratik kurumlara bırakıldığı bir çağda halkların böyle bir meclise ihtiyacı olduğu gibi, halkların var olan sorunlarının devletle çatışmalı biçimde karşı karşıya gelmeden çözülmesi içinde bu meclisler gereklidir.

Demokratik özerk Kürdistan ayrı bir sınır çizmek değildir

Günümüzde halklar ve tüm toplumlar iradelerini meclisleriyle ifade ediyorlar. Bir yerel meclisin varlığı devletle çatışmayı değil gerilimi azaltan yâda çelişiklere dayanan gerilimin demokratik mücadele kuralları içerisinde kalmasını sağlayacak bir faktör olarak işlev görür. Kaldı ki yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ve yerel meclislerin oluşumu artık demokrasinin gelişimine tekabül eden kurumlar olarak görülmelidir.

Demokratik özerklik Türk devletinin Kürtlerin tümüyle yeni bir birlik sözleşmesi yapmasıdır. Zora ve asimilasyona dayanan birlik yerine demokratik bir siyasi birlik kurulmasıdır.

Ancak bu modelde karşı devletlerin yaşadıkları bazı sorunların başında özelden Kürdistan kavramı gelmektedir. Kürdistan, Kürtlerin üzerinde yaşadığı vatanıdır. Türkler Anadolu'ya gelmeden önce de Kürtler Ortadoğu'da bugünkü Kürdistan denilen topraklarda yaşıyorlardı. Daha Selçuk-

lular İran'dan Anadolu'ya yönelmeden önce İran Selçuklu Şahı Sultan Sancar zamanında Kürtlerin yaşadığı bu toprak parçasına Kürdistan denilmiştir.

İran Selçuklu devleti içinde Kürdistan bir eyalet ya da satraplık olarak yönetilmiştir. Bu açıdan Kürtlerin yaşadığı yere Kürdistan demek kadar doğal bir şey olamaz. Özerk ya da özgür Kürdistan ancak ulus-devlet anlayışı gereği, illa da devlet olursa, Kürtlerin yaşadığı toprak parçası olan Kürdistan etrafında çitler kurulursa gerçekleşir yaklaşımı yanlış ve yanılığlıdır. Aksine demokrasiye duyarlı bir devlet yaklaşımı gerçekleşirse Kürtler demokratik özerlikle, demokrasi içinde özgürlüklerini yaşayacaktır.

Bu açıdan nasıl ki demokratik özerklik Türk milletinin, Türk ulusunun bölünmesi değilse özerk ve demokratik Kürdistan da Türkiye'nin sınırlarının değiştirilmesi, ayrı bir sınır çizmek değildir. Hâlbuki bugün Avrupa'da birçok farklı kimlikleri kabul eden ülkelerde toplulukların yaşadığı coğrafya, o toplulukların ismi ile anılır.

"Kürtler yıllar yılı bir Kürt devleti özlemiyle yaşadılar. Ancak bugün kurulan federal Kürdistan hiçte Kürtlerin özlediği Kürdistan olmadığı açıktır. Nasıl ki Saddam'ın Baas'ı tüm gelirleri belli bir zümreye dağıtarak bir hegemonya ve oligarşi oluşturmuşsa, bugün Güney Kürdistan da tüm değerlerin ağırlıklı bölümü bir ailenin ve de bir etkili "parti kliğinin" elindedir. Kaldı ki bu parti kliği de genelde yine aynı ailenin elemanlarıdır"

Bir ülkenin özgürleşmesi için devlet gerekmez

Bugün İspanya'da Baskların yaşadığı coğrafya Bask bölgesi olarak anılır. İngiltere'de ülke tanımlaması olan İskoçya ve İrlanda'dan söz edilir. Gal halkının yaşadığı yerlere Galler denilir. Bu durum Avrupa'daki birçok topluluk için geçerlidir. Bunun bölünmeyle alakası yoktur. Demokratik olmanın gereği bu isimler telaffuz edilmek zorundadır. Nasıl ki hayvan ve bitki isimlerini değiştirmek, şehir isimlerini değiştirmek doğru değilse bu toprakların isimlerini değiştirmek de doğru değildir. Bu topraklar eskiden beri Kürdistan olarak bilinmektedir. Osmanlı döneminde de Kürdistan olarak resmi kayıtlara geçmiştir. Bütün dünya ülkelerinin atlaslarında hep Kürdistan olarak geçmektedir. Araplar buraya Kürdistan demektedir. İran da Kürdistan demekten hiçbir rahatsızlık duymamaktadır. Bu açıdan demokratik özerk Kürdistan, demokratik özerkliğin somutlaşmış halidir

Demokratik özerk Kürdistan diğer yandan, ulus-devletçi zihniyetle ve milliyetçi zihniyetlerin bir ülkenin özgürlüğünün ve bağımsızlığının sadece devlet kurmakla mümkün olacağı anlayışını da çürütmektedir. Bir ülkenin özgürleşmesi için illa da devlet gerekmez. Ülkenin özgürlüğü o halkın özgür ve demokratik yaşamıyla doğrudan bağlantılıdır. Eğer toplum özgür ve demokratik yaşıyorsa, her koşul altında o ülke de özgürdür. Kaldı ki biz insanlık olarak tüm devlet sınırlarının ortadan kalktığı ülkelerin ve halkların özgür olduğu bir dünya arzuluyoruz. Bu açıdan da demokratik özerk Kürdistan, ulus

devletçi anlayıştan daha doğru ve gerçekçi olduğu kadar özgürlükçü ve demokratik bir sistem olmaktadır. Dolayısıyla demokratik özerklik Ortadoğu ve Türkiye gerçeğinde halklar açısından kabul edilebilir ve en verimli çözüm modelidir

Demokratik özerklik: farklı kimlikte halkların, dinsel toplulukların ve tüm toplumsal kesimlerin demokrasi içinde kendilerini özgürce ifade etmeleridir. Demokratik özerklikte düşünce ve örgütlenme özgürlüğü vardır. Bu özgürlüğü her topluluk kendi kimliği ve rengiyle kullanır. Türkiye söz konusu olduğunda demokratik özerklikte nasıl ki Türk halkı dili, kimliği ve kültürünü özgür ve serbestçe ifade ediyor ve bunun gereklerini yerine getiriyorsa; Kürtler, Araplar, Çerkezler ve diğer topluluklar da demokratik özgür ortamda bu doğal haklarını hiçbir engellemeyle karşılaşmadan kullanırlar. Yine Aleviler, Ezidiler, Süryanîler ve Hıristiyanlar da kendilerini serbestçe örgütler, inançlarını hiçbir engelle karşılaşmadan yaşar ve yaşatırlar. Devlet diğer inançlara hangi imkânı sağlıyorsa, bu inançlara da hiçbir ayırım gözetmeden benzer imkânları sağlar. Daha doğrusu devlet her inanca aynı mesafede durur.

Demokratik Özerklikte kadınlar, gençler ve emekçiler de kendilerini serbestçe örgütler. Devlet bu sosyal kesimlere ve kadın cinsine de hiçbir olumsuz duruş içinde olamaz. Hatta bu sosyal kesimler ve kadın cinsi önceleri çok fazla baskı görüp adaletsizliğe uğradığı için pozitif ayrımcılıkla geçmiş dönemdeki adaletsizlik giderilmeye çalışılır. Demokratik özerklik, Türkiye'nin demokratik-

leşmesi çerçevesinde farklı kimliklerin kendilerini özgürce ifade etmesidir. Bunun sadece sözde ve kâğıt üzerinde kalmadan, bu kimliklerin farklı kimlik olmaktan kaynaklı örgütlenmelerini, sosyal yaşam ve kültürel faaliyetlerini özgürce yürütebilmesidir. Bu özgürlük yalnız bir bölge ve toplumsal kesim için değil, tüm Türkiye ve tüm etnik, sosyal kesimler için geçerlidir. Demokratik özerklikte federasyon, bölgesel otonomi gibi statülere gerek yoktur. Özgürlükler coğrafi değildir. Özcesi etnik, dinsel ve sosyal kesimlerin kendi kimliklerini özgürce geliştirdikleri demokratik sisteme demokratik özerklik denilir.

Sonuç olarak: Demokratik özerklik, Kürt halkının temel ulusal demokratik haklarının, Türkiye'nin demokratikleşmesi çerçevesinde gerçekleşmesidir. Daha doğrusu gerçek anlamda demokratikleşen bir ülkede farklı ulusal, etnik ve dinsel toplulukların mutlaka elde edeceği haklar olarak da tanımlanabilir. Kürt sorunu söz konusu olduğunda bu haklar, Türkiye'nin demokratikleştirilmesi çerçevesinde Kürt kimliğinin anayasal kabulü, anadilde eğitim, Kürt kültürüne özgürlük ve diğer kültürlere verilen desteğin Kürt kültürüne de verilmesi; düşünce, örgütlenme ve serbest siyaset yapma özgürlüğünün Kürt kimliği ile kullanılabilmesi ve bunlara bağlı olarak da Kürt halkının kendi iradesini açığa çıkarması temelinde yerelde kendi sorunlarını tartışacağı, bazı sorunlarını kendisi çözeceği, bazı sorunları konusunda da taleplerini merkezi hükümete ileteceği bölgesel meclislerin kabul edilmesidir. Demokratik özerklik böyle tanımlanabilir.

Demokratik özerklik bir genel meclis ve Türkiye cumhuriyeti hükümetini yok saymamaktadır. Ancak inkârcılıktan vazgeçildiği için bu meclis ve hükümet Kürtlerin Kürdistan da demokratik örgütlenme ve kurumlarına engel olmaktan çıkmıştır. Böyle bir Türkiye Kürtlerin kendi kimlikleriyle siyaset yapma dâhil her türlü demokratik örgütlenmesini demokrasinin gereği kabul eden bir demokratik durumluluğa kavuşmuş ve birçok konuda reforma uğramış bir devlet haline gelmiştir.

Demokratik özerk özgür Kürdistan gerçekliği olarak da anlaşılmalıdır

Demokratik özerklik, yalnız Kürt halkının demokratik haklarını kabul etmeyip aynı zamanda kendini de demokratik reforma uğratan bir devlet gerçekliğinde pratikleşen siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel bir yaşam modelidir. Demokratik özerkliğin şu köyden şu kasabadan geçen bir sınırı yoktur. Ancak Kürt halkının kimliğini, temel demokratik haklarını, meclis oluşturma dâhil demokratik kurumlaşmasını kabul ettiğinden doğal olarak sınırları çizilmemiş özerk demokratik Kürdistan gerçekliği ortaya çıkmış olacaktır. Bu özerklik devlet yetkilerini paylaşma değil farklı bir ulusun kendi özgünlüğünü her alanda ifade etmesini içermektedir. Demokratik haklarını ve özgürlüklerini demokrasi içinde yaşayacağından bu demokratik özerklik aynı zamanda özgür Kürdistan gerçeği olmaktadır. Demokrasi özgürlüklerin en fazla yaşanacağı vahaysa Kürdistan'ın demokratik özerkliği özgür Kürdistan gerçekliği olarak ta anlaşılmalıdır.

Demokratik özerkliğin, demokra-

siye duyarlı hale gelmiş bir ülkede farklı etnik ve ulusal toplulukların temel demokratik haklarını demokrasi içinde elde etmesi olduğu vurgulandı. Demokratik Konfederalizm ise daha farklı bir konudur. Bir toplumun tabandan başlayarak kendini en geniş bir biçimde demokratik örgütlemesidir. Demokratik kurumlarını oluşturmalarıdır. Tabandan başlayarak oluşturulan demokratik kurumlaşmaya dayalı bir sistemdir. Mahalle ve köy komünlerinden, mahalle meclislerine ve il meclislerine kadar örgütlenmelerini her alanda geliştirmek ve bunların genel iradesini temsil eden bir halk kongresini kurmaştırmak, demokratik Konfederalizmi oluşturmaktır.

Demokratik Konfederalizm toplumların kendilerinin oluşturduğu bir sistemdir

Demokratik Konfederalizm demokrasiye duyarlı her toplumda halkların özgürlük ve demokrasi anlayışındaki derinleşmeyle bağlantılı olarak, kendini demokratik kurumlaşmada derinleştirmesidir. Bu bir toplum örgütlenme sistemidir. Toplumun farklı kesimlerinin söz ve karar gücü olarak kendini irade haline getirdiği demokratik örgütlenmelere kavuşması ve bu örgütlenmelerin de Konfederal ilişki çerçevesinde bir araya gelerek bir sistem kurmasına demokratik Konfederalizm denilmektedir. Günümüzün kapitalist devletçi, üstten dayatmacı, siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel sistemlerine karşı toplumların demokratik iradesinin başat olduğu sosyal, siyasal, ekonomik alternatif bir yaşam modelidir.

Demokratik Konfederalizm, herhangi bir devlet ya da federasyon

içinde, üniter ya da üniter olmayan kurumlaşmalar içinde toplulukların özgürlük ve demokrasi istekleri ve bu yönlü mücadeleleriyle bağlantılı, alternatif olarak gelişen bir demokratik kurumlaşma modelidir. Devletin tanıyıp tanınamamasıyla gerçekleşen bir olgu değildir. Toplumların anlayış ve mücadeleleriyle kendilerinin oluşturduğu sistemdir. Kapitalist devletçi sistemin içinde ve yanında bu sistemi kurarak alternatif sistemini geliştirip hâkim kılmaya çalışır. Daha çok da demokratik sosyalist bir içeriği vardır.

Önderliğimiz Türkiye'de Kürt sorunu demokratik özerklikle çözümlerden demokratik Konfederalizm ya da demokratik komunalizmden vazgeçmiş değildir. Demokratik özerklikle Demokratik Konfederalizm bir birlerinin alternatifi değildir. Demokratik özerklik söz konusu devletle ilişkiyi, hukuku tanımlarken, demokratik komunalizm devlet dışı toplumun demokratik örgütlenme ve yaşam biçimini tanımlamaktadır. Bu nedenle demokratik özerklik ve demokratik komunalizm farklı kategorilerin tanımı olmaktadır.

Demokratik Konfederalizm ya da tabandan başlatılarak gerçekleştirilen demokratik örgütlenme ve yaşam biçimi tüm devletler için geçerlidir. Demokratik komunalizm de devlet ve devletçi sisteme bütünüyle demokratik bir karşı duruş gösterilmektedir. Ya da kendini devlet dışında tanımlama ve ifade etme vardır.

Federasyon bölgesel özerklik, kültürel özerklik ya da demokratik özerklik ise bir toplumun ya da bir halkın söz konusu devletle kurduğu ilişkiyi tanımlar. Demokratik Komunalizm ise devletle bir ilişki tanımlama değildir. Sadece devlet demokrasiye duyarlı olarak kendine tahammül ettiği ve kendisini tanıdı-

ğı müddetçe o da söz konusu devleti, devlet + Demokratik Konfederalizm ilişkisi içinde tanıır.

Demokratik Konfederalizm devleti yok saymadan tamamen halkın demokratik kurumlaşma modelidir. Bir federasyonun böyle bir zorunluluğu yoktur. Federasyon için önemli olan devletten kopardığı özerkliliktir. Böyle bir hukuka kavuştuktan sonra kendisinde çoğu zaman söz konusu devletin yereldeki iz düşümü olur ve bir devletçik biçiminde örgütlenir. Böyle olduğu zaman bile halkı oluşturan tüm topluluklar bu federasyon içerisinde kendi demokratik Konfederal-demokratik Konfederalizm-örgütlenmelerini gerçekleştirirler

Özgürlük hareketi demokratik komunalizm mücadelesini her koşulda sürdürecektir

Kürdistan ve Irak'ın diğer alanları için Demokratik Konfederalizm çalışması yapmamızı ortadan kaldırmaz. İster Kürt devletçisi olsun ister başka devlet olsun bizim Kürdistan halkını Demokratik Komunalizm doğrultusunda örgütlüğe kavuşturmamız demokratik özgürlükçü çizgimizin gereğidir. Dolayısıyla bir Kürdistan federasyonu bir Demokratik Kürdistan Konfederalizm'inin alternatifi değildir. Ya da onun yerine geçmez. Federasyon, Irak devleti ile olan ilişkiyi tanım-larken Demokratik Komunalizm ise Kürt halkının özgürlükleri ve adaleti en fazla geliştireceği demokratik kurumlaşmasını ifade etmektedir

Federasyon, proto devlettir. Bu nedenle demokratik özgürlükçü Demokratik Konfederalizm karşısındaki konumu bir devlet konumudur. Bu yönlü bakıldığında Demokratik Konfederalizm- devleti yok sayma

ya da devletin yerine geçme anlamında değil- devlete alternatif olduğu gibi federasyona da alternatiftir. Yani federasyonda olduğu gibi bir devletle ilişkilene biçimi değil onu aşmanın, söndürmenin modelidir. Bu nedenle Kürt özgürlük hareketi Güney Kürdistan'da demokratik komunalizmi kurumlaştırma mücadelesini her koşulda sürdürmeye devam edecektir.

Halklar sürekli egemenler tarafından baskı altında tutulmaktadır

Bu yaklaşımın doğru olduğu bugün güney Kürdistan'da yaşanan gerçeklerle ispatlanmaktadır. Kürtler yıllar yılı bir Kürt devleti özlemiyle yaşadılar. Ancak bugün kurulan federal Kürdistan hiçte Kürtlerin özlediği Kürdistan olmadığı açıktır. Nasıl ki Saddam'ın Baas'ı tüm gelirleri belli bir zümreye dağıtarak bir hegemonya ve oligarşi oluşturmuşsa, bugün Güney Kürdistan'da tüm değerlerin ağırlıklı bölümü bir ailenin ve de bir etkili "parti kliğinin" elindedir. Kaldı ki bu parti kliği de genelde yine aynı ailenin elemanlarıdır.

Halka sus payı için Amerika tarafında verilen yüklü miktardaki paralar nafagat ve sadaka olarak kısmen verilmektedir. Yine halk bioiktidar denilen yaşamla terbiye etme yöntemleriyle tümünden bağımlı kılınarak açıklıkla terbiye edilmektedir. Özcesi, Amerikaların bol kesenden bu yeni oligarlara verdiği paraları halkın üstünden istedikleri gibi kullanabildikleri için halk demokratik muhalefeti gerçekleştirememektedir. Buna aba altında sopa göstermek denilir. Ya da tarihte meşhur olan Demokles kılıcını sessiz kalması gerekenler

üzerinde incecik bir ipe bağlı halde sallandırılarak gereken mesaj verilebilmektedir.

Nerede bir devlet yapısı varsa orada o kadar az demokrasi ve insan hakları vardır

Yukarıda da dile getirildiği gibi bu yapı Baas'ın bir izdüşümü gibidir. Yani devlet yapısı tarzındadır. Ancak unutulmamalıdır ki nereden bir devlet yapısı varsa orada sömürü ve baskı vardır. Nerede bir devlet yapısı varsa orada o kadar az demokrasi ve insan hakları vardır. Sorun bu insanların iyi olup olmamasının ötesinde işin doğasıyla ilgilidir.

İşte bunun için Güney Kürdistan da federal bir yapı oluşsa da demokratik uluslaşma temelinde kendi modelimiz olan halkların Konfederalizm ve demokratik komunalizmi sonuna kadar geliştirme göreviyle karşı karşıyayız. Tekrar belirtecek olursak; "Bu gözle bakılırsa: Milliyetçilik bir urdur. Hem de kanserli bir ur. Vücudun iyileşmesini hep engeller. İyileşmeye elverişli olmamak özünde uyumsuzluktur.

Kendi kendine güvensizliktir. Kendi kendine güvenmeyen başkalarıyla sağlıklı ilişki kuramaz. İste-se de yapamaz. Çünkü içyapısı, zihinsel duruşu buna el vermez. Zihniyeti barışa, uyuma el vermeyen agresif olur. Sonuçta ya mazo-sist olur kendine saldırır ya da sadist olur ve dışındakine saldırır." Unutmayalım milliyetçiliğin nemandığı ideolojik zemin devlettir. Devletin olduğu her yerde mutlaka bu hastalıklı durum yaşanır ve yaşanmaktadır ve yaşanacaktır. O zaman "daha az devlet, daha çok toplum" ilkesi temelinde yaşasın Demokratik Özerklik diyoruz.

Demokratik Özerk Kürdistan'ı Nasıl Anlamalı? -I-

**Mustafa
KARASU**

Önderliğimiz Kürt sorununun çözümü konusunda öneriler getirirken bunu sadece Kürt halkının özgürlüğü ve demokrasi açısından değil, Türkiye halkının da özgürlüğü ve demokrasi açısından ele almaktadır. Ortadoğu'nun temel sorunlarının en önemlisinin Kürt sorunu olduğunu, bunun Ortadoğu'daki birçok soruna kaynaklık ettiğinin ve bunun sonucunda Ortadoğu'daki birçok yetersizliğin, geriliğin yaşandığı, dolayısıyla ortaya çıkması gereken gelişmelerin önünün alındığı çok iyi bilinmektedir. Kürt sorunun çözümsüzlüğü yalnız Kürt halkını değil, Ortadoğu halklarını da olumsuz etkilemektedir.

Önderliğimiz Ortadoğu'da ulusal sorunların bu kadar çıkmaz haline gelmesinin en temel nedenin batıdan kaynaklanan milliyetçilik ve bu temelde oluşturulmak istenen ulus-devletler olduğunu görmüştür. Ortadoğu'da yaşanan Arap-İsrail sorunu yine Kürtlerle Türkiye, İran, Irak, Suriye arasında yaşanan çatışmaların hepte ulus-devlet zihniyetinden kaynaklandığını vurgulamıştır. Eğer Araplarda, Yahudilerde, Farslarda, Türklerde

ve Kürtlerde ulus-devletçi anlayış olmasaydı özgürlük ve demokrasi arayışları, izlenen politikalar ulus-devletçi zihniyetle kirlenmeseydi bugün Ortadoğu'da sorunların çözümü çok kolaylaşirdi. Ortadoğu'nun diğer halklarının ve Kürtlerin konumu mevcut durumda olmazdı.

Ulus-Devlet olmadan da ulusal sorunlar çözülebilir

Kürt halk Önderi hem bu tarihsel gerçeği görerek hem de 35 yıldır aralıksız sürdürdüğü mücadele içinden çıkardığı tecrübelerle ulus devlet anlayışının ve milliyetçiliğin sorunlara çözüm olmayacağını çok iyi anlamış ve bunu tüm savunmaları ve değerlendirmelerinde açıkça vurgulamıştır.

Bunu ideolojik, teorik çözümler ve siyasal değerlendirmelerinde kapsamlı bir şekilde göstermiştir. Önderliğimiz Kürt halkına ve önderlik ettiği mücadeleye karşı duyduğu büyük sorumluluk hem de yaşadığı tecrübeleri iyi çözümlenerek eleştiri ve özelleştirilmesini yapma gerçeği ve reel sosyalizmin yaşadığı sorunlarla dünyadaki siyasal gelişmeleri bir bütün olarak

değerlendirerek PKK'nin ideolojik ve teorik bakışında önemli yeniliklere gitmiştir. Bunlar da esas olarak iktidarçı, devletçi zihniyetten kopmaktır.

Önderliğimiz sadece Kürdistan, Ortadoğu açısından değil, tüm dünya ve insanlık açısından kötülüklerin esas kaynağının iktidarçı ve devletçi zihniyet ve bunun kapitalizmle birlikte ulus devletçi bir nitelik almasına bağlamıştır. Bunun sonucu da PKK açısından program değişikliği önermiştir. Ulus-devlet anlayışından vazgeçilmesini, her ulusa bir devlet anlayışının doğru olmadığını, ulusal sorunun çözümünün ulusun egemen güçlerini iddia ettiği gibi sadece ulus-devletle mümkün olacağı görüşünün yanlış olduğunu, ulusal sorunun ulus-devlet oluşturulmadan da çözülebileceğini ortaya koymuştur.

Ulus-devletçi zihniyetin sadece ezilen halklara, uluslara değil, aynı zamanda ulus-devletçi zihniyetle hakim olan halklara da topluluklara da bir yarar getirmediğini, tarih içindeki yaşanan trajik savaşlar temelinde daha somut olarak göstermiştir.

"Ulusların kendi kaderini tayin ilkesinin altında yatan zihniyet esas olarak milliyetçi ve ulus-devletçidir. Ulus-devletçi anlayış da ister istemez başka uluslar karşısında kendini güçlü kılmak ister. Nitekim 20. yy boydan boya ulus-devletçi zihniyetten kaynaklanan kavgalara sahne olmuştur. 1. ve 2. dünya savaşı bunun çarpıcı örneğidir"

Ulus-Devlet zihniyetinin altında milliyetçilik yatmaktadır

Bilindiği gibi reel sosyalizmin etkisi ve özellikle Lenin'in, Stalin'in ulusların kendi kaderini tayin hakkının her ulusa bir devlet olarak anlaşılması tezi PKK'yi de etkilemiştir. Aslında her ulusa bir devlet tezi sosyalistlerin tezi değildir. Bu daha çok kapitalizmin ortaya çıkardığı ulusal burjuvaların her ulusa bir devlet anlayışının sosyalistler tarafından da benimsenmesidir. Bilindiği gibi 20. yy.'ın başında Cemiyet-i Akvam tarafından da benimsenen Amerika devlet başkanı Wilson'un 14 ilkeleri vardı. Bu 14 ilke içinde ulusların kendi kaderini tayin hakkı da bir temel ilke olarak benimsenmiştir. Ulusal burjuvalar kendileri açısından bir ulus devleti öngördükleri ve ulus devletçi anlayışla devlet yaratıp bu temelde gelişmelerini sağladıkları için diğer ulusların da devlet kurabileceği tezini kendi zihniyetleri nedeni ile uygun görmüşlerdir.

Ulusların kendi kaderini tayin ilkesinin altında yatan zihniyet esas olarak milliyetçi ve ulus-devletçidir. Ulus-devletçi anlayış da ister istemez başka uluslar karşısında kendini güçlü kılmak ister. Nitekim 20. yy boydan boya ulus-devletçi zihniyetten kaynaklanan kavgalara sahne olmuştur. 1. ve 2. dünya savaşı bunun çarpıcı örneğidir. Ulus-devletçi şoven milliyetçi zihniyetten dolayı birçok halk ve ulus üzerinde egemenlik kurulmuş, bunun sonucunda da aynı zihniyetten beslenen ezilen uluslar ve halklar da kendi ulus-devletlerini kurmak için emperyalist sömürgeci güçlere karşı savaş içinde olmuşlardır.

Aslında bu savaşları ortaya çıkaran esas zihniyet de birçok yönüyle ulus-devletçi zihniyettir. Ulus-devletçiliğin milliyetçi özü, köleci ve feodal dönemdeki emperyalist ve sömürgeciliklerden çok farklı olarak halkların

kendine ait birçok değerini de ezmeyi ve yok etmeyi hedeflediğinden bu da ister istemez çatışmaları daha da derinleştirmiştir.

Türkiye'de ulus-devlet anlayışı aşılmadığı dolay tutarlı çözümler ortaya çıkmamaktadır

Önderliğimiz ideolojik olarak ulus-devlet anlayışını reddettiği gibi Kürt sorununa ulus-devletçi zihniyetle çözüm aramanın da Ortadoğu'da çatışmaları derinleştirip çok kanlı savaşları beraberinde getireceğini görmüştür. Bu nedenle sosyalist anlayışın da gereği, Kürt sorununun halkların kardeşliği ve mevcut devlet sınırları içinde daha kolay çözülebileceğini vurgulamıştır. PKK'nin eskiden de halkların kardeşliği ve mevcut sınırlar içinde çözüm arama gibi bir yaklaşımı vardı. Ancak oluşumunda ulus-devletçi zihniyetten etkilenmesi ve sosyalistlerce de ulusların kendi kaderini tayin hakkının her ulusun bir devlet kurma hakkı olarak yorumlanması, PKK'nin halkların kardeşliği temelinde ve mevcut sınırlar

içindeki çözüm arayışında zayıflıklar yaşatmıştır.

Türkiye sınırları içinde çözümünü samimi olarak istese de ulus-devlet zihniyeti tümünden aşılmadığı için daha çözümlenici ve tutarlı önerileri ortaya çıkarmada yetersiz kalmıştır; ya da daha güçlü çaba gösterme yaklaşımı ortaya konulmamıştır. Bu nedenle de halkların kardeşliği temelinde sorunun demokratik çözümü konusunda güçlü bir inisiyatif ele alınamamıştır.

Ulus-devletçi zihniyetten kurtulmuş olunsaydı makul ve kabul edilir çözüm önerileri ile sorunun çözümünde inisiyatif alınabilir, bunu Türkiye toplumuna ve demokratik kamuoyuna kabul ettirerek çözüm konusunda güçlü zeminler ortaya çıkarılabilirdi. Bu temelde sorunun çözümü için fırsatlar yaratılabilirdi. Aslında birçok defa makul ve kabul edilebilir öneriler yapılmış ve çağrılarda bulunulmuştu, ama bizim belirttiğimiz yetersizlikler yanında en fazla da inkarcı sömürgeci zihniyetin çok katı yaklaşması çözüm konusunda ilerlemeler sağlanmasını önlemiştir

PKK defalarca barış ve demokratik çözüm projeleri sunmuştur

2000 yılından sonra Önderliğimiz ulus-devletçi zihniyetten tümden arınmış bir yaklaşımla Kürt sorununun çözümü için öneriler sunmuştur. Kürt halkının kimliğinin kabulü, dil, kimlik ve siyaset özgürlüğü temelinde bu sorunun sınırlara dokunmadan çözülebileceğini defalarca açıklamıştır. PKK bu konuda devletçi bir yaklaşımdan uzak bir şekilde 7. kongreden başlamak üzere defalarca barış ve demokratik çözüm projelerini sunmuştur. Bu demokratik çözüm projelerinin tümü, Türkiye sınırlarını değiştirmeden Kürt halkının en temel demokratik haklarının, Türkiye'nin de demokratikleştirilmesi temelinde kabul edilmesini isteyen içeriktedir.

10'dan fazla demokratik çözüm projesi ortaya konmuştur. Bunların hiç birinde federasyon ve devleti çağrıştıran hiçbir istek olmadığı gibi, Türkiye içinde şuradan şuraya sınırlar çizilsin, bu hakları şu sınırlar içerisinde verilsin yaklaşımı yoktur. Tüm bu projelerin esası ve içeriği Kürt halk önderinin 1994'ten sonra demokratik özerklik olarak tanımladığı çözümü kapsamaktaydı. Bu çerçevede Kürt halk önderinin ve PKK'nin 2000 yılından sonraki bütün çözüm önerilerinin demokratik özerklik çerçevesinde sorunun çözümünü hedefleyen öneriler olduğu görülebilir.

Bu çerçeveden bakıldığında, Kürt halk önderinin önerdiği demokratik özerklik nedir sorusuna rahat ve çok basit bir biçimde cevap verebiliriz. Demokratik özerklik, Kürt halkının temel ulusal demokratik haklarının, Türkiye'nin demokratikleşmesi çerçevesinde gerçekleşmesidir. Daha doğrusu gerçek anlamda demokratikleşen bir ülkede herhangi bir farklı ulusal, etnik ve dinsel toplulukların mutlaka elde edeceği haklar olarak da tanımla-

nabilir. Kürt sorunu söz konusu olduğunda bu haklar, Türkiye'nin demokratikleştirilmesi çerçevesinde Kürt kimliğinin anayasal kabulü, ana dilde eğitim, Kürt kültürüne özgürlük ve diğer kültürlerle verilen desteğin Kürt kültürüne de verilmesi; düşünce, örgütlenme ve serbest siyaset yapma özgürlüğünün Kürt kimliği ile kullanılabilmesi ve bunlara bağlı olarak da Kürt halkının kendi iradesini açığa çıkarması temelinde yerelde kendi sorunlarını tartışacağı, bazı sorunlarını kendisi çözeceği, bazı sorunları konusunda da taleplerini merkezi hükümete ileteceği bölgesel meclislerin kabul edilmesidir. Demokratik özerklik böyle tanımlanabilir.

Demokratik özerklik, demokrasi içinde ulusal ve dinsel kimliklerin, farklılıkların özerkliğidir

Ulusların özgünlüğünü koruması ve özgürlüğünü elde etmesidir. Bu özgürlük ve özerklik sadece Kürtler açısından değil, Türkiye söz konusu olduğunda Türkler de dahil bütün etnik ve dinsel toplulukların demokrasi içinde kullanması gereken haklardır. Demokrasinin olmazsa olmaz biçimde topluluklara ve bireylere tanıdıkları hakkın kullanılmasıdır. Demokratik özerklikte, şuradan şuraya sınır geçer, şu sınır içindeki kesimlere şu haklar verilir diye bir belirleme yoktur, ya da demokratik özerklik çözümü böyle bir maddeyi ve hedefi içermez. Demokratik özerklik, Türkiye'nin mevcut il sistemi içinde de olabilir, eyalet sistemi içinde de olabilir, daha farklı bölgesel bir sistem içinde de olabilir. Dolayısıyla demokratik özerkliğin olabilmesi için il, eyalet, bölge veya federasyon yapılanması ya da bu yönlü idari yönetimlerin varlığı ya da yokluğu bir koşul değildir. Bunlar herhangi bir ülkede mevcut siyasi sistemin benimsediği idari yapılar olabilir.

Demokratik özerklik ise, idari yapılar ne olursa olsun farklı etnik toplulukların demokratikleşme içinde kimliğinin tanınması ve bu temelde anadilde eğitim, kültürel özgürlük, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü temelinde kendi kimliği ile siyaset yapma ortamının olduğu bir hukuki ve siyasi ilişki olarak tanımlanabilir. Yerel meclisler ise artık günümüzde demokrasilerin gereğidir. Eğer sorunu demokratik temelde çözüme kavuşuyor ve bu haklar tanınıyorsa o zaman söz konusu toplumun kendini örgütleyerek meclislerini oluşturması, bazı sorunlarını çözmesi ya da burada tartışarak taleplerini belirleyip, merkeze iletmesi demokratik özerkliğin gereğinin pratikleşmesi anlamına gelmektedir. Belki meclisler ayrı bir güç odağı, devlet karşısında veya merkezi meclisler karşısında alternatif bir meclis olarak görülebilir. Böyle anlamak doğru değildir.

Yerel meclisler, alternatif meclis olmadığı gibi merkezi meclislerin işlerini kolaylaştıran bir konuma sahiptirler. Her sorunun merkeze gitmesini engelleyen bu meclislerdir. Birçok sorunun yerelde çözümünü sağlayarak aslında yerelle merkez arasında küçük sorunlardan dolayı, şu veya bu sorundan dolayı pürüz çıkmasını, gerginlik çıkmasını engelleyen dolayısıyla da demokratik ilişkilerin, işleyişin, demokratik bütünlüğün daha da sağlıklı sürmesine yardımcı olan kurumlar olarak değerlendirilmesi gerekir. Hem demokrasinin gereği bu kurumlar doğal bir hak olarak görülmeli hem de uyum ve demokratik birliğin pekişmesine hizmet eden kurumlar olarak ele alınmalıdır. Bu meclisler, bırakalım bölünmeyi, parçalanmayı aksine bölünme ve parçalanma yaratacak pürüzleri ve sorunları önceden yerinde çözerek birliğin ve bütünlüğün zorlanmasına, sekteye uğramasına engel olurlar ve bütünleşmeyi daha da güçlendirirler.

Bir yerde farklılıklar kabul edilecekse onun özgünlüğü ve özerkliğide olacaktır

Türkiye’de Kürt inkarcılığı çok fazla olduğu için ya da tarihsel nedenlerle bölünme paranoyası devletin zirvelerinden toplumun en alt birimlerine kadar sirayet ettiği için özerklik kavramına hemen olumsuz tepki gösterilmiştir. Bilindiği gibi Osmanlının bölünmesi her ulusun bir devlet haline gelme isteği ve sonucu gerçekleştiğinden Kürtlerin her talebi ne kadar makul olursa olsun derhal bu geçmiş hatırlanarak, bu talepler bir devlete kadar gider ve bölünme yaşanır biçiminde bir kuşku ve ürkeklik ortaya çıkarmaktadır. Bunlar kesinlikle atılması gereken önyargılardır.

Artık 19 ve 20. yy.da yaşıyoruz. Kaldı ki PKK’nin bu gün öngördüğü özerklik kavramı bu tür korkuları ve kaygıları gerektirmeyecek niteliktedir. Kürt halk Önderi ve DTP’nin ortaya koyduğu demokratik özerklik herhangi bir sınır ifade etmemektedir. Buradaki özerklik, bir nevi farklılığın kendini ortaya koyması ya da farklılığın kabul edilmesidir. Eğer bir yerde farklılıklar kabul edilecekse, ister istemez onun

özgünlüğü ve özerkliği olacaktır. Dili, kimliği, kültürü içinde yer alan bütünden farklı bir biçimde kendisini ifade edecektir. Tek renk olmayacaktır. Başka bir rengin içinde erimeyecektir. Bu çerçevede bu erimemeyi, farklılığın kabulünü o kimliğin özerkliği olarak tanımlamak gerekir. Kürt halk önderinin ortaya koyduğu demokratik özerklik budur. Yani demokrasi içinde farklılıkların kabulü, dolayısıyla demokrasi içinde Kürtlerin kimliğinin kabulü, anadilde eğitiminin, kültürel ve serbest siyaset

yapma özgürlüğünün pratikleşmesi demokratik özerklik olmaktadır.

Bu özerkliği kim tanıyor ya da nasıl ortaya çıkarıyor?

Türkiye’nin demokrasiye duyarlı olması bu özerkliği beraberinde getiriyor. Türkiye mevcut sınırlar içinde Kürtlerin de demokratik bir takım haklara sahip olmasını kabul ettiği için demokrat olmanın, demokrasiyi yerleştirmenin gereği olarak farklılıkların özerkliği yaşanmakta bu da Türkiye

ile adına demokratik özerklik denilen bir ilişki ortaya çıkarmaktadır. Yoksa özerklik kavramı var diye, hemen sınır çekileceği ve Türkiye’nin bölüneceği biçimindeki değerlendirmelere yanlıştır, ön yargıdır, çarpıtmadır. Nitekim Demokratik toplum partisinin demokratik özerkliği programına almasından sonra bu çarpıtmalar bilinçli bir şekilde yapılmıştır.

DTP’nin programına demokratik özerkliği koymasına karşı tepki gösterilmesi en fazla da programda öneri-

len eyalet biçimindeki idari sistem nedeniyle yapılmıştır. Bu idari sistem bir sınır çekerek Türkiye’yi bölme olarak yorumlanmıştır. Daha doğrusu çözüm niyeti olmayanlar zorlama bir yorumla gerçeği çarpıtmışlardır. DTP’nin önerdiği eyalet sistemi, merkezi yetkilerin bir kısmının dünyanın birçok yerinde olduğu gibi yerellere tanınarak sistemin daha etkili işlemesine yöneliktir. Bu idari yapının önerilmesi Kürt olup olmamakla ilgili değildir. Bir zamanlar Kenan Evren ve başka bilinen önemli siyasetçiler de önermişti. Önceleri mecliste bu yönlü tartışmalar olmuştur. Başka platformlarda da bu tartışmalar yapılmıştır. Bu tartışmalardan amaç, idari sistem en verimli nasıl olabilir, sorusuna cevap bulmaktır. DTP’nin önerdiği eyalet sistemi de bu tartışmalarda olduğu gibi herhangi bir ulus-devletçi zihniyetten kaynaklanan ya da devlet gibi ben de bir sınır çizeyim anlayışıyla gündeme getirmemiştir. Önerilen bu eyalet sistemi il sisteminin daha genişletilmiş bir biçimidir. Demokratik özerklik için İlla da demokratik toplum sisteminin istediği eyalet sistemi gerekli değildir. Demokratik toplum partisinin demokratik özerklik için önerdiği diğer talepler, istekler yerine gelirse eyalet sisteminin varlığı yokluğu o kadar da önemli değildir. Yeter ki anayasal, yasal değişiklikler sonucu Kürt kimliğinin resmi olarak kabul edilmesi, ana dilde eğitimin pratikleşmesi gerçekleşsin ve Kürtler kültürlerini serbestçe geliştirebilsinler. Bu kimlikle düşünce ve örgütlenme özgürlüğü temelinde her türlü örgütlenmeyi ve siyaseti yapabilsinler ve yerel meclislerini kurabilsinler.

Kültürel Bir Gelişme Olarak Kürdistan Yurtseverliği

**Cihan
EREN**

"KCK önderliği şöyle tanımlamıştır: "... güçlü bir vatan sevgisine dayanmayan bir kişi bence kendini kaybetmiş bir tiptir. Vatani dışında çok rahat bir yer bulup yaşamının bir yurtsever için hiçbir değeri yoktur. Vatanını kaybeden; bir vatan, bir toprak parçası üzerinde özgür yaşamayı elinden kaçırın kişi hiçbir ekonomik, kültürel, sanatsal, siyasal, sosyal ve ulusal gelişme imkanı bulamaz. Belki bir Yahudi, Ermeni, Filistin toplulukları gibi bol olanaklarla yaşanabilir. Ama bin yıllık mülteci yaşamı eğer sağlam bir toprak parçasına kavuşmamışsa acıları dinmez. Çok gariban ve hep problemlili yaşanı"

Kültür bir toplumun kişilik düzeyi ile bağlantılı bir olgudur. Tanımlama çerçevesi çok zengin olan kültür 'insanın doğaya rağmen yarattığı her şeyi' olarak da tanımlanmaktadır. Bu yaratımlar hem manevi hem de maddi değerleri ihtiva eder. Bir toplumun kendi tarihi boyunca sürekli yaratıp bir birine eklediği, değiştirip dönüştürdüğü öz yaratım dünyası o toplumun kültürel dünyasını ifade eder. Çok derin olan toplumların kültürel dünyası en somut olarak bir halkın kimliğinde pratikleşir.

Bir halkın kültürel kimliği ise o halka üye olan bir bireyin kişiliğinde somut yaşama dönüşür. Her ne kadar bir bireyin yaşadığı kişilik düzeyi üyesi olduğu halkın tüm kültürel değerlerini karşılayamıyorsa da bir bireyin kişilik düzeyi ait olduğu halkın kültürel kimliğinden kopuk olamaz.

Kültür ile kişilik arasında kopmaz bağlar vardır. Kişilik denilen olgu yaşayan, kendisini ifade eden ve

farklılık yaratan kültürel yaratımın bir sonucudur. Bir insanın hatta bir halkın farklılığı bunların kültürel farklılığı demektir.

**Kültür yaratmak
insan olmak demektir**

Kültürel özgünlüğünü tam olarak ortaya koyamayanlar diğer halkların kültüründen değişik yol ve yöntemler ile etkilenmiş demektir. Bu durum ise en sade ifade ile bir kişiliğin, üyesi olmadığı ve kendisinden etkilendiği halkın kişilik özelliklerinin etkisine girmesi demektir. Bu doğal olmayan duruma ise kendi kültürüne yabancılaşma veya asimile olma denir.

Kültür yaratmak insan olmak demektir. İnsanın bir tanımı da kültürel bir varlık olduğu biçimindedir. Yaratmak için insanın yaratma imkanlarına sahip olması gerekir. İnsan yaratıcılığına en fazla olanak sunan ise hiç kuşkusuz ki bir halk olarak kimlik sahibi olması, bir toprak parçasına sahip olması veya bir toprak parçası üzerinde kendi kimlik değer-

leriyle yaşamasıdır.

Bilimsel olarak ispatlandığı gibi bir insanın bir halkın sahip olduğu kültürü ile yaşadığı coğrafya arasında çok sıkı bir ilişki vardır. Kültür 'doğada insanın yarattığı her şeyi' olduğu için coğrafya ile kültür dolayısıyla insan kişiliği adeta bir birinin yansıması gibidir. Toplumun veya toplum üyesinin kültür yaratması aşamasında beraber olduğu diğer insanlar -üyesi olduğu grup, cemaat, halk- ile arasındaki manevi maddi bağlar yine üzerinde yaşadığı coğrafya parçasına verdiği emekten dolayı kendisinde ortaya çıkan bağılıklar kişilikte bir özellik olarak yurtseverlik dediğimiz ait olma düşüncesini ve duygusunu ortaya çıkarır.

Dolayısıyla yurtseverlik kendisini bir yere ait olarak hissetmeye yol açar. Bu yer, her hangi bir yer değil halk olarak kendi varlık koşullu olan kültürünü üzerinde ettiği binlerce yıl boyunca emek verdiği ülkesidir. Bir birey için ise ana ve atalarının

yaşam yeri ve kendisiyle benzer düşünce ve duyguları yaşayan insanların kaldığı yurdudur.

Yurtsever kültür kişiliğinin yaşam biçimi ve ölçülerinin kendisidir

Kültür, kişilik ve ülke ilişkisini KCK Önderliği şöyle tanımlamıştır: "... güçlü bir vatan sevgisine dayanmayan bir kişi bence kendini kaybetmiş bir tiptir. Vatani dışında çok rahat bir yer bulup yaşamının bir yurtsever için hiçbir değeri yoktur. Vatani kaybeden; bir vatan, bir toprak parçası üzerinde özgür yaşamayı elinden kaçıran kişi hiçbir ekonomik, kültürel, sanatsal, siyasal, sosyal ve ulusal gelişme imkânını bulamaz. Belki bir Yahudi, Ermeni, Filistin toplulukları gibi bol olanaklarla yaşanabilir. Ama bin yıllık mülteci yaşamı eğer sağlam bir toprak parçasına kavuşmamışsa acıları dinmez. Çok gariban ve hep problemlili yaşanır." (Ekim-1987)

Kürdistan toplumsal yapısı, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin on yılları bulan tarihi içinde yurtseverlik noktasında yeni bir kültürleşmeyi ortaya çıkardığı ve yaşadığı tartışma götürmez bir doğrudur. 1970'lerle kıyaslandığında Kürdistan'da yeni bir kişiliğin ortaya çıktığını çok rahatlıkla görebiliyoruz. Bahsettiğimiz yurtsever kültür bu kişiliğin yaşam biçimi ve ölçülerinin kendisidir. Ancak yurtseverlik olgusu ve bunun kültürleşme düzeyinin Kürdistan'daki tüm bireyleri aynı yoğunlukta yoğurduğunu söylemek gerçekçi olmaz. Mevcut yurtseverlik kültürümüz yani kişilik düzeyi ve bunun niceliksel boyutu geçmişe oranla kıyaslandığında

önemli bir düzeydedir diyoruz.

Halkımızın yüz yıl boyunca maruz kaldığı asimilasyon ve baskılar Kürtleri tanınmaz hale getirmişti. Bu tanınmayacak duruma gelmek kişilik değişimi olarak kendisi olmaktan çıkmaktır. Kültürleşmek olarak bir halkın kendisini sürekli manevi ve maddi olarak yaratımı Kürdistan'da engellendiği için tarihin birçok aşamasını kısır yaşadığımız, bu süreçlerde başkalarına benzeştirildiğimiz gerçeği ortaya çıkar.

Kürdistan'daki yurtseverlik kültüründe ülke sevgisi en temel değerdir

Kürdistan yurtseverliğinin yaşadığı bu sorun giderilerek Kürdistan'da yeni bir kişiliğinin ortaya çıkarılmasına çalışılmıştır. Kürdistan yurtseverliğinin tarih ilişkisi noktasında da Önderliğimiz; "...Kürdistan yurtseverliğinin gelişimi, bir defa çok güçlü bir tarih bilincine, sağlam bir coğrafya bilgisine ve halkımızın yaşamına derin bir ilgiye dayanmalıdır. Ve burayı özgür bir vatan yapmak, burada bir halkın kendi kadere egemen kılınması biçiminde

anlaşılmalıdır. Burada tarih var, bir yığın gözyaşı var, halkın muazzam gelenekleri var. Hatta biz buraya insanlığın beşiği dedik. Tarih, böyle ortaya koyuyor." (Ekim- 1987) biçiminde değerlendirerek doğrultu vermiştir. Demek ki Kürdistan'daki yurtsever kültürde, tarih bilinci, özgürlük aşkı, halk ve halk değerlerimize bağlılık ve coğrafya yani ülke sevgisi temel değerlerdir.

Önderliğimizin özellikle de 2000'lerden sonra geliştirdiği çözümlenmeleri tarih ve toplum bilincimizin daha derinlikli şekillenmesini beraberinde getirdi. Kürt halkı olarak bu çözümlenmeler ile sadece Ortadoğu'nun değil dünyanın en eski yerleşik halkı özelliğine sahip olduğumuz ortaya konulmuştur. Bu tarihsel bilinç ve halk gerçekliğimizin ortaya konulması kişiliklerimizde kendi toplumsal gerçeğimize daha çok güven duymamızı sağlarken aynı zamanda mevcut gerçeklik karşısında görev ve sorumluluklarımızı da büyütülmüştür.

Toplumsal yaşamın ilk kuruluş coğrafyası olan Kürdistan toprakları ve bu topraklarda binlerce yıldır sürekli bir yaşam mücadelesi içinde

olan Kürt halkı olduğu halde günümüz dünya gerçekliğinde kimliksizliğin kendisine dayatılması ve Kürdistan isminin yasaktan sayılması tüm insanlık için büyük bir ahlaksızlık olurken bizler içinde kabul edilemez bir durumdur.

PKK'leşmenin temel şartlarından biri yurtseverliktir

Bizler açısından kabul edilemez bu duruma karşı Kürt halkı olarak PKK öncülüğünde otuz yılı aşkındır bir özgürlük mücadelesi vermekteyiz. Bu mücadele yaşamın her alanını değiştirip yenilemiştir. Bu yenilikler içinde en önemlisi de halkımızın yurtseverlik alanında yaşadığı değişimdir. Bu gün Kürdistan'da hemen her kes kendisini Kürt ve Kürdistanlı olarak görmektedir. Geline yurtseverlik düzeyi bu anlamda bir sahiplenmeyi içerdiği için anlamlıdır. Geçmişin inkarcılığı -ki Kürtler kendi kendisini inkar eder duruma getirilmişti- ile kıyaslandığında mevcut realite önemlidir.

Fakat halk olarak üzerimizde yürütülen inkar ve imha siyasetini resmiyette ortadan kaldıramadığımız ve kültürel kimlik mücadelesini verdiğimiz ve kendi ülkemizde kendimiz olarak yaşamak istediğimiz halde 'terörist' olarak nitelendirildiğimiz göz önüne getirildiğinde yaşamın her alanında olduğu gibi yurtsever duygu ve düşüncelerimizi kısaca yurtseverlik ölçülerimizi yeni dönemin ihtiyaçlarına göre ele almak durumunda olduğumuz gerçeği ortaya çıkar.

Bilindiği gibi Önderlikteki yurtseverlik, kendi yaşam ölçülerini başta kadrolara olmak üzere tüm halka verme onları kendi yaşam ve mücadele ölçüsüne çekme tarzındadır.

Önderlik yurtseverlik anlayışında toplumu bilinçlendirmek ve herkesi mücadelenin bir üyesi yaparak yaratılan ve yaratılacak özgürlük değerlerine ortak etme esastır. Yine Önderlik PKK'leşmenin temel şartlarından birini yurtseverlik olarak defalarca dile getirmiştir.

Önemli olan PKK militanlık ölçülerine ve öncülük düzeyine göre halk ve ülke sevgisini değerlendirmek kendisini yeni paradigma esaslarına göre ele almaktır. Son dönemlerde giderek daha güçlü bir biçimde aştığımız ciddi sorunların yaşandığı 2000 sonrasındaki eksikliklerimizin özünde Önderlikten bir uzaklaşma durumu olduğu bilinmektedir. Değişik boyutlarda değerlendirilen bu sorunların bir de yurtseverlik boyutunda değerlendirilmesi yanlış olmayacaktır. Önderlikten ve hareketten yaşanan uzaklaşmanın aynı zamanda yurtsever duygu ve düşüncede bir gerileme olduğunu söylemek gerekir.

2000'lerden sonra yurtseverlik yeniden ele alınmalıdır

Önderliğin Kürdistan yurtseverliğini tarih, toplumsal değerler ve özgürlükle ilişkisini ortaya koyarak değerlendirmesi çok eskilere dayanmaktadır. Önderliğin savunmaları olarak bildiğimiz çözümlenmeleri ve mücadele manifestosu Önderliğin tarih toplumsal gerçeklik ve özgürlük değerlerinin hem genel hem de halk özgünlüğümüz açısından çok daha güçlü değerlendirdiği bilinmektedir.

Bu temeldeki değerlendirmelerin bilimsel veriler ışığında net olarak ortaya konulduğu 2000'lerden sonra hareketimiz içinde uluslararası komplocuların desteğinde bir iha-

netçi provakatif eğilim çıktı. Bu eğilim hareketimiz içinde kadroların yaşam ve mücadele ölçülerini aşındırdı. Özgürlüğe götüren yaşam ve mücadele tarzımıza ve duruşumuza yozlaştıran anlayışları dayatarak kendi komplocu eğilimlerini geliştirmek istedi. Kadrolarda yaşanan bu durumun giderek zorlayıcı olmaya başlaması halka da değişik şekillerde yansımaya başladı. Bu tasfiyeciliğin yarattığı aşınmalardan dolayı halkımızın bir kesiminde yurtseverliğindeki ölçüleri de geriledi. Daha önce çocuklarını donatarak gerilla alanlarına gönderen maddi ve manevi desteğini sunan halkımız içinden birçok yurtsever ailemiz tereddütler yaşamaya başladı.

Hata en acı olanı bazı yurtsever ailelerimiz örgüt içinde yaşanan sorunlardan dolayı çocuklarını mücadeleden kopartarak alabildiler. Bu durum özünde Önderlik, PKK ve Kürt halkı arasında yaşanan kopmaz bağın varlığına işaretler. Hareket içinde bazı ihanetçi unsurlar Önderlikten uzaklaşarak Önderliğin ölçülerinin kadrolardaki düzeyini geriletince bu hareket ile halk arasındaki ilişkiye de yansıdı. Geçmiş süreç açısından hem hareket kadrolarının hem de yurtseverlik noktasında zorlanan halk kesimlerimizin özleştirilme tabi olması gereken bir durumun da bu olduğunu değerlendirmeleri yanlış olmayacaktır. O zorlayıcı süreçte değişik duygu ve düşüncelere kapılan yurtseverlerimizin de yeniden bir kararlılığı yaşamaları gerekmektedir.

Gençlik ve yurtseverlik

Kürdistan yurtseverliğinin ihanetçi gurubun dayatmalarıyla aşındırılmasının en somut örneklerinden biri

de gençlik sahasında yaşandı. Her kes özellikle 1990'lardaki Kürdistan gençliğinin yükselişine tanıktır. Başta YCK olmak üzere değişik isimler altında yürütülen gençlik faaliyetlerimizin kendi özgün çalışmaları çoğu kez hareketin gündemini belirleyebiliyordu. Bu süreçlerde yurtsever gençliğin tüm eksikliklerine rağmen adındaki yurtsever kavramının gereklerine göre mücadele ettiğini belirtebiliriz.

Bu süreçlerde binlerce gencin gerillaya katılmasının nedeni buydu. Bu süreçler irdelendiğinde de rahatlıkla görüleceği gibi yurtsever gençlik sadece mücadele gücü olarak değil yaşam duruşu ve kendi içinde yaptığı tartışma düzeyi ile de yurtseverliği bir kimlik ve kişilik olarak yaşamaya çaba sarf ediyordu. Özellikle organik örgütsel bağlar içinde olan arkadaşların kendi içindeki sevgi ve saygısı paylaşımı hata konuşma dili için seçtikleri kelimeler Kürdis-

tan'da PKK öncülüğünde yaratılan kültürleşmenin en somut biçimi olarak dışa yansıyor ve pratikleşiyordu. Bu duruş sadece çevresindeki diğer Kürt gençlerini değil değişik halklardan gençleri de etkiliyor onların gerilla saflarına katılmasını teşvik ediyordu. Halen gerilla saflarında olan değişik halklarda bir çok arkadaşımızın PKK ile tanışma vesilesi Kürdistan Yurtsever Gençler Birliği olduğu bilinmektedir. Bunun da PKK'nin yarattığı kişilikle direkt bir bağı olduğu bilinmektedir.

Yurtseverliği en sade bir şekilde yaşatabilecek güç gençliktir

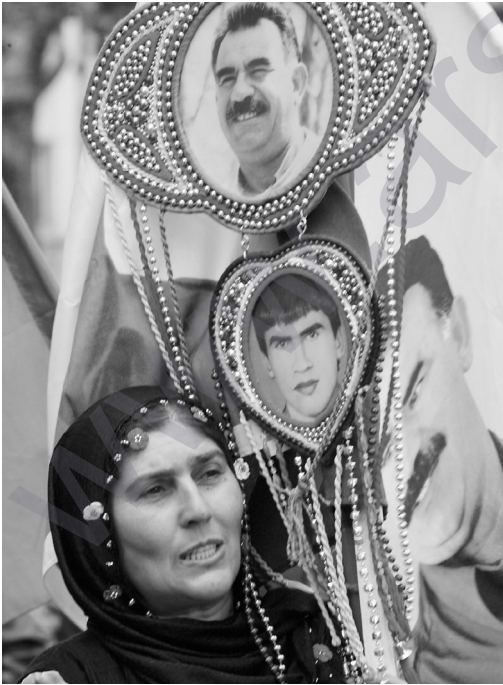
Tüm bu geçmiş tecrübeye rağmen özellikle de 2000'den başlayıp halen de beli biçimlerde devam eden gençlik sorunlarımızın varlığı değerlendirildiğinde yurtsever gençlik hareketinde de yurtseverlik konusunda gençlik çalışmasının özgünlüğüne denk düşmeyen bazı yaklaşımların olduğu görülmektedir. Örneğin demokratik siyaset adı altında gençliğin radikal ve aktif duruşunu zorlayan bazı dayatmaların varlığı gibi yanlış uygulamaların gençliğin demokratik duruşunu ve enerjisini doğru değerlendirmesi önünde engel olduğunu belirtmek mümkündür.

Değişik gençlik platformlarımızda değerlendirilen örgütsel ve mücadele sorunları açısından en bariz örnek olarak verilecek bu duruş yanında daha birçok örneklendirme de yapılabilir. Fakat önemli

olan konu gençlik ve kültürel bir gelişme olarak yurtseverlik olgusu olduğu için önemli olanın yaşam ve davranışlarda yurtsever gençliğin diğer gençlik örgütlerinden ne kadar farklı oldukları gerçeğidir. Eğer bir Kürt yurtsever gençlik hareketinden bahsediyorsak bu tanımlamanın içeriğinin ne kadar doldurulduğu önemlidir. çünkü kendi başına örgütlenmek bir farklılık olmaz. Her yerde gençlik örgütleri inisiyatifleri vardır. Önemli olan kendi farkımızı ne kadar ortaya koyduğumuzdur.

Örneğin kendi içimizde kendi dilimizi ve diğer kültürel değerlerimizi ne kadar sahipleniyoruz? Önderliğin yeni toplum ve tarih yaklaşımıyla değerlendirilen halk gerçekliğimizin ne kadar bilincindeyiz? Üyesi olduğumuz halkın özgürlük sorunuyla ne kadar gerçekçi bir ilişki kurmuşuz, bu noktada üzerimize düşen görev ve sorumlulukları ne düzeyde karşılamalıyız ve bizler bunun ne kadarına hazırız gibi bir çok soru ile mevcut durum irdelenebilir.

Öz itibarıyla devrimci ve enternasyonalist olan Kürdistan yurtseverliği en dar anlamda halkı ve ülkeyi sevmek biçiminde de ele alınmaz. Bu temel yaklaşım Kürdistan ve Kürt yurtseverliğinde bir ilke olduğundan görev ve yükümlülüklerimizi daha da büyütmektedir. Kürt ve Kürdistan yurtseverliği bu enternasyonalist yanını göz ardı etmeden kendi öz değerlerine bağlılığı ve bunları özgürlüğünü geliştirecek temel de yaşamaktır. Geleceğin toplumsal yapısının temeli olarak gençlik söz konusu olduğunda da bunu sadece mücadele de öncülük olarak ilerleten değil aynı zamanda en sade ve güzel yaşayan ve yaşatan olmak durumundadır.

GENÇ KADINA MEKTUP

**Gulan
BOTAN**

Nerden başlamalıym diye uzun zamandır düşünüyorum. Kaç çağ oldu kendi sesimi duymayalı, ben de bilmiyorum. Ama bildiğim bir şey var ki, önce çocuk sonra kadın olmam gerekiyordu. Zaman birbirini kovalarken bu belleğime böyle yazıldı. Genç olarak varlığım ise küçük bir suya yazılan bir yazıymış gibi erkenden kururdu. Nereye akış yaptığın ve niçin aktığını bile bilmeden. Bazen onu da görmedim ya da bana yasakladılar mı desem.

Karanlık geçen çağlara sitem etmeye kalksam ömrümü ve kendimle yeni yeni buluşurken zaman yitiminden korkuyorum. Dedim ya önce yaşamın bütün güzelliklerini bir öykü veya masal olarak öğrendim sonra onlar bir hayaldi ve erkenden uyanmam bekleniyordu. Yani acılar içinde boyun eğmeye mahkum bir kadın olmam gerekiyordu.

Zaman böyle bana aldırmadan geçte dururken, kaç kez isyan ettim bende bilmiyorum. İntihar ettim. Bedenimi yaktım. Bunların hiç biri hiçbir sistem tarafından görülmedi. Sonra birileri varlığımı duyumsa-

dı. Var olmak için kimsenin kölesi olmamam gerektiğini kendi varlıklarıyla haykırdılar. Toplum bir bü-tündü ve ben bunun bir parçasıydım. Doğacak, büyüyecektim yaşamın bütün evreleri ben hor görülmeden bende de var olacaktı.

Var olmam gerekiyorsa böyle genç olmalıym

Bu özgürlük savaşçılarındaki böyleyken sistemler benim potansiyelimi gördüler. Düş ve bedensel tecavüzlerin yanında bana ihaneti aşılacak istiyorlardı. Kendime, tarihime, belleğime ihanetim yetmiyormuş gibi var olmaya yüz tutan halkıma da ihanet bekleniyordu benden. Sanki var olmam gerekiyorsa böyle genç olmalıym gibisinden. Önce yeni yeni tanıştığım duygularımı ayaklar altında çiğnediler.

Bunlar çok değersizmiş gibi benim benliğimi oluşturmuyormuş gibi. Oysa eskiden sözlerin ne kadar anlamı vardı. Bir yargı senelerce beklide bir ömür pişmanlığa bedeldi. Düşününün bir pepuk kuşunu. Sadece kendi kardeşine yargılı davrandığı için evren var oldukça acısını haykır-

mayı dilemiş. Şimdi param parça halimle benden ihanet isteniyor. Nasıl olsa sen yoksun var olmaya yüz tutan halkına ihanet ediyorlar. Önce beni bir başkasını öldürmek için eğitiyorlar sonra bakıyorum ki an be, an öldürülen ben oluyorum yeniden. Gençlik delilik olarak kabul edilmiş bir kere. Eğer gençsen ve eğer özellikle genç kadınsan potansiyel tehlike arz ediyorsun acilen yok edilmen gerekiyor.

Toplumsal ezilme mi desem, dışlanma mı desem belki de yok sayma olarak mı ele almalıym. Şimdilerde tenimde rüzgarlarla tanışıyorum. Özgürlük yaklaşıyor! Bana da bir pay düşüyor bunu iyi anlıyorum. Ama varlığımı kabul etmeyen sistemler böyle var olmamı kabul görmüyor. Alışılmış bir kere ya bir erkekle kaçmalıym ya da asla varlık göstermemeliyim. Düşler var uzak durmalıymışım. NEDEN? Desem binlerce ses yükselir önce kendi ailem buna karşı çıkar sadece kendilerine söz gelmesin diye.

O sözler nedir? Neden söyleniyor? kimse sormuyor? Neden başımı göğün mavisine kaldırmaya çalış-

"Var olacağım hem de kendimi pazarlamadan, ihaneti büyütmeden. Kendi benliğime yabancılaşmam aşkı, yani yaşam sevincine kör olmam zaten bir ihanet bunu sistemin kuklası ve ya ajanı olarak taçlandıraram. Yaklaşık kaç çağdır bedenim depremlerde, düşlerim ise duygularıyla beraber işgaller altında. Artık yeterince birbirimizi tanıyoruz ben bir yaşam potansiyelim insanlığı bundan mahrum bırakamam"

tığımızda gelinlik diye o kefeni giydirdiklerini ise toplumu kurma olarak kendi önelerine koyuyorlar. Ama ben de ölen bir toplumu göremiyorlar.

Var olacağım hem de kendimi pazarlamadan ihaneti büyütmeden

Toplum bir bütündür bunu ben anladım. Bedenimden yükselen alevleri siz görmesiniz de ben gördüm. Kaç kez dedim; yaşam buysa istemiyorum. Yaşamın bu olmadığını şimdi daha iyi anlıyorum. Başımı kaldırsam göklerin mavisine dalacağım. Elimi yükseltsem özgürlüğün rüzgarlarına dokunacağım. Ve elbette ki, benlik avcılarına dur diyeceğim. Acı olacak bunu da biliyorum. Ama düşünün bir kere yaşamın her saniyesinde dar ağaçlarına asılmaktansa genç olduğum için suçlu olmaktansa, öldüğüm halde öldürmekten yargılanıyorsam korkmadan dokunacağım rüzgarlara.

Var olacağım hem de kendimi pazarlamadan, ihaneti büyütmeden. Kendi benliğime yabancılaşmam aşkı, yani yaşam sevincine kör olmam zaten bir ihanet bunu sistemin kuklası ve ya ajamı olarak taçlandıramam. Yaklaşık kaç çağdır bedenim depremlerde, düşlerim ise duygularıyla beraber işgaller altında. Artık yeterince birbirimizi tanıyoruz ben bir yaşam potansiyeliyim insanlığı bundan mahrum bırakmam. En önemlisi de kendimi yaşamdan koparmayacağım. İran mı ya da ne bileyim bu sınırlı beyninizdeki coğrafyalar var ya nasıl anlatabilirim Türkiye mi olur bilemem. Sizin değerlerinizle kategorilere bölmeden yaşamın yüzünde var olma kavgasına gireceğim. Belki coğrafyasız

bir serüvenci olurum beli mi olur. Ama yaşamla, yaşam sevinciyle tanışacağım yüreğime tutkuyu ekeceğim sınırsız sermayelerde sürüldüğüm pazarların inadına. Saçlarımdan, gözlerimden, beynimden nasılda yükseltmişler binaları. Babam beni bir bodruma koysa senelerce öldürüp yeniden diriltse kim duyuyor? Biliyorum kimse duymuyor. Yani verili sistem bana sağır. O zaman mekanlar ötesine taşmalıyım. Pipa vuruldu kim duydu. Bak ben nasıl ağlıyorum! Onda varlık savaşı veren kendimi gördüm. İlle de kefen gelinliği giymeliymişim. Satmalıymışım halkımı en değme pazarlarda.

*Öldürülmüşüm.
Katilimin parmak izinde göz izim.
Yaradılışıma uzanan örüklerimde turmanmış benlik avcıları.
Günahkarım,
sığınamam tomurcukların gülüşüne.
Ölendim,
öldürmekten yargılandım.
Anamın nasırlı elleri tanikken varlığıma yüz çizgilerime nakşedildi suçluluğumun sancıları.*

Özgürlük türküsüne ben de sesimi ekleyeceğim

Durmadan yargılandım suçlandım defalarca. Elbette ki ay avcılarının oklarına göz yaşlarım yağacak. Ve ben unutmayacağım genç kadınların hiç birini. Sistemin verili mekanları bana ölümü dayatıyorsa insanlarla aramda uçurumlar yaratıyorsa terk etmeliyim bu mekanları. Putların yıkılışını kendi beynimde ve bedenim-

de yeniden diriltmeliyim. Ne diyordu Türkiye sistemi PKK bitti ve yoktur da aslında. Sonra ne oldu koskoca güneşin altında elinde fenerle başını kendi bencilliğine gömdüğünü gördük. Dikildi karşısına Zap ve daha adını saymadığım direniş kaleleri.

Genç kadın yoktur deseniz de aslında günahların ve utançların başlangıçları olarak beni tanımlasanız da ben var olduğumu ve vatanıma yani özgürlüğüme ihanet etmeden de var olma kavgasına gireceğim. Dünyanın çehresiyle beraber ben de yüzüme nakşedilen suçluluğun çizgilerini silip umut ekeceğim. Çıkıyorum yollara. Önce kendi yüreğimi, gözlerimi, düşlerimi sonra dünyayla insanlarla, yargısız bir selam vereceğim. Yaşamın akarsularında yıkanaacağım varsa ki var olduğunu hepimiz biliyoruz özgürlük türküsüne bende sesimi ekleyeceğim.

Düşünün bir benim de sesimi katabileceğim bir özgürlük türküsü var. Benliğimi inkar etmeden çağların ihanetini taçlandırmadan. O zaman elveda göz zindanları, elveda adını saymadığım sayısız tutsaklıklarım, hoşça kal inkarım. Selam özgürlüğüm, belki de dağlar. Siz gördünüz bende atan yüreğin gücünü ama ihanetin ana dümeni yapamayacaksınız bu sefer. En önemlisi nedir biliyor musunuz.

Dünyaya insan olarak bakma erdemine koşacağım. Biliyorum bu söylediğim her şeyin bana ateşli bir ok olarak geri geleceğini söyleyeceksiniz. Ama ben yüreğimin atığını duyumsuyorum bir daha ona ihanet edemem. Kendi vicdanımın mahkemelerine güneşli gözlerle çıkacağım ve beni öldüren sistemin bir çarkı olmayacağım. Selam Pıpanın barış koku gelinliği ve özgür ülkem.

Adıl Arkadaşın Anısına Gerilla Ordusu Büyütülecektir!

HPG

Faşist Türk ordu güçlerinin 4 Aralık 2007 tarihinde Gabar Karargâhımıza dönük yönelttiği saldırıda Kürt halkının değerli evladı, Botan Komutanı ve HPG Komuta Konsey üyesi Adıl arkadaşımız şehit düşmüştür. Biliyoruz, inkâr ve imha güçleri, faşist şoven milliyetçi güçler, düşman cephesi bu haberleri duyduğunda histeri çılgınlıkları atacaklar, belki de kendileri için yeniden bir umut oluşturma tutumuna gireceklerdir. Tıpkı Agit arkadaşları katlettiklerinde günlerce manşet manşet yazdıkları gibi, 'PKK cellâtları öldürüldü' diyeceklerdir.

Fakat şunu bir kere daha hareketimizin ve halkımızın kesin kararlılığı olarak ifade edebiliriz ki, bu umutları boşunadır, hesapları ve beklentileri kursaklarında kalacaktır. Agit arkadaşımızın şahadeti üzerinde ve onun komutasında nasıl ki ulusal diriliş devrimini başaran ve Kürt halkını yediden yetmişe kadını, genci ve çocuğuyla özgürlük ve

demokrasi isteyen bir halk haline getiren büyük gerilla direnişi ve ordulaşması yaratıldıysa, başta Adil arkadaşımız olmak üzere Botan şehitlerimizin anısına da Kürt halkının demokratik komünal örgütlülüğünü ve özgür demokratik yaşamını garantileyecek, güvence altına alacak, Kürt halkının özgür ilerleyişini kesintisiz olarak sürdüreceği güçlü bir meşru savunma direnişini yürütecek bir gerilla ve halkın öz savunma örgütlülüğü mutlaka yaratılacaktır.

Eylemin olduğu yerde Adil arkadaş vardı

Adil arkadaş böyle bir halk önderliğinin, komutanlığının belki de tarihte ortaya çıkan ilk ve en büyük temsilcilerinden birisi oluyor. Mücadele saflarına Üçüncü Parti Kongresi ardından 1987 yılında katılmış olduğu biliniyor. Agit çağrısının gerillayı birlikler düzeyine ulaştırma kararlılığının hayata geçirildiği süreci ifade ediyor. Adil arkadaşımız bu Agit çağrısı

kampanyasına çok küçük yaşta olmasına rağmen evet diyen katılım gösteren, böylece hem Agit'lerin yerini doldurma hem de intikam alma amacıyla gerilla saflarına katılan arkadaşlarımızdan birisi oluyor.

Katılımı önemlidir, tarihseldir, anlamlıdır, büyük komutanın çağrısına cevap oluşturmaktır. Agit'lerin yerini doldurmak üzere gerilla safına katılan bu büyük insan gerçekten de Kürt gençliğinin Agitleşme kararını, Önder Apo'nun gençliğe dönük Agitleşme çağrısının gereğini en iyi bir biçimde yerine getirmeyi başarıyor.

Agit çizgisinde kahramanca yirmi yılı aşkın süre savaşan ve Agit diyarının ikinci büyük kahramanlık destanını yazan bir kişilik haline geliyor. Bu çocuk yaşta ve küçük cüsseli in-sanda dev bir yüreğin var olduğu çok kısa sürede ortaya çıkıyor. 1987-90 döneminin o en zorlu, karışık ve karmaşık gerilla direnişi içerisinde, küçük yaşına rağmen, en ön safta aktif

"Gabar'da Adil arkadaş olması bir tesadüf değildir. Bu gerçekten de Adil arkadaşın 87'den itibaren katılımıyla bağlı bir durumdur, kişiliği ile bağlı bir durumdur. O Gabar'a gitmek, Botan'da bulunmak ve savaşmaktan hiçbir zaman geri durmadı, üzüntü duymadı. Tersine kendisine öyle bir imkân tanındığı zaman yaşadığı mutluluk, coşku ve heyecan duygusu görenlerin gözleri önünden gitmez"

mücadele ederek yer alıyor. Büyük yüreğiyle her zaman gerillanın önünde, her zaman işin en zor yerinde, hiçbir geri durma, çekilme, ürkeklik, bencillik, hesap vb. durumlar göstermeden, tam bir cesaret ve fedakârlık örneği olarak saf tutuyor.

Bir çekim gücü olarak sürekli çevresini mücadeleye sevk ederdi

O zorlu ve tehlikeli mücadele süreçlerinde gerillamıza gerçekten de coşku kaynağı oluyor, heyecan veriyor. Bir çekim gücü olarak sürekli çevresini mücadeleye sevk ediyor. Kendinden çok çok büyük yaşta ve hatta tecrübesi bulunan insanları bile mücadeleye azmi, yurtseverlik ruhu, askeri yetenekleri ve sezgisiyle mücadeleye yönlendiriyor, yön veren bir konumda bulunuyor. Nerede zor iş varsa Adil orada oluyor. Nerede savaş ve eylem yapılıyorsa Adil oraya koşuyor. Gerillanın Adil'siz gerçekleştirdiği büyük eylem sayısı azdır. Gerillamızın bütün büyük ve sonuç veren eylemlerinin ve savaş pratiğinin altında Adil arkadaşımızın imzası vardır. Başarı üzerinde Adil arkadaşımızın etkisi vardır.

1 Haziran Atılım sürecinin hazırlık çalışmalarına Komuta Konseyi üyelerinden birisi olarak nerede kendisine görev düşüyse, örgütsel düzenleme ve karar kendisinden neyi istediye, orada hiçbir itiraz etmeksizin anladığı, bildiği ve gücü yettiği oranda çalışmak üzere katılım gösterdi. 1 Haziran Atılımı gelişip uzayınca, inkâr ve imha güçlerinin demokratik

siyasal çözüme yanaşmayacakları anlaşılınca, düşman cephesi Ağustos 2005'te uluslararası komplo temelinde İmralı süreciyle Önder Apo'ya yürütmeyi dayatıp top-

yekün savaş konsepti temelinde hareketimizin imhası ve tasfiyesini yeniden gerçekleştirme kararlılığına ulaşınca, Adil arkadaş buna karşı en ön safta savaşmak üzere isteğini arttırdı.

Zaten aktif savaş katılımında olmak için her zaman önerisi ve talebi vardı. Süreklileşen gerilla direnişi durumunda yeniden sıcak mücadele ortamlarında yer alma istemini sürekli geliştirdi. Bu temelde 2006 başlarında Botan'a geçti. 2006 ve 2007 yıllarında Gabar'da, Agit diyarında topyekûn savaş konsepti temelinde saldırı yürüten faşist gerici güçlere karşı direniş mücadelesini örgütledi.

İki yıl boyunca Gabar'ı hep bir direniş kalesi olarak tuttu

2007 güzündeki Gabar direnişi, bu temelde düşmanın ikinci kez geliştirdiği topyekûn imha konseptine karşı gelişen aktif savunma direnişimizin öncü kıvılcımını ifade etti. Onun içindir ki düşman herkesten önce Gabar Karargâhını hedefledi. Herkesten önce Adil arkadaş hedefledi. Türkiye'nin imkânları pazara çıkartılarak, Amerika, İsrail ve Avrupa Birliği ile ilişkiler kurulup onların desteğinin alınması temelinde gerillaya saldırı geliştirildi. Batman'da kurulan İsrail keşif ve istihbarat timi tarafından Gabar gerillasına karşı bir saldırı süreci geliştirilmeye çalışıldı.

Türk Genelkurmay'ı o zaman direnen gerilladan hem de acısını anlayamayacağımız yoğunlukta yaşatmak üzere intikam alacağı-

ni ilan etmişti. Fakat bu güruh şunu bilsin ki, bunu kendi gücüyle yapmıyor, başkasının gücüyle yapıyor, başkasının silahı ile konuşuyor. Türkiye halkının varını yoğunu, Türkiye toprağının bütün zenginliklerini dış güçlere peşkeş çekip kendi faşist iktidarını korumakla, ona buna pazarlayarak aldığı güçle yapıyor. Bu güruh 'gerilla kalleşçe saldırıyor' diyor.

Kalleşçe saldırının kimler tarafından yapıldığı ortadadır

Hileyle, başkalarını devreye sokup güçlerini harekete geçirerek saldırıya çalışanın kendileri olduğu ortadadır. Kısaca düşmanın bu tutumu topyekûn saldırısına karşı 2006 yılından itibaren birinci derecede gerilla direnişinin geliştirilmesi, bunun da Gabar'da Adil arkadaş ile olması bir tesadüf değildir. Bu gerçekten de Adil arkadaşın 87'den itibaren katılımıyla bağlı bir durumdur, kişiliği ile bağlı bir durumdur. O Gabar'a gitmek, Botan'da bulunmak ve savaşmaktan hiçbir zaman geri durmadı, üzüntü duymadı. Tersine kendisine öyle bir imkân tanındığı zaman yaşadığı mutluluk, coşku ve heyecan duygusu görenlerin gözleri önünden gitmez.

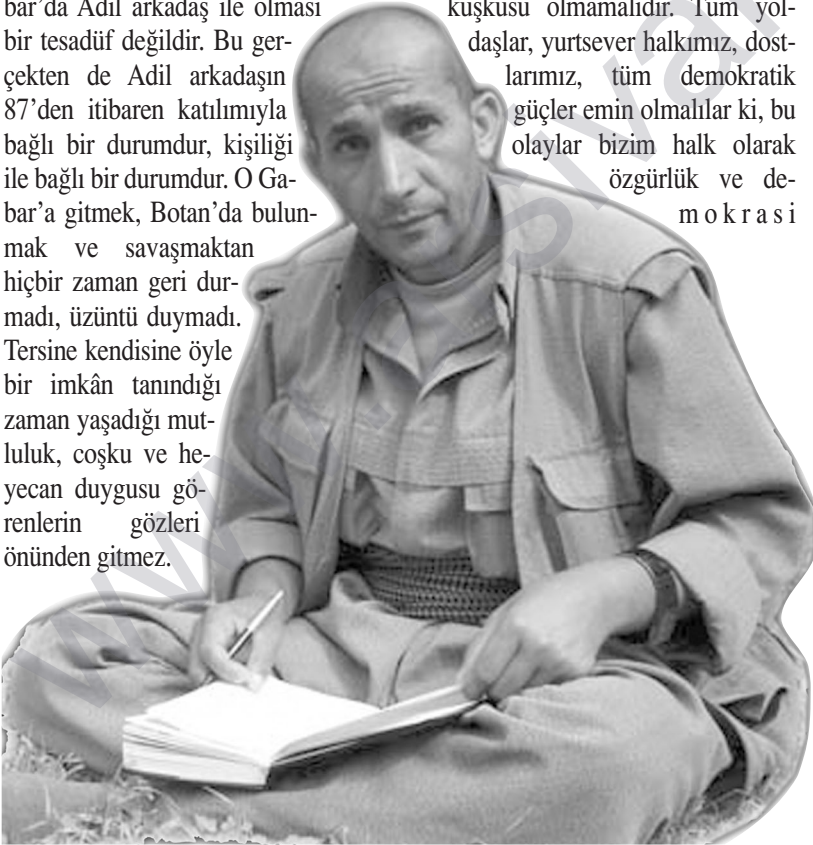
Bundan sonraki gerilla direnişi "Botan Şehitlerinin İntikam Direnişi" olarak sürecektir. Adil Amed anısına bir yıl içerisinde gerilla kat be kat

büyütülecektir. Bundan sonra gerilla direnişimiz, Botan şehitlerinin intikam direnişi olarak sürecektir. Gerilla örgütlenmemiz halkın öz savunma örgütlülüğü Adil'lerin komutası altında büyük bir kararlılık, dirayet ve fedakârlıkla sapmaz bir biçimde yürüyecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Tüm yoldaşlar, yurtsever halkımız, dostlarımız, tüm demokratik güçler emin olmalılar ki, bu olaylar bizim halk olarak özgürlük ve demokrasi

için direnme gücümüzü daha çok artıracak, direnme azmimizi bileyecektir. Kürt halkı, Kürt gençliği, kızıyla, erkeğiyle daha fazla Apocu militan haline gelecek, daha çok Adil'leşecek Kürdistan'ı özgürlük ve demokrasi direnişinin sarsılmaz bir merkezi kılarak, Ortadoğu halklarının birlik ve kardeşlik mücadelesine öncülük düzeyinde en büyük katkıyı bundan sonra yapacaktır. Nasıl ki Agit arkadaşın anısına 3. PKK Kongremiz ve yine Önder Apo "Bir yıl içerisinde Kürdistan'da gerilla bölüklerine ulaşacağız" hedefini temel bir kararlılık olarak ortaya çıkarıp gerçekleştirdiyse, Adil arkadaşların anısına bir yıl içerisinde HPG'yi iki üç kat büyütme hedefini gerçekleştirme kararlılığımızı da burada açıkça ifade etmemiz yerindedir.

Hareket ve halk olarak böyle bir kararlılığımız vardır. Bunun garantisinde yüz binler, milyonlar halinde 8 Mart'tan Newroz'a demokratik serhildanlarda halkımızın ve Kürt gençliğinin ortaya koyduğu büyük direnme tutumudur. Bu halk ve bu gençlik içinden daha binlerce, on binlerce Agit'ler, Adil'ler Gülbahar'lar çıkacaktır, Kürt gençliği 'Gençlik Botan'a, özgür vatan'a' diye şiar edindiği özgürlük mücadelemizin kalesi olan Botan'a sevk edilecektir.

Büyükkanıt'a Bezelê Süprizi!

**Rubar
ANDOK**

Dün gece yeniden kiblesini şaşırış Genelkurmay ve onun savaş çığırkanlığı yapan Türk basınının haberlerini izledik. Gerçi izlemeye değmez bir durumdu, ama yine de izlemekten kendimizi alamadık.

Günlerdir bir "sürpriz" meselesi dilden dile konuşuluyor. Radyodan takip ettiğimiz kadanyla, Genelkurmay ve hükümet bir şeye kendilerini inandırmışlar. İhtimal ve tahminlerimiz de olmadı değil. Birçok ihtimal sohbetler arasında geçti. Ama şunu belirtmek istiyorum ki, dün gece ki sürpriz

"sürpriz" meselesine ilişkin açıklamadan, çok bayat ve sıradan bir özel savaş propaganda-sından başka bir şey çıkmadı. Neymiş yönetici arkadaşlarımız alan değiştirmişler ya da sınırı geçmek istemişler!

**Sürpriz hikayelerine,
gerçek bir sürpriz ile
cevap verildi**

Tabi bu arada da, "sürpriz" meselesine karşılık, HPG'den bir sürpriz oldu.

Tartışmalarımız olurken, -ki hazırlıklar vardı- Bezelê Karakoluna yönelik gerillalarımız Oramar'dan daha kapsamlı bir eylem gerçekleştirdiler. Sürpriz hikayelerine, gerçek bir sürpriz ile cevap verildi. Çünkü Oramar direnişini en başta Genelkurmay saklamış ve sıradan bir eylem olarak yansıtmıştı. HPG basını Oramar eylemini gece 12'den sonra

dünyaya flaş geçmiş ve diğer gün ise eylemin sonuçları ve esir asker ile ilgili açıklama yapılmıştı. Genelkurmay Bezelê Karakolu baskınının üstünü örtmek, normal bir eylem gibi göstermek için, gece yarısı, uydurma ve o an için bir sürpriz hazırlayıp sitelerinde yayınladılar. Açık olan bu sürpriz Bezelê Karakolu olmasaydı, gece yarısı açıklanmayacaktı.

Şimdi gelelim sürprizin özüne

Meyda Savunma Alanları yıllardır gerillanın denetiminde ve kurtarılmış bölge olarak ilan edilmiş. Buradan geçen yol hatları, sınır denetimi gerillanın denetiminde. Bu alanın her tepesi hava batarya savunmalarıyla korunuyor.

Hiçbir güç, buna ABD'de dahil, bizim iznimiz olmadan giremez. Yani öyle Medya Savunma Alanlarına girmek kolay değil. Zaten

Zap'a düzenlenen operasyon buna örnektir. İki gün ancak dayanabildiler ve sonrasında ancak 9 günde 100 fazla asker kaybı ve bir kobra düşürüldükten sonra Zap'tan çıkabildiler.

Durum bu olunca kurtarılmış bölge olarak ilan ettiğimiz, Zagros, Zap, Xakûrkê, Xinêrê, Kandil, Haftanin, Garê, Metîna ve diğer alanlarda, üst yöneticilerimiz her alanda bulunmaktadırlar. Bir yönetici arkadaşımızın bir alandan diğer bir alana gitmesi kadar doğal bir durum yoktur.

Hele bir yöneticimizin sınırdan geçerken çatışmaya girdiği haberleri, gerçekten çok ucuz ve iyi düşünülmemiş bir yalandır.

ABD ve İsrail'in girmeye cesaret edemediği bu alanlardan başka bir ülkeye gitmeye ne gerek var. Genelkurmay biraz daha iyi atabilirdi. Herhalde Genelkurmay kendileri gibi bir binamızın olduğu-

nu, bürolardan, masa başlarından savaş yürüttüğümüzü düşünüyor. Biz gerillayız. Her bir yöneticimiz bu hareketin militanıdır. Kendi denetimimizdeki her alana ihtiyaçlar çerçevesinde gidilir, toplantılar yapılır, savaş hazırlıkları yerinde takib edilir, toplantılar yapılır. Yoksa masa başında savaş yürütmenin sonucu, Büyükanıt'ın Zap'ta yaşadığı hüsrana gibi bir şey olur.

Eh ne diyelim, sürprizleri kurtaklarında kaldı. Tabii gerçekten öyle bir sürpriz var mıydı yok muydu, onu da Genelkurmay ve Türk basınının daha önceki bu tür yalanlarına bakarak, rahatlıkla bir fikir sahibi olunabilir.

Bezelê Sürprizinin ayrıntıları bugün netleşecektir. Kameraman arkadaşlarda orada hazır bulunmaktaydı, yine gündem somut veri ve görüntüler üzerinden ısınacak.

Edî Bese II. Hamlesini Önderliğimizin Özgürlüğü ile Zaferle Taçlandıralım!

Serxwebûn

Bilindiği gibi Kürdistan özgürlük mücadelesi tarihinin en önemli aşamasına girmiş bulunmaktadır. Yok edilme sürecine tabi tutulmuş olan Kürdistan'da çağdaş, bilimsel değerlerin ve özgür Kürt çizgisinin düşünce gücü olarak Önder Apo öncülüğündeki özgürlük mücadelemiz, bugün önemli bir dönemece gelip, dayanmıştır.

Büyük imkansızlıklar ortamında yola çıkan Önder Apo önderliğindeki hareketimiz 90'lara gelindiğinde önemli bir kitleselleşmeyi ve devrimsel gücü ortaya çıkarmıştır. Kürdistan tarihinde ilk kez demokratik-ulusal birlik çizgisine kavuşan Kürt halkı dört parçada büyük bir ruhsal yenilenmeyi yaşamıştır. Bu temelde giderek ulusal düzeyde örgütlenme dönemine giren özgürlük mücadelesi Kürdistan'da yeni bir ulusal kalkış sürecini başlatmayı başarmıştır.

Kürdistan'ı ve Kürt halkını yok sayma temelinde sistem ve siyaset oluşturan

bölgesel ve uluslar arası güçler, Önder Apo öncülüğündeki özgür Kürt çizgisini çıkarları gereği baştan beri tehlikeli görmüşlerdir.

Özgür Kürt çizgisi

87'lerden itibaren devreye giren uluslar arası güçler, 90'ların başında hareketimizin ortaya çıkardığı devrimsel gelişmeler karşısında Türk devletiyle beraber uluslar arası güçlerin de katılımıyla bir saldırı konseptiyle hareketimiz yok edilmek istenmiştir. Özgür Kürt çizgisini etkisizleştirmek, onun yerine klasik milliyetçi Kürt işbirlikçi çizgileri geliştirmek amacıyla ulusal ve uluslar arası düzeyde yoğun bir saldırı ve baskı durumu böylece geliştirilmiştir.

Kürdistan'da hareketimizin gelişmesinden ürken bu güçler hareketimizi tasfiye etmek için deyim yerindeyse denenmedik yol bırakmamışlardır. Önderliğimizin uluslar arası komployla esir alınması, daha sonra kimyasal saldırıya maruz bırakılması ve

hareketimize karşı kapsamlı saldırıların sürekliliğinin temel amacı Önderlik çizgisini tümüyle etkisizleştirmek ve ortadan kaldırmaktır. Bu amaçla hareketimize karşı saldırılar geliştiren komplocu güçlerin Önderliğimiz esir alındıktan sonra hareketimizin tasfiye olacağına dair umutları oldukça artmıştır. Bu umutlarını gerçeğe dönüştürmek amacıyla hareketimize karşı çok yönlü kuşatma, tecrit vb. yöntemlerle etkisizleştirme saldırılarını yoğunlaştırmışlardır.

Bunun için iç ve dış saldırılarla kesin sonuç almak üzere tüm imkanları devreye koymuşlardır. Özellikle tamamen bir uluslar arası senaryo temelinde iç ihanet devreye sokularak, kesin sonuç alınmak istenmiştir. Ancak Önderliğimizin PKK'nin yeniden kuruluş sürecini başlatarak, sürece müdahale etmesi ve meşru savunma çizgisinde gelişen 1 Haziran hamlesiyle başlatılan yeni mücadele dönemi, uluslar arası

"2006 sonbaharında birçok gücün hareketimize çağırısı temelinde gelişen ateşkes sürecine karşı Türk devleti topyekun bir saldırı ile karşılık vermiştir. Ateşkes ilanından sonra yeniden tazelenen AKP-ordu uzlaşması ve ABD ile Türk devletinin hareketimize karşı ortak hareketimize karşı ortak hareketimize karşı yeni bir uluslar arası imha konsepti oluşturulmuştur"

komponun çok yönlü saldırılarının boşa çıkarılmasını sağlamıştır.

Düşmanın yeni konseptine karşı hareketimizin cevabı Êdi Bese hamlesi olmuştur

Bu temelde Kürdistan'da gelişen 1 Haziran 2004 hamlesi önemli sonuçlar ortaya çıkaran kapsamlı bir derinliğe sahiptir. Bu hamleyle birlikte Demokratik-Ekolojik Toplum Paradigması ekseninde gelişen sistemleşme, kitleleşme ve Kürdistan'ın dört parçasında örgütsel yapıya kavuşma temelinde her alanda önemli gelişmelerin yaşanmasına yol açmıştır. Öncelikle hareketimize karşı geliştirilen tasfiye konseptinin boşa alınması ve karşı hamleyle gelişme zeminlerinin yaratılması açısından paha biçilmez sonuçları ortaya çıkarmıştır.

Ortaya çıkan bu gelişmeler temelinde 2006 sonbaharında birçok gücün hareketimize çağrısı temelinde gelişen ateşkes sürecine karşı Türk devleti top yekun bir saldırı ile karşılık vermiştir. Ateşkes ilanından yeniden tazelenen AKP-ordu uzlaşması ve ABD ile Türk devletinin hareketimize karşı ortak harekatta anlaşması sonucunda hareketimize karşı yeni bir uluslar arası imha konsepti oluşturulmuştur. Bunlarla birlikte daha 2004'lerden itibaren geliştirilen Türkiye-İran ve Suriye ittifakı da bu konseptin bölgesel ayağı olarak devrede tutulmuştur. Konseptin Kürt ayağı da oluşturulmaya çalışılmış, fakat Kürt ayağı kendini fazla belli etmezken konsept içerisinde utangaç bir biçimde yer alarak, işlevsel olmayı esas almıştır.

Hareketimize karşı geliştirilen bu yeni konseptle karşı hareketimizin ce-

vabı Êdi Bese hamlesi olmuştur. Êdi Bese hamlesi bu anlamda özgürlük hareketinin bir konsepti tarzında planlanarak, hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Sadece eylemsel boyutta değil, ideolojik, siyasal, diplomatik, kültürel, örgütsel ve askeri açılardan karşı cevap biçiminde gelişen Êdi Bese hamlesi, düşman cephesinin geliştirdiği hava ve kara saldırılarını az bir kayıpla boşa çıkarmayı başarmış ve buna karşı geliştirdiği hamlelerle devrimci mücadeleyi daha ileri bir aşamaya taşımayı başarmıştır.

Êdi Bese hamlesi Adil yoldaşla çıkış yapmıştır

Başta Êdi Bese hamlesinin yılmaz Komutanı Adil Yoldaşın komutasında Gabbar'da gerillanın gerçekleştirdiği çıkış, Oramar ve Zap direnişiyi sürdürülerek başarılı bir duruş sergilenmiş ve gerillanın savunma savaşında kaydettiği yükseliş ortaya konulmuştur. Aynı biçimde serhildan hareketi başta kuzey, Batı Kürdistan ve Avrupa olmak üzere tüm parçalarda ve yurtdışında Êdi Bese hamlesiyle be-

raber bir tırmanış göstermiştir.

Özellikle Şubat eylemleri, Kürt kadınının 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü devrimsel bir ruhla karşılama serhildanları ve sonuç olarak zirveleşen Newroz, 4 Nisan eylemselliği toplumsal açıdan önemli bir düzeyi ortaya çıkarmıştır. Merkezi olarak planlanan bu süreçte önemli bir hamle çıkış gerçekleşmiş ve bu hamleli çıkış bütün alanlarda ve çalışma zeminlerinde bir toparlanmayı, yenilenmeyi yaratmıştır. Özellikle son dokuz yıldan bu yana kadroda, kitlede yaşanan gizli kırılmanın tümünden aşılması, yeniden güçlü bir biçimde zafer umudunun gelişmesini beraberinde getirmiştir. Bu düzeyin fotoğrafını gerilla cephesinde en son Zap direnişi, serhildan cephesinde de en son 2008 Newroz'u tamamlamıştır.

Ancak bu sadece birkaç aylık bir sürecin ürünü değildir. Altı aylık Êdi Bese hamlesi döneminde ortaya çıkan gelişmeler, 1 Haziran 2004'ten bu yana gelişen mücadelenin bir ürünü olarak şekillenmektedir. Önderliğimizin İmralı'daki duruşu ve doğru çizgisiyle gerillanın ve halkımızın

büyük kahramanlıklar sergilemesi, şehitler vermesi, fedakârlık yaparak katılım göstermesi temelinde ortaya çıkan bir sonuçtur.

Özgürlük Hareketine karşı geliştirilen imha seferlerinden düşman başarısız çıkmıştır

Hareketimizin Êdi Bese hamlesiy-le başlattığı çıkış, hareketimize karşı geliştirilen uluslar arası konsepti sonuçsuz bırakmış ve boşluğa düşürmüştür. Bu nedenden dolayı bugün uluslar arası konseptin değişik güçleri arasında yeniden bir tartışma sürecinin başlamış olduğunu görüyoruz. Özellikle hem gerilla hem de halk cephesinde hareketimizin ortaya çıkardığı düzey herkese şu hususu net bir biçimde göstermiştir; PKK hareketi gerilememiş, aksine ilerleme kaydetmiştir.

Önder Apo ve onun çizgisi tasfiye edilememiş, etkisizleştirilememiş, tersine bugün Ortadoğu'da en güçlü önderliğin Önder Apo olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle Özgürlük Hareketine karşı geliştirilen imha seferleri sonuç alamamıştır, dolayısıyla geliştirilen uluslar arası konseptler boşluğa düşürülmüştür. Bu gerçeği gören bir takım uluslar arası güçler, PKK'yi eskisi gibi ele alamayacaklarını anlamakla birlikte, bu temelde kendi içlerinde çeşitli düzeylerde tartışmalar geliştirmişlerdir.

Hareketimizin ortaya çıkardığı bu sonuçlar uluslar arası düzeyde prestijini güçlendirdiği kesindir. Ayrıca CPT raporu ile beraber Önderliğimize karşı geliştirilen kimyasal saldırının deşifre edilmesiyle birlikte AB Adalet Divanı'nın PKK hakkında aldığı karar da -ister uygulansın, ister uygulanmasın- sonuçları itibarıyla

hareketimizi siyasal planda güçlendirmişti. Fakat bunlardan uluslar arası komplonun devre dışı edildiği anlamı çıkmaz. Tazını değiştirerek bu sürecin devam edeceği çok açıktır.

Türk devleti imha konseptini yeniden örgütlemeye çalışmaktadır

En son 25-26 Nisan tarihleri arasında Medya Savunma Alanlarına dönük gerçekleştirilen kapsamlı hava saldırıları ve yine kuzeyin bütün alanlarında son dönemlerde gelişen operasyonlar, ha keza İran devletinin Türkiye ile birlikte geliştirmiş olduğu hazırlıklar aslında konseptin yeniden oluşturulmaya çalışıldığı ve devam ettirilmek istendiğini açıkça ortaya koymaktadır. Özellikle MGK'nın Güneyli güçlerle ilişki kurma kararı da bu yeni konsepti yeniden güçlü bir biçimde örgütlemeye dönük bir hamledir. Çünkü konseptin Kürt ayağının zayıf olması sonucu hareketimize karşı geliştirilen saldırıların sonuç alıcı olmayacağını Türk devleti de iyi görmüştür.

Bu nedenden dolayı şimdi Türk devleti konsepti yeniden örerak, bu kez Kürt ayağını daha güçlü örgütleme amacını taşımaktadır. Türkiye'yi pazarlamakla birlikte özellikle bölge dengeleri ekseninde Amerika ile İran arasında politika yapıp, batılı güçlerle birlikte hareket ederken, İran'a da göz kırpmakla birlikte kendisini daha fazla ağıra satma ve böylece her iki taraftan hareketimize karşı konseptleri gündemleştirme politikasını çok ince bir çizgi biçiminde geliştirmektedir.

Bu açıdan mevcut durumda Türk devletinin hareketimize karşı diplomatik, siyasi ve askeri alanda geliştir-

diği manevraları küçümsemek gerekmektedir. Özellikle hareketimize karşı konseptin başarısız olmuş olması sadece uluslar arası konsepti boşluğa düşürmemiş aynı zamanda orduyla AKP arasında esasında sistem içi güçlerin uzlaşmasını da sonlandırmış ve sonuçsuz bırakmıştır.

Hareketimizin başarısı Türkiye konseptini getirmiştir

Hareketimize karşı uzlaşmalarının sonuçsuz kalmasıyla bugün sistem içi çelişkiler derinleşmiş bulunmaktadır. Eğer hareketimize karşı geliştirilen söz konusu konsept başarılı olsaydı bugün Türkiye'deki sistem içi sorunlar bu biçimde gündeme gelmezdi. Daha farklı bir biçimde gericiliğin kendini dışa vurumu biçiminde pratiğe yansırı. Esasen Kürdistan'da bir soykırım sürecinin başlatılması tarzında bir pratikleşme, gericileşme ve bir tür soykırım süreci yaşatılırdı.

Ancak hareketimizin geliştirdiği hamlesel çıkış karşısında boşluğa düşen uluslar arası konsept hem Türkiye'de bir krizin derinliğine ve çok yönlü bir biçimde başlamasına yol açmış ve hem de Türkiye ile söz konusu konsept güçleri arasında yeni bir ilişki ve tartışma sürecini beraberinde getirmiştir. Yine uluslar arası güçlerde de PKK'nin şiddetle tasfiye olma olasılığının olmadığı kanaati giderek gelişmektedir. Bu durum muazzam düzeyde uluslar arası kamuoyu yaratma, diplomasi faaliyetini geliştirme olanağını getirdiği gibi aynı zamanda yeniden örülmek istenilen konseptin de eskisi gibi güçlü olmayacağını ortaya koymaktadır.

Artık hareketimize karşı imha hareketlerinin sonuç vermeyeceği konusunda büyük bir kamuoyu oluşmuş

bulunmaktadır. Türk ordusunda yaşanan kırılma yeni bir takım hamlelerle giderilmeye çalışılsa da özünde bu Türk devlet sistemi içerisinde daha derinliğine yer edinmiş fakat gizlenen bir gerçeklik olmuştur. Bu açıdan Zap direnişi ve Newroz'daki görkemli çıkışla birlikte sağlanan gelişme büyük bir gelişmedir. Bunun elbette ki hem toplumumuzda, kadromuzda ve hem de uluslar arası düzeyde önemli sonuçları olacaktır. Şimdiye kadar bu sonuçların ortaya çıkışı belirli düzeyde netleşmiş olsa da bu sonuçlar pratikte etkisini daha da gösterecektir.

Yeni bir saldırı dalgasının gelişme olasılığı çok yüksektir

Özellikle dengelere oynayan Türk devleti, hareketimize karşı ABD destekli yeni bir saldırı dalgasını geliştirmek istemektedir. Zira İran'a karşı yeni bir konumlanma geliştirmek durumunda olan ABD öncülüğündeki batılı güçler, Türkiye'yi daha fazla yanlarına çekebileceklerine kani olurlarsa böyle bir yeni saldırı dalgasını başlatmayı çıkarlarına uygun göreceklerdir. Ha keza Türkiye ile batılı güçler arasına kuşku sokabileceğine, Türkiye'yi biraz daha kendine çekebileceğine dönük kanatın güçlenmesi durumunda İran devletinin Türkiye ile birlikte alanlarımıza dönük ortak bir hamle geliştirme olasılığı da vardır.

Mevcut durumda bir satranç oyunu gibi tüm güçler bölge üzerinde bir çekişme ve çatışma pozisyonundadırlar ve artık hareketimiz de bölge denkleminde önemli bir faktör durumundadır. Dolayısıyla bir yerde bölge dengelerinin somutluk kazanması hareketimize karşı tavır ekseninde şekillenmektedir. Bu nedenle bölgesel

ve uluslar arası güçlerin bölge dengelerine ilişkin hesapları çerçevesinde Medya Savunma Alanlarına dönük bir takım yeni saldırıların geliştirilme olasılığı yüksektir. Aynı biçimde Türk devletinin başta Botan eyaleti olmak üzere sonuç alma amacıyla daha değişik saldırıları geliştirmekte olduğu ve geliştireceği hesaplanmaktadır. Yani 2008 yılı oldukça hareketli, çok yönlü gelişmelerin yaşanabileceği, büyük direniş dalgalarının gelişebileceği bir yıl olmaktadır.

Hareketimizin kaderi halkımızın kaderidir

Hareketimizin sağladığı gelişme, yılı kazanmamızın olanaklarını güçlendirmiş bulunmaktadır. Mevcut gelinen noktada zafere doğru yürüme, sonuç alma olanakları bir hayli fazladır. Ancak bununla birlikte ciddi tehlikeler, karşı saldırıların gelişme olasılığını da göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Eğer gerektiği gibi karşılanmazsa darbe yenilerek gerilemenin gündeme gelme ihtimali de vardır. Bu nedenden dolayı bu yeni süreci doğru cevaplamak, sürecin görevlerini doğru belirlemek, tüm halkımız ve hareketimiz için hayati öneme haizdir. Çünkü hareketimizin mukadderatı halkımızın mukadderatıdır.

Hareketimizin herhangi bir biçimde darbe yiyerek, gerilemesi Kürdistan halkının tüm parçalarda sağladığı konumdan ve mevzilerden geriye gitmesi anlamına gelmektedir. Bu da bugün ortaya çıkmış olan zafer koşullarının bir kez daha elden kaçırılması anlamına gelecektir. Oysa bugün sonuç alma ve başarıya yürümenin tarihsel koşulları doğmuş bulunmaktadır. Bizim bunu doğru değerlendirmemiz çok büyük önem taşımaktadır.

Bugün her zamankinden daha fazla Avrupa örgütüne büyük görevler düşmektedir

Bu nedenden dolayı biz tüm ülke satında yeni bir mücadele sürecini, Êdi Bese hamlesinin ikinci aşamasını bu eksende başlatmayı gerekli ve zorunlu görüyoruz. Serhildan hareketi belli bir çıkış gerçekleştirerek, toparlanma sürecini yaşamakta ve mevcut durumda gerillanın hamlesel süreci başlamış bulunmaktadır. Bu süreç serhildan ve gerilla ayakları üzerinde giderek daha fazla gelişme kaydetmesi gereken bir süreçtir. Bu, bizim için hayatı bir durumdur. Ülke zemininde bütün bu gelişmelerin yaşandığı ve yaşanacağı gerçeği göz önünde bulundurularak, Avrupa zemininde bu süreci derinleştirecek, boyutlandırarak, özellikle diplomatik, siyasi ve propaganda alanında süreci tüm Kürdistan toplumuna ve uluslar arası kamuoyuna taşıyacak bir rol ve misyonun gereğinin yerine getirilmesi gerektiği açıktır.

Denilebilir ki, bugün her zamankinden daha fazla Avrupa örgütlenmesine büyük görevler düşmektedir. Tarihte halkımız ilk kez başarıya yürüme koşullarını yakalamış bulunuyorken, Avrupa'daki örgütsel yapımızın ve Kürdistanlıların çok büyük bir rolü olacağı ortadadır. Êdi Bese hamlesinin ikinci aşamasını ideolojik, siyasi, diplomatik ve örgütsel sistemin geliştirilmesi konularında derinlik kazanılmak üzere Avrupa zemininde sistemsel bir büyümeyi, gelişmeyi, yaygınlaşmayı ve sonuç alıcı bir sürecin gelişmesini ön görmek, bunu hedeflemek, bunun için gerekli karar ve planlama çerçevesine ulaşmak büyük önem taşımaktadır.

YİĞİT KÜRDİSTAN GENÇLİĞİNE VE DEMOKRATİK KAMUOYUNA

Ortadoğu'da insanlığın özgürlük iradesi bugün Kürt halkının özgür irade savaşımı üzerinden yaratılmaya çalışılıyor. Biliniyor ki tarihi günlerden geçmekteyiz. Bu tarihi günler özgürlüğün mü yoksa iradesizliğin mi kazanacağını ortaya çıkaracak günlerdir. Özgürlük hareketi geleneğinden gelen biz PKK'li gençler açısından içinden geçtiğimiz bu tarihi günler her an üzerine bir yenisini ekleyerek özgürlük tarihine yazılıyor.

Ortadoğu topraklarında barış içinde yaşayan Türk, Arap, Çerkez, Ermeni, Fars, Asuri halkları ile özgür ve iradeli bir yaşamı yaratma adına mücadele yürütüyoruz. Bu ortamın da ancak ve ancak bütün hakların kendi özgür iradeleri doğrultusunda yaratılacağına inanıyoruz.

Bugün iktidarcı güçler tarafından ise halklar arasında dostluğu bozacak girişimlerde bulunuluyor. Halklar karşısında kirli bir ittifak geliştirilmeye çalışılıyor. Bu kirli ittifakın başını savaş hükümeti AKP çekmektedir. Bu konuda Ortadoğu halkları başta Türkiye halkı olmak üzere duyarlı olmalıdır. Başta ABD ve Ortadoğu'yu egemenliği altında tutan özelde İran molla rejimi görünürde ABD ile çelişki halinde olduğunu belirtmesine rağmen özgürlük güçlerimize karşı hava saldırıları somutunda saldırmakta. Suriye devleti ile özgürlük hareketini daraltma küçük bir alanda sınırlı tutarak halkla buluşmasını engellemeye çalışmaktadır. Güneyli güçler eliyle de Kürt halkını parçalamaya çalışmaktadırlar.

Geçtiğimiz yıl bu ittifakı boşa çıkarmak ve barışın bütün Ortadoğu topraklarında yeniden yeşermesi için hareketimiz Êdî Bese demiştir. Êdî Bese hamlemiz halkımız tarafından derin sahiplenilmiş ve bu sahiplenme egemenlerin Önderliğimizi, Hareketimizi, Halkımızı ve özgürlük teminatımız gerillamız arasında oluşan güçlü bağı parçalamaya dönük saldırılar karşısında daha derinden bir bütünleşmeyi ortaya çıkarmıştır. Êdî Bese hamlemizin ortaya çıkarmış olduğu bu büyük gücü yeni bir aşamaya taşımamızdır. Bu konuda da en büyük gücü ortaya çıkaracak olan Kürdistan gençliğidir.

Başta önderliğimizin, şehitlerimizin, halkımızın ve gerillamızın ortaya çıkarmış olduğu bu sonuçlar üzerinden, 18 Mayıs gibi PKK geleneğinde büyük bir yeri olan tarihte Êdî Bese hamlemizin ikinci aşamasına başlamak biz gençler açısından bir özgürlük görevidir.

Bilindiği gibi Mayıs ayı şehitler ayı olmakla birlikte halkların kardeşliği, gençlik ve eylemlilik ayıdır. Aynı zamanda geçtiğimiz yıl halk kongremizde de üzeri-

mizde gelişen yoğun saldırılar karşısında meşru savunma stratejisi içinde aktif savunma sürecinin başladığı bir dönemdir. Haki Karer yoldaşın, İbrahim Kaypakkayanın da şehit düştüğü bir tarihtir. Yoldaşlarımız şehit düşerlerken dahi gençlik hareketi tarihine bırakmış oldukları en büyük miras birliktelik olacaksa özgürlük iradesi doğrultusunda olacaktır şiarıdır. Bizde bugünün gençleri olarak bizlere bırakılan bu mirası daha derinden sahiplenmek ve üzerine yenilerini katmak durumundayız. Bugün her Kürt genci Haki yoldaşımızın Önderlik çizgisindeki derinliği ve gücü İbrahim Kaypakkaya yoldaşımız kadar halklar arasında barış girişimi, eylem ruhu ve toplumu anlama ruhunu ortaya çıkarmalıyız. Her birimiz yeni Hakiler ve İbrahimler olmalıyız. Bu yoldaşlarımız Türk ve Kürt halklarının kardeşliğinin en güzel ve en yiğit örneğidir.

Bugün savaş hükümeti AKP ve diğer Ortadoğu savaş güçleri karşısında gençlik öncülüğünde saldırılar boşa çıkarılacaktır. Gençliğin ve kadının atacağı her bir adım düşmanı daha büyük bir daralmaya götürecektir. En büyük korkuları özgürlük zeminine gerillaya katılım düşmanın korkulu rüyası konumundadır. Bizler Kürdistanlı gençler olarak bulunduğumuz her yerde gerillaya katılımı güçlendirmeliyiz. Avrupa'da kimliksi leştirmeye ve özgürlük iddiamızı liberalize etmeye çalışanlara karşı gerillaya katılımı güçlendirmeliyiz. İran'da her türden imhaya, infaza ve iradesizliğe karşı gerillaya katılımı güçlendirmeliyiz. Suriye baas rejiminin Kürt gençliğini yozlaştırma, asimilasyon ve daraltmalarına karşı gerillaya katılımı güçlendirmeliyiz. Güneyde Kürt gençliğinin devletçi ve milliyetçi oluşumlarına yine iradesiz ve demokratik ulus kültüründen uzaklaştırmasına karşı gerillaya katılımı güçlendirmeliyiz. Özellikle Türkiye'nin Önderliğimizi tecridine, sağlığı üzerinde oynanan oyunlara, halkımızın özgürlük iradesini kırma, infaz etme, gerillamız üzerindeki imha operasyonlara karşı gerillayı güçlendirmeliyiz. Biz gençler için özgürlük zemini olan gerillaya katılım olmazsa olmaz görevlerimizdendir.

Yaşadığımız bütün yerleri özgürlük zeminine dönüştürmek eylemlerimizi serhildan boyutuna çevirmek ve bunun öncülüğünü yapmak bizler için özgürlük şehitlerimize bağlılığın en temel görevidir. Gençlik hareketi olarak Êdî Bese hamlemizin ilk aşamasında büyük şahadetlerle karşı karşıya kaldık. Yahya, Erdal, Argeş, Adıl ve Ekin yoldaşlarımız bunların en başında yer almaktadır. Bugün hamlemizin ikinci aşamasını daha da büyütmek hamle sürecinde şehit düşen yoldaşlarımıza karşı da en büyük borcumuzdur.

Biji serok Apo!

Biji şehiden şoreşen azadiye!

Komalen Ciwan Koordinasyonu

Zilan Bir Aşk

Özgürlük Notları

Abdullah
ÖCALAN

“Aşkı düşmanın uzanamayacağı bir yerde arıyorsan ve buna çok büyük değer biçiyorsan, senin vatan eylemin, senin özgürlük eylemin, senin yenilmeyen insan eylemin, kesinlikle büyük gelişme kaydeder ve onun zaferi senin aşkın zaferidir. Sembolik olarak her kıımız veya her erkeğimiz böyle bir aşk konusu olabilir. Teorik olarak olmalıdır, pratikte de gerçekleştirilecekse saygı duymalıyız. Öyle ayıplık diye bir durum da yok burada”

İnsanımı güzel görmek istemezsem benim yurtseverliğimin hiçbir anlamı yok. İnsanlarımı güzelleştirmesem benim halk olarak savaşçılığımın hiçbir anlamı yok. Güzelliği bulmak, onu toplumsallaştırmaktır. Güzelliğin en temel iki objesi: Güzel erkek ve güzel kadın.

Aşk benim için ne zaman önemlidir? Ben aşık olabilir miyim? Siyasetin etkisi benden ne kadar şey götürdü? Kendimi sorguluyorum. Adı sanı-belli olmayan bir köylü çocuğuyken fazla sevilmiyordum, şimdi ilgi çok yüksek. O zaman büyük bir hata var burada diyorum. Siyasi güce dayanarak kendimi sevdirmeye çalışmam ikiye bölüktür.

Acaba ben gerçekten

birey olarak büyüdüğüm için mi güçlüyüm veya siyasi güç bende yoğunlaştığı için mi, -birey olarak güçlüyüm? Toplum ve kadınların ilgisi acaba neden kaynaklanıyor?

Arayışım şu: Ben asla siyasi güce dayanan bir tip olarak ne kimseyi kendime yaklaştıracam, ne de kendimi kimseye dayatacağım. Bu bir moral, ahlaki ilkedir. Ben ‘ben’ olarak ayakta olacağım. Hiçbir siyasi gücüm olmadan da, ben ‘ben’i güçlü ve ayakta tutabilmeliyim.

**Bana aşık olmak zor...
Zilan’ı çözümledik.
Zilan bir aşk...**

Aşkın çok önemli bir boyutu, bir aşk gerçekleşmesi. Aşksız olduğumu söyleyemem. Sizin kadın, erkek arayışlarınız ayrı, benimki ayrı. Zilan tarzının yaşamsallaşması benim için aşkın gelişimidir. Sevmek cesareti veriyor.

“Büyük yaşamak, büyük

sevmek.” Büyük savaşmak. Bunlar birbirine çok bağlı. Pratikleşirse aşk gelişir ve saygı duyulur.

Eylemimiz büyük siyasetimizdir, büyük siyasetimiz büyük aşkımdır.

Bunu mutlaka kabul ettireceğiz, başka yolu da yok. Güzel veya güzelleşmesi gereken kızların önünü olağanüstü açıyorum. Sizler belki bir kadınla ilgilenebilirsiniz, ama ben elimden gelse bütün dünya kadınlarıyla ilgilenirim. Amerikalıların geliştirdikleri sistemin çok ötesinde bir kadın arayışı, -güzelleştirme enstitüsü, her tür nitelikte yaratmayı kendi çapımda yaparım. Hiç ayıbı yok.

Pis bir erkek hakimi olacağıma, kadınları güzelliğe kaldıran bir yol açıcı, kendimle kapatacağım bir ilişki yerine, herkesi büyük yarışa kaldıran, -işte meşhurdur formül yine en çok savaşan, en çok güzelleşen olur, en çok güzelleşen en

çok sevilen olur. Zaten bu, iradeyi yaratıyor, irade de sevginin gücünü belirler. Bunlar daha Kürt insanında çözümlenmemiş. O karasevda en geri tarzıdır, öğreniyorum ve bunun için de haklı savunularım var.

Karasevda kişiliğini yok edeceğiz Zilan diyeceğiz Sema diyeceğiz...

Bir düzey yaratmak istiyorum. Sevgi mahşeri bir olaydır, toplumun huzurunda bir olay gibi değerlendirileceğiz. Çok özel, özel ilişki derler ya, hayır. Aslında en toplumsal, en meşru, mahşeri ilişki olarak değerlendirmeliyiz aşkı. Bizde tersine en ayıplısı olarak düşünülüyor. Sevgiyi alkışlamalıyız, taç yapmalıyız başımıza. Elbette bunun için de bütün erkeğin ve kadının sevgi zeminini yaratmak, mehşuriyetini geliştirmemiz lazım.

Kadın yanlısıyım.

Cinselliği de belirlediğim sınırlar dahilinde güzel bulurum. Cinsel ilgi güzel bir şey. Güzel bir kadına ilgi duymak, güzel bir kadınla olmak, söylediğim sınırlar esas alınmak kaydıyla değerli bir olaydır. Bunun doğrusunu yapalım diyorum.

Aşk, güzel ilişki, sevgi-sevgili kavramları düşmanın elinin uzanmayacağı yüksek yerlerde gerçekleşebilir. Ama düşman elinin ulaşmadığı yerimiz kalmış mı?

Aşkın savaşçısı olmaya büyük saygım var.

Aşk arayışcısı yanlış yapmaz, tökezlemez. Bu, seni büyütür. Aşkı düşmanın uzanamayacağı bir yerde arıyorsan ve buna çok büyük değer biçiyorsan, senin vatan eylemin, senin özgürlük eylemin, senin yenilmeyen insan eylemin, kesinlikle bü-

yük gelişme kaydeder ve onun zafere senin aşkının zaferidir. Sembolik olarak her kızımız veya her erkeğimiz böyle bir aşk konusu olabilir. Teorik olarak olmalıdır, pratikte de gerçekleştirilecekse saygı duymalıyız. Öyle ayıplık diye bir durum da yok burada.

Güzel insanımızı müthiş seveceğiz...

Sema gibi... Ve kendi bomba yapıp patlatan diğer kızlarımız ve delikanlılarımız gibi.

Ayıp olan sevmemektir, ayıp olan çirkin olanı sevmektir, ayıp olan bireysel güdü sınırlarını aşmayan, yani yılanların doluştuğu sözde sevebileceğini sanmaktır.

Öldürülmüş Kürt aşkının yaratıcılarıyız...

Köhnemiş duygularınızı yıkmanız kadar, yüce duygulara tırmanışınızı cesaretle ilerletin, yalnız kalmaz ve

büyürsünüz. Ayıp da değil, yetmiş yaşında da olsa bunu aramaya devam edeceğiz, Kürt için gerekli ve yüce olan budur. Bir kadınla değil, kadının özülüyle bir uğraşım var. Kadın için düzen sınırları dahilinde ve hakkında karar verilmiş. Nedir o karar? İşte, nasıl nişanlanacak, nasıl evlenecek, kocanın hakkı, düzenin hakkı, toplumun hakkı tümüyle en ince detaylarına kadar kurallara bağlanmış. Bu kadın için büyük tutsaklıktır.

Kadın tutsaklığı bizim toplumsal gerçekliğimizde hangi düzeydedir?

Bana göre çok ileri bir düzeyde. Kadınların bana büyük yakınlığı nedir biliyor musunuz? Yüzyıllardan beri ve tüm geleceğini kuşatan; ahlak, kanun, örf-adet, gelenek-görenek, erkek hakimiyeti, kadının toplum içinde siyasetten, ekonomiden uzaklığı, daracık yerlere mahkumiyetini reddettiğim içindir. İlk gerçekleştirdiğim iş, bunu temsil eden

erkekteki kocalık imajını kendimde yok ediyorum. Ben buna erkeğin öldürülmesi diyorum.

Erkek öldü.

Kızlar, erkekler istediği kadar üzülün veya sevinin onların tercihidir, ama ben erkeği öldürdüm. Bu, benim en cesaretli işlerimden biri. Fakat öldürmemle birlikte ortaya çıkan bazı gelişmeler var: Her şeyden önce kadını kazandım. Öldürülen erkek kazandırılan kadın oluyor.

Eylemimizin bir sonucu olarak erkeği müthiş eleştiriye tabi tutuyorum. Verili erkek çözümlendi ve görüldü ki, en baş belasıdır. Kadını fazla sorumlu görmüyorum. Bu erkeği çözeceğim diyorum, şu anda erkek sorunu bende kadın sorunundan daha başat durumda.

Erkek güç olmayı mı ifade ediyor?

Senin gücün varsa neden en temel savaş sorununda kendini göstermiyorsun, diyorum. Erkekliğini kanıtlandığı olay, kadın üzerindeki sözüm ona cinsel hakimiyeti veya cins hakimiyetidir. Bu kaba bir güç hakimiyetidir, çirkin buluyorum ve ben bunu yıktım. Elbette kadınlar da buna öfke duyuyor, “erkek dediğin bana şöyle hakim olur” diyebiliyor. Bunu da öğrenç buluyorum. Ölseniz bende öyle bir erkek bulamayacaksınız.

Bu işin sırrı nedir? Sırrı bu erkeğin öldürülmesidir. Hiçbir kız benim yanımda, “ben utanıyorum, senden rahatsız oldum” demez, hatta kendini müthiş bir cazibeye, güzelliğe kaptırma gereği duyar. Palyaçoya dönmüş bir kadın benim sahamda belli bir süre kaldıktan sonra, en değme artistin bile ilgi duyabileceği bazı sihri özellikler kazanabilir.

Kendime güveniyorum, kadına güzelliği kazandırabilirim. Güzelliği kazandırmak olağanüstü bir sanat işi. Bizde çirkinleşme yığımlarıdır ve hatta erkeğin eline düşen kadın çirkinleşmeye başlar. Bende tersi, benimle yaklaşan kadın güzellikte tırmanışa geçmek zorunda. Şartım budur. Köhnemiş kadın, köle kadın anamda olsa gözlerimle, yüreğimle eze eze kovuyorum. Git önce kendini düzelt, ağzını şurani-burani düzelt ondan sonra geleceksin.

İnsanımı güzel görmek istemezsem benim yurtseverliğimin anlamı yoktur

Erkek de yaratılacak. Şu anda erkekler bana göre biraz kabullenmeye yaklaşıyorlar. Fikri yoldaş iyi bir örnektir.

Benim halkıma, insanlarıma bağlılığım onların güzellikleriyle yakından bağlantılıdır. İnsanımı güzel gör-

mek istemezsem benim yurtseverliğimin hiçbir anlamı yok. İnsanlarımı güzelleştirmesem benim halk olarak savaşçılığımın hiçbir anlamı yok. Tutarlı olacağım. Biri yoldaşlarını sevmiyorsa, onların güzelliği, esenliği için çalışmıyorsa ve hep olumsuzundan ele alıyorsa, o yalancıdır, o bir istismarcıdır, diktatör olmak istiyor ve onları ele geçirmek istiyor, sömürmek istiyor. Ama biri sürekli yoldaşlarının güzelliği ile ilgileniyor, güzel taraflarını açığa çıkarmaya çalışıyorsa o değerlidir.

Kadının kendisini kurtuluş kişiliğine dönüştürme zorunluluğu vardır. Kürdistan Özgür Kadınlar Birliği genel bir tedbirdir. İçini doldurmak gerekecek; hiç ertelemeksizin, hatta savaştan önce... Ne yapıp edip, kadın kendisinde çareyi bulacak. Objektif genel zemin ajanlığına özgürlük hançerini indirecek. Aslında Semalar, Zılanlar bu kadına karşı birer hançerdirlir. Kadın bu-

nunla müthiş savaş aracı, kurtuluş aracı oluyor, aşk aracı oluyor.

Belki zordur, ama kadının ordu-laşmaya girmesi demek, eşitlik ve özgürlüğün en radikal adımını atmasıdır. Bunun gereklerine göre büyük olunmazsa, kendi kendimizi bitiririz. Çünkü hiçbir ordu böyle yapmamıştır. Yaparsak, radikal çözümü de böyle olacaktır. Yani, sadece savaş aracı için değil, kurtuluş kişiliği için de değil, bir yaşam kişiliğini elde etmek için.

Benim farkım şu; düzeyi düşürmedim. Yalvarmadım, “kadınsız-erkeksiz yaşanılmıyor” deyip boyun eğmedim. Direndim; ulusallık adına, özgürlük adına, ordu adına... Sonuçta büyük kadın kahramanlığı, özgür kadın gerçeği ortaya çıktı.

Savaşta zafer, ilişkide aşk demektir. Ama öyle sandığımız gibi, “Bir eylem yapalım da kadını kandıralım, erkeği kandıralım” biçiminde değil. Zafer farklıdır. Zafer, düşmanı tüm stratejik, taktik hususlarda yenme gücünü gösteren kişiliktir.

Aşktan önce zafer gerekiyor

Zafer kişiliği, zafer yürüyüşü, zafer vuruşu. Aşk onun yanı sıra gelir. Aşk, zaferin yoldaşdır. Aşk, zaferin aşkıdır. Zaferi olmayanın, dolayısıyla aşk yoldaşı olamaz.

Önce aşk... aşk kişiliği, zafer kişiliği. Bütün bunlardan sonra içine erkek, kadın gelir.

Zaferle alakası olmayan, aşk gerçeği ile alakası olmayan kişiliklersiniz.

Zaferi, aşkı olan kadın-erkek nerede?

Ama gerekli, hatta savaşın son amacı zaferdir. Zaferin en bayılacağı özellik, aşk özelliğidir ve o da

şüphesiz bir kadında ve erkekte somutlaşabilir. Yani burada cins o kadar önemli değil. Varsa gücünüz kendiniz kanıtlayın.

Kadın ütopyası...

Çok çarpıcı, zengin ve renkli bir ütopya değerlidir. Benim yaratmak istediğim bir özgürlük dünyası var. Bu, hem genel, hem de benim özel geliştirmek istediğim bir dünyadır. Hem bir ulus için, hem kendim için, hatta insanlık için. Kendimi de bunun örnek kişiliği olarak görüyorum. Özgür olan, aşk-zafer bağlantısında istediğine ulaşandır. Özgürlük ulaşmaktır, ama zafer ve aşk gerçeğinde bu kanıtlanırsa...

Gücü olmayan kadın ve erkek, hiç olmazsa kendini ajanlık zemini olmaktan çıkarsın, “Ben zafer, aşk kişiliğine ulaşamıyorum, ama kuru ve yenilgili kişiliğe de alet olmam.” Yani olumsuzuna ulaşamıyorsa, olumsuzuna da zemin olmamalı. Kendini korumaya almalı.

Aşklı, zaferli kişilikler neden gelişmiyor? Bunları da sorguluyorum. Varsa gücünüz sizlerde uğraşın. Ama gerçekten birçok alanımızda ortaya çıktığı gibi bitirici temelde değil. Yani CIA'nin “vur” emrine göre değil de, bizim “kurtulun” emrine göre yürütmeniz gerekiyor.

Kadın zafer ve aşk tacını giyebilmeli

Erkek de, eğer kendisine bir şans verdimen istiyorsa, bir çıkış gerekli. Kaba erkek gücüyle, erkeklikle, hatta partinin yönetim, komutanlık yetkilerine dayanarak çaresiz bir kadını yanına alırsa, özgürlük adına yargırlarlar. “Bu, egemenlerin diliyle namussuzluk yapıyor, bu düşkündür” denilir. Bu suç bile kişiyi

bitirmeye yeter. Hem moral, hem ilke, hem güzellik; işte birçok çabayla yaratılmak istenileni sen işgal etmişsin. Yani nasıl ki, bir aile kızının evine gidip, “Kızı aldım, kaçtım, tecavüz ettim” dersen ve ailenin öz savunması bile seni ölüm kadar götürürse; sen partinin yetkisiyle, olanaklarıyla gelen kız düşürürsen veya kız da kendi basit kadınlığıyla bizim fukara erkeğimizi düşürürse, bu, en büyük suçtur. Çünkü en temel ilkeleri, en temel savaşçılığı öldürüyor. Bir ajan bile bu kadar yapamaz. Partinin gücüyle, ne kadın üzerine hakimiyet kurulabilir, ne de kadın “Erkeklerde hakim güç güdüsü durdurulamaz. Ben de kendimi ona göre ayarlasam istediğimi elde ederim” biçiminde yaklaşabilir. Bu, egemen sınıfların yüzyıllarca uyguladığı bir ajanlıktır. Bunun da tabii ki. affedilemeyeceği açıktır.

Diyorum ya, ilişki çok zordur bizde. Çünkü aşk-zafer bağlantısı nedeniyle zordur. Neden bu yaşa kadar böyle davranmak zorunda kaldım? Aşk-zafer bağlantısından kopmak istemiyorum. Aşk-zafer uğruna bu kadar yaptım. Kadınlık ilişkilerim daha çok sınırlı, kadının kendisi zaten sınırlı, öyle aşk-zafer fazla gerçekleştirilemez. Yani ortada kadın çok, ama aşk-zafer ilişkisine ters düşersen istediğin gibi yaşayabilirsin. Çoğunlukla yaptığımız gibi, kendinizi kandırırsanız yaşarsınız, ama her şey biter. Nitekim bizde böyle değil mi? Biten erkek-kadın hemen kaçıyorlar.

İşte Zilan, Sema; aşk bağlantılarına somutta ulaşamadılar, ama direnişte bir sembol olmak istediler. Bu çok zor, ama gerçeklik başka türlü davranma fırsatı vermiyor.

Erdal Olabilmek...

**Çarçela
ENGİZEK**

Yol yetmez yolcuya.
En son kendine
yürüyecek yolcu.

*Türkülerin ezgisinde
Sen gideli, zamana
bakmadı yüzümüz...
Düşlerimiz daha yolun
başında
Buluşmalara yol
alıyoruz
Her serüveninin
ufuktaki benliğine
Bir avuç gökyüzüne,
yıldızlar serperек
Gidiyoruz,
Gidiyorsun
Bizleri de yanına alarak
çiktın yolculuğa
Şafaklarda
karşılacağız
doğacak güneşi
Yol yetmiyor
serüvencilere
Özgürlüğe giden yolda
Türkülerle bekliyoruz
buluşmaları...*

Eğer bir gün bırakıp gitmeyin derse dilim, eğer bastıramazsam içimdeki fırtınayı 'neredesin' sözcüğünü kullanırsam ve konuşursam eğer, ellerim ateşin kavurucu sıcaklığında, özleminizle yansa da yüreğim, usulcana süzülüp gitse de, yoldaşça olan gözlerine dur gitme dersem eğer, yüreğim burkulsun, dilim tutulsun.

Bizler bu kavganın okulunda öğrendik ebedi yolculukların var olduğunu. Ebedi yolculuklar olmadan bizim için yaşamın asla anlam kazanamayacağını. Bundandır güzel yoldaşlar tanıdık. Güzel yoldaşlar sevdik. Güzel yoldaşlarla var olduk.

Öğrendik vedasız el sallamadan sadece içten hissedilen bir tebessümle yolculukları. Her gidişin sonunda buluşmaların hemen olmayacağını. Bedenimizin sol köşesinde ki bir avuç dünyada, daha önce gidenler gibi konaklayacağını. Her yolculuk kendimizde başladı. Birbirimizle anlam buldu. Birbirimizin tamamı oldu.

Sonsuzluğa meydan okurcasına yaşam ırmağına meydan okudun. Susarak değil, özgürlüğe ibadet ederek çözdün yaşamın dilini. Kar düşerse defterlerimizin sayfalarına, kıyamadığımız o gülüşüne bırakırdık sıcaklığı. Çiğ tanesi düşer gibi toprağa düşer ve orada yeniden bir gül gibi yüzünü çevirirdin yoldaşlarına.

Erdal arkadaşa yönelik yazı istendiğinde nasıl ve nereden başlayacağımı bir

türlü karar veremedim. Bir yaşamı, bir serüveniciyi, bir gerillayı, nasıl anlatabilirim, nasıl hakkımı verebilirim diye oldukça düşündüm. Koskoca bir ömrü, yaşamı nasıl olur da birkaç sayfaya sığdırabilir bir insan. Her anı, her günü anlatmak, aramızdan gidişini kabul etmeden içime sindirmeden, nasıl olur da yazı yazabilirim diye düşündüm.

Erdal arkadaşıyla ülkeye gelişinden bir iki ay sonra tanışmıştık. Avrupa'da uzun yıllar gençlik çalışmalarında kaldıktan sonra kendi dayatmalarıyla gerillaya olan özlemini gerçekleştirmek için yola koyulmuştu. Avrupa Kürt gençliğine büyük emekleri olmuştu. Uzun bir süre gençlik hareketinin sorumluluğunu yapmış ve Avrupa politikasıyla asimile edilen Kürt gençliğini kendi kültür ve toplumuyla buluşturmak için mücadele vermişti.

Kendi geleceğini kendi elleriyle örme kavgasına çoktan başlamıştı. Batının tüm soğuk yüzüne, sıradanlığına rağmen özgür yaşam arayışını kendi mücadelesiyle ortaya koy-

"Sonsuzluğa meydan okurcasına yaşam ırmağına meydan okudun. Susarak değil, özgürlüğe ibadet ederek çözdün yaşamın dilini. Kar düşerse defterlerimizin sayfalarına, kıyamadığımız o gülüşüne bırakırdık sıcaklığı. Çiğ tanesi düşer gibi toprağa düşer ve orada yeniden bir gül gibi yüzünü çevirirdin yoldaşlarına"

muştı. Gençlik çalışmalarında, yaşamıyla, emeğiyle özgürlük dağları ve toplum arasında bir bağ oldu. Kürdistan sürgün çocukları dediği Avrupa gençliği için özgür yaşam mücadelesi verdi. Bir taraftan dağa olan özlemini ve sevgisini büyütürken, diğer yandan insanların toplum içerisinde yaşam gerekçelerini oluşturmaya çalıştı. PKK'lı olmak, Erdal olmak biraz da buydu. Ben böyle öğrendim derdi. Yaşama, nerede olursa olsun, kaç yaşında olursa olsun genç katılmaktı Erdal'ca katılmak.

PKK de her önemli dönemin bir Erdal'ı vardır

Erdal arkadaş uzun bir süre gençlik çalışmaları yürüttükten sonra gerillaya katılım için yeniden uzun yollara düştü. Kuzey Kürdistan'a oradan kendi imkanlarını kullanarak özgürlük dağlarına ulaştı.

Erdal arkadaş iki aylık yeni şervanlar eğitimi gördükten sonra Komalen Cıwan 2. Kongresine delege olarak katıldı. Gençlik çalışmalarında uzun yıllar kalmanın getirdiği devrimci sorumlulukla yer aldı. Tanışmamız orada gerçekleşti. Tanışmamızda ilk dikkatimi çeken şey onun gülümsemesiydi. Ülkede olmanın coşkusu ve heyecanı her biçimde kendini hissettiriyordu. Kongreye sorumlu katılımıyla, duruşuyla her kesin dikkatini çekmiş ve Kürt gençlik hareketinin koordinasyonuna seçilmişti. Dağlara, gerillaya olan sevgisi yaşamının her dakikasında kendisini hissettiriyordu.

İsmi şehit Erdal arkadaştan almıştı. Erdal arkadaşla Avrupayken tanışmış ve büyük bir bağlılık gelişmişti. Dilinden düşmeyen şu sözler 'PKK de her önemli dönemin bir Erdal'ı vardır.' kendini bir daha doğruladı.

Erdal arkadaş iki yıllık Kürdistan gençlik hareketinin koordinasyonluğunu yaptı. Gençlik geleneğinden gelmesinden kaynaklı çalışmalarda ciddi bir rol oynadı. PKK de her çalışmanın ve her mekânın kendine göre bir önemi olduğunu her yaşamın her anında ortaya koydu. Özgürlük dağlarında olmanın onun için her zaman için farklı bir önemi olmuştu. Dağlarda olmak uygarlığa ve modernizme indirilecek en büyük darbedir derdi. Dağlar onun mekânıydı onun için.

Geçmişiyile öz buluşmasını en iyi burada dağlarda yakalamıştı

Her önemli sürecin bir Erdal'ı vardı. Evet, Agit arkadaşla birlikte PKK'nın ilk eyleminde Erdal 'Mustafa yönden' vardı. Kürdistan halkı için özgürlük simgesi olmuştu. O günden başlayacaktı Erdal olmak ve onun gibi yaşamak bir çizgi bir yaşam biçimi olacaktı. Daha sonra birlikte çalışacağı Erdal arkadaş 'Engin Sincer' arkadaştan etkilenip o geleceği devam ettirecekti.

Erdal arkadaş 3. Gençlik kongresinden sonra HPG sahasına geçti. Yeni bir süreç ve yıllardır özlemini duyduğu serüvenciliğe başlayacaktı. Büyük bir moral ve coşkuyla yola çıktı. Süreç önemli bir süreçti. Yerine getirilmesi verilmesi gereken bedeller vardır. Faşist Türk devletiyle hesaplaşması gereken çok şey vardı. Oramar eyleminden sonra operasyona karşı gelişen ciddi direnişin içerisinde yer aldı. Savaş meydanında tarihi bir hesaplaşmaydı. Erdalların ruhuyla yer aldı. Her önemli sürecin direniş ruhuyla. Türk ordusunun şahsında sömürgecilerin hepsine verilmiş bir dersti. Apo'cu gençlik ruhuyla katıldı bu kavgaya ve öyle de yolculuğuna devam etti.

Erdal arkadaş Zap eyleminde dokuz yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Bir kere başlamıştı yolculuğa. Kendine, tarihine yürüyecekti.

Erdal arkadaş büyük emekleriyle katıldı bu kavgaya. İnsanlığa genç yaşında neler yapılacağını gösterek katıldı. Apo'cu gençlik hareketinin emektarlarından oldu. Gençlik geleceğin simgesiye eğer o şimdi yolu bitmeyen yolcudur.

Le Parlement Européen et la Question Kurde

**Ahmet
DERE**

Le Parlement Européen est l'institution qui est la plus préoccupée par les problèmes qui se posent en Turquie, dont la question kurde. Depuis les années 1990, ce parlement a adopté plusieurs résolutions dans le but de trouver une solution à la question kurde.

Malheureusement, les efforts des membres de cette institution européenne n'ont pas de suite convenable. Soit ils sont restés seulement sur les papiers, soit ils ont été empêchés par d'autres institutions de l'UE. C'est pourquoi les mêmes discussions sont toujours répétées dans les couloirs et les réunions des commissions et des

groupes du PE.

D'après moi, le Parlement Européen peut jouer un rôle important en ce qui concerne les Kurdes.

Parmi les parlementaires européens, il y a ceux qui connaissent très bien les volontés du peuple kurde et les raisons pour lesquelles ils luttent.

Ainsi ils connaissent bien les problèmes de la Turquie. Je sais bien certains d'entre eux se rendent souvent en Turquie et même dans les régions kurdes. Ces derniers ont de bons contacts avec différentes organisations kurdes, soit en Turquie, soit en Europe.

Personnellement, en tant que représentant du Congrès

National du Kurdistan, je connais bien le PE et ai de bons contacts avec plusieurs de ses membres. Je m'efforce d'informer ces politiciens qui veulent faire quelque chose dans le but de démocratiser la Turquie. J'en connais plusieurs, pour lesquels j'ai beaucoup de respect à cause de leurs bonnes volontés et de leur sincérité.

Ici, j'aimerais attirer l'attention sur le fond de la réalité kurde. Avant tout, la question kurde est posée depuis les premiers jours du processus des années 1920, lorsque la République de Turquie a été créée.

Depuis cette date,

l'existence de l'identité kurde a été niée. L'Etat turc a créé un problème et les Kurdes, avec raison, se sont soulevés et luttent depuis contre cette politique. Selon le discours officiel des autorités turques, c'est aujourd'hui le 29ème soulèvement populaire qui, lui, dure depuis 24 ans.

La résistance n'est pas du terrorisme

La lutte du peuple kurde ne peut, en aucun cas, être considérée comme une question de terrorisme, mais elle pose la question du droit, pour un peuple, à la liberté et à la démocratie. C'est l'Etat turc qui est responsable de dizaines de milliers de morts, et a fait évacuer de force des milliers de villages, jetant sur les routes des millions de réfugiés et autres victimes de cette politique.

Comme chaque année, la Commission des Affaires Etrangères du Parlement Européen a préparé son projet du rapport annuel concernant la Turquie. Ce projet a été adopté le 21 avril 2008 à Strasbourg dans la réunion de la Commission des Affaires Etrangères et sera discuté en séance plénière le 21 mai 2008. Dans ce rapport apparaissent certains points positifs concernant la question kurde. Bien sûr il y a aussi

des points négatifs.

Dans les paragraphes du rapport, la Commission demande au gouvernement turc de prendre des initiatives pour trouver une solution à la question kurde. Je trouve ce point très important. La même Commission demande également des progrès, comme, par exemple, concernant l'usage de la langue kurde et le développement de la culture kurde.

Cessez-le-feu et abandon de la lutte armée

Dans le projet du rapport en question, dans le paragraphe 27, le PE demande au mouvement kurde de déclarer un cessez-le-feu et d'abandonner la lutte armée de façon inconditionnelle. En réponse à cet appel du Parlement, le 6 mai 2008, la présidence du Kongra-Gel a publié une lettre ouverte et a l'envoyée aux parlementaires de cette institution dans laquelle elle décrit sa position et ses volontés en faveur d'une solution pacifique.

Dans cette lettre le Kongra-Gel exprime son espoir en croyant que la question kurde peut être résolue avec le soutien de l'Union européenne qui est une institution démocratique.

Aucune organisation kurde n'a un objectif de guerre. La lutte que les

kurdes mènent n'est qu'une autodéfense légitime. Les organisations principales kurdes ont déjà déclaré, à cinq reprises, un cessez-le-feu unilatéral et, à chaque fois, l'Etat turc a répondu par la force.

Entre-temps, plusieurs déclarations ont été faites en faveur de la paix et d'une solution démocratique. Dernièrement encore, le 15 mars 2008, une autre déclaration a été faite.

A l'inverse, l'Etat turc continue toujours sa politique d'assimilation des Kurdes par l'usage de la force. Depuis 5 mois, les opérations se poursuivent au-delà des frontières,

dans la région des Kurdes de l'Irak. Dans ce cas, est-il raisonnable de demander aux Kurdes d'abandonner leur lutte armée sans objectivement prendre en compte la réalité de ces faits ?. Je pense que, si les autorités européennes réagissent d'une façon sérieuse, elles peuvent préparer le terrain afin qu'un processus de réconciliation commence.

Si le Parlement Européen a un vrai projet et s'il est prêt à prendre des initiatives à ce sujet, une organisation comme le Congrès National du Kurdistan peut aussi jouer un rôle. Si tel est le cas, je souhaite que, avant tout le Parlement Européen prenne toutes ses responsabilités.

Bêsosin Karakolunda Neler Oldu? -II-

**Şervin
SERHAT**

"O gün ucuz kurtulduk. Dola Hasaba'nın biraz aşağısında bir kaya parçasının altına gizlenmiştik. Takımımızın üzerinde Raperin isminde bir arkadaş duruyordu. Hava kararmaya başladığında artık geri çekilmeye başladılar. Uçaklardan bir tanesi son bombasını gizlendiğimiz kayalığın hemen birkaç metre uzağına bıraktı. Kazan bombasıydı. Patlamayıp iki parçaya bölünmüştü. Sadece yere düştüğünde çıkardığı ses bile arkadaşları kaygılandırmaya yetmişti"

O karanlıkta karşımıza bir çoban çıktı. Durumu şüpheliydi. Geç saatte orada ne işi olduğunu sordumuzda cevap vermekte zorlandı. "Bu saatte burada ne geziyorsun?" diye yakasından tuttuğumuz gibi tutukladık onu. İki arkadaş onun nöbetini tutup, eylem sonlanıncaya kadar bırakmadılar.

Plan gereği Basya, Gostê, Şkera Spi ve bizlerin bulunduğu Gostê boğazının hemen altında olmak üzere, aynı anda dört koldan B-7 ve BKC ile vurmaya başladık. Çevre köylerin korucu olması karakoldakiler için bir güvenceydi. Tümünden onlara bel bağlamasalar da orada olmaları bile kendilerini rahatlatıyordu. Bunu bildiğimiz için, bir grubumuz çete köylerinden gelebilecek olanlara karşı pusu atmaya üzere gönderilmişti.

Saldırı grupları vurmaya başladığında karakoldakiler hemen cevap veremediler. Kapılmış oldukları re-

haveti bırakıp harekete geçmekte zorlandılar. Öyle ki, karakolu terk edip gitmek, savaşmaktan daha kolay gelmişti.

Çok şanslı bir günümdeydim

Karakol yaklaşık 15 dakika gibi kısa bir sürede düşürüldü. Bir süre sonra telsizle bağlantıya geçen arkadaşlarımız karakolun içine girmiş olduklarını haber veriyorlardı. Geride kalan arkadaşları istiyorlardı. "Karakolda bir sürü malzeme bulduk, onları çıkarmak için takviye güce ihtiyaç var" dediler. Savunma grubundaki arkadaşların bir kısmı ayaklanıp gitti.

Grubumuzun iki BKC, iki B-7 olmak üzere toplam dört ağır silahı vardı. Telsiz çağrısını takiben savunma noktasında bir tek BKC'cimiz kalmıştı. Diğer arkadaşlarımızın hepsi karakola doğru gitmişti.

Şaşkın şaşkın etrafıma bakınıyor, ne yapacağımı

bilmiyordum. Kalmalı mıydım? Yoksa gitmeli miydim? Kimse bana "sen de gel!" dememişti. Etrafıma baktığımda ise geriye kimse kalmamıştı.

BKC'ci arkadaş da grubumuza diğer taburdan katılmıştı. Kendisini daha tanımıyordum. Adını bile bilmiyordum. Bildiğim bir tek şey vardı; o hevalimdi. Kendisine dönüp "heval!" diye seslendim. O da "buyur heval!" dedi. "Heval bende gideceğim" dediğimde başını sallayarak "hadi git o zaman. Arkadaşlar şimdi karakoldan malzeme çıkarıyorlar. Onlara yardım edersin" dedi. İlk eylemim olduğunu bilmiyordu sanırım. Çok şanslı bir günümdeydim. Bilseydi izin vermeyebilirdi de. Daha önce giden arkadaşlar, karakoldan cephaneye çıkarmaya gittikleri için, kimisi silahını mevzide bırakmıştı. İçlerinden bir tanesini kaptığım gibi caddeye doğru koşmaya başladım. Karanlıktı. Uzun süredir düz

yollardan geçmediğimden ayağımı kaldırıp indirirken pek ayarlayamıyordum. Çok uzaktan da olsa arkadaşları duyabiliyordum. Çünkü yüksek sesle konuşuyor, birbirlerini yardıma çağırıyorlardı.

Karakola doğru koşuyordum

Sesin geldiği yöne doğru hızla koşarken birden sanki şalvarıma bir şeyler dolanır gibi oldu. Bunu hissetmemle ağız üzeri yere düşmem bir oldu. Hepsi saniyeler içinde gerçekleşti. Ondan sonrasını hatırlamıyorum. Bayılmışım. Düşer düşmez kendimden geçmişim. Ayıldığımda, ağırlaşmış olan kulağıma belli belirsiz olarak gelen ayak seslerini duyuyordum. Gözümü açıp etrafıma bakmaya yeltendim. Yönümü tam belirleyemiyordum. Bana doğru koşan birilerinin olduğunu fark ettim. Yakınlaştıklarında seslerinden bizim arkadaşlar olduklarını anladım. Sırtlarında G-3 silahları, kucaklarında TV, video ve radyolarla dönüyorlardı. Yerimden kalkmaya çalıştım. Şalvarım dizime kadar yırtılmıştı. Sağ yanıma dayanarak doğrulmaya çalışırken elim tel örgüsüne takılıncaya dizime kadar paramparça olmuş şalvarımın nasıl o hale geldiğini anlamıştım sonunda.

“Hevaaaa! Hevaaaa!” diye bağırırmaya başladım. Arkadaşlar önce civardaki korucu köylerinden biri olabileceğini düşünmüşler. Çok sert bir sesle “kimdir o?” diye yokladılar.

“Benim heval... benim” diye üst üste cevap verince yanıma geldiler. Bir şeyimin olup olmadığını sordular. Ben de, iyi olduğumu, merak etmelerine gerek olmadığını söyledim. Hemen sonra manga komutanım olan Adar Gulan arkadaş da geldi. Kendi-

sini hemen tanımadım. Kulaklarının uğultusu hala sürüyordu. Sesini almakta zorlanıyordum. Üstüne üstlük kucagında video, üzerinde koca siyah bir mont vardı. O haliyle onu tanımam imkansızdı. Karakola kadar gidip dönmüşlerdi. Adar arkadaş kucagındaki eşyaları bir başka arkadaşına verip hemen yanıma geldi. Kolumu omzuna dayayıp kalkmama yardım etti. O şekilde bir süre birlikte ilerledikten sonra artık tek başıma yürümebileceğimi söyledim ona. Arkamızdan gelen arkadaşlar vardı. En geride kalmamış olduğumuza sevinmiştim.

Öyle bir eylemde insan bayılır mı?

Serhatlı olan Mazlum arkadaş benimle yürüyordu. Kendisini önceleri de tanıyordum: “Biz bir karakol düşürdük, senin haberin yok” diyordu. “Öyle bir eylemde insan bayılır mı?” diye bir de espri yapıyordu. Bir taraftan eylemi anlatıyor, bir taraftan da sürekli bana takılıyordu. Yol boyunca ve daha sonra da bun-

dan hiç vazgeçmedi. Arkamızdan gelen grup bayağı kalabalıktı. Tek sıra halinde dizilmiş ve düzenli, fakat ağır hareket ediyor olmaları beni şaşırtmıştı. Geri çekilen diğer arkadaşları da görmüştüm. İkişer, üçer kişi, aralıklarla, ama bir o kadar da hızlı çekilmişlerdi. Üstelik bunların ellerinde ve kucaklarında taşıdıkları hiçbir şey yoktu. Tuhaftı. Yanımdaki arkadaş;

“Bu gelenler kim?” diye sordum. Mazlum arkadaş güldü.

“Bayılırsan böyle olur işte... Bunlar asker. Onları esir aldık” dediğinde inanmamıştım.

“Doğru mu söylüyorsun?” diye sorduğum sorunun karşılığında;

“Vallahi doğru. İnanmıyorsan bekle ve bak!” dedi.

Ben uyurken, çok şey olmuştu ve ben hepsini kaçırmıştım. Bir gerilla olarak daha Türk askerleriyle karşılaşmamıştım. Ne düşünürler? Nasıl davranırlar? Hiç bilmezdim. Onlarla savaş halinde olduğumuzu, defalarca halkın yaşadığı köylere girip çoluk çocuk, yaşlı genç, birçok yurtsevere

işkence yaptıklarını duymuştum. Ve şimdi beşini yakalamıştı arkadaşlarımız. Açıkçası bütün bunları nasıl yaptıklarını çok merak ediyordum. Zaten karakola bile girememiştim. Onun hayal kırıklığını henüz üzerimden atmadan bu sefer de beş Türk askerinin esir alındığına tanık olacaktım. Daha ben sormadan heval Adar anlatmaya başladı;

Beş asker esir alınmıştı

“Karakolu düşürdüğümüzde içeri de neredeyse tek bir asker kalmamıştı” dedi. “Tek tek odaları, hücreleri ararken bir grup arkadaş da mutfağa giriyor. Mutfak görünüşte bom boş. Sağ köşesinde koca bir masa duruyormuş. Ama üzerinin çarşafı örtülü olduğunu görünce şüphelenmişler. Masa örtüsü garibine gidince, Baran arkadaş bir köşesinden tutup kaldırıyor. Masanın altında büzülmuş bir şekilde oturan, suratı bembeyaz kesilmiş askeri görüyor. “Çık ordan!” diye bağıyor. Askerin gözü Baran’ın kendisine doğru tuttuğu silahın namlusuna takılıyor. Vurulacağını düşünerek korkuyor ve çıkmıyor. Askeri, vurulmayacağına ikna etmek için, Baran da silahının namlusunu aşağı indiriyor.

Tam o sırada bir arkadaş *‘silahını bırakma, seni vurabilir!’* diye Baran’ı uyarıyor. Baran bir şey olmayacağını söylüyor. Ve elini askere uzatıyor. Asker Baran’ın ‘hadi çık! Sana bir şey yapmayacağız’ demesi üzerine çıkıyor ve bir de bakıyorlar, bir asker var diye sandıkları yerden beş asker çıkıyor. Beşi de o gün mutfak görevlisiymiş. Karakolda kalan diğer askerlerin çoğu kaçmıştı” diye sözünü tamamladı. Esir askerlerin ayaklarında ne çorap ne de

ayakkabıları varmış. Arkadaşlar karakoldan çıkardıkları malzemelerin arasından esir aldıkları askerlerin ihtiyaçlarını karşılamışlar. O gün mutfakçı oldukları için terlikle çalışıyorlarmış, yoksa ayakkabıları olmadığından değil.

“Ne yapabilirdim? Ben vurmasaydım o beni vuracaktı”

Adar arkadaş üzerine giymiş olduğu koca montun içinde neredeyse kaybolmuştu. Elini montun iç cebine uzatınca, çıkardığı kimliği bana gösterdi, “*Bak, bu bir subayın kimliğidir*” dedi. Ve devam etti. “Karakol düşünce içini aramak için odalarına daldık. Ben tesadüfen telsizlerin olduğu bir odaya girdim. İçerde bir yerlere kaçmayı ümit eden bir subay, silahını bana doğrultmuş, ateş etmeyi bekliyordu. ‘O ateş etmeden ben ateş etmeliyim’ dedim. Hiç vakit kaybetmeden silahımın tetiğine bastım.

Subay yere yığılınca alelacele etraftaki telsizleri topladım. Subayın üzerindeki montu da alıp oradan ayrıldım” diye anlatmaya devam etti. Bana uzattığı kimliğin üzerinde kan izleri vardı. Dokununca içim ürpermişti. Daha fazla incelemeyi geri verdim.

Adar, durumumu hemen fark etti. “*Ne yapabilirdim sence? Ben vurmasaydım o beni vuracaktı*” dedi. Doğru söylüyordu. Zaten öyle olmasaydı subayı da diğer askerler gibi esir alabilirdilerdi. Ona da diğerle-

rine davrandığımız gibi iyi davranırdık.

Şkera Spi’deki keşif noktasına varmamız pek uzun sürmedi. Ama çete köylerine inmiş olan arkadaşlarımız henüz dönmemişti. Askerlerin yardımına gelmelerini engellemek üzere gitmişlerdi. Grupların hepsi geri çekilmemişti. Sabah olmasına daha iki saat vardı. Güneş doğarken tekrar yola koyulmayı düşünüyorduk. O zamana kadar bir süre daha orada, diğer arkadaşların geri çekilmesini bekleyecektik.

Sabah olunca Begalte üzerinden Dola Hesaba’ya doğru yolumuza devam ettik. Begalte, boşaltılmış bir çete köyüydü. Basya suyunun kenarında yer alan bu köy, eylem sonrasında tüm grupların buluşacağı bir

yer olarak tespit edilmişti. Akşam olduğunda herkes ulaşmıştı artık.

Esir askerlerden hiç bir şeyi esirgemiyorduk

Ertesi gün uçaklar geldi. Düşman dört jet uçağı ve iki kobrasını harekete geçirmişti. Erkenden Begalte dolaylarını bombalamaya başladılar. Neyse ki, arkadaşlar hazırlıklıydı. Olası bir karşı saldırıda, nereye mevzileneceğimizi çok önceden düşünmüşlerdi. Bombalamanın olduğu sıralarda esir askerler de yanımızdaydılar. Nereye gitsek onlar da oraya... Onları da en az kendimiz kadar önemsiyorduk. Esirler için güvenli bir yer ayarlamadan mevzilenmiyorduk. O gün hayretlerini gizleyemediler. Akşam karanlık çökene kadar süren bombalamada tek bir arkadaşına bile bir şey olmamıştı. Ama daha önemli olan bizim onlar karşısında sergilediğimiz davranışlarımızıydı. Onlar karşısında insana dair bildiğimiz ve uygulayabildiğimiz hiçbir şeyi esirgememiştik.

O gün ucuz kurtulduk. Dola Hasaba'nın biraz aşağısında bir kaya parçasının altına gizlenmiştik. Takımımızın üzerinde Raperin isminde bir arkadaş duruyordu. Hava kararmaya başladığında artık geri çekilmeye başladılar. Uçaklardan bir tanesi son bombasını gizlendiğimiz kayalığın hemen birkaç metre uzağına bıraktı. Kazan bombasıydı. Patlamayıp iki parçaya bölünmüştü. Sadece yere düştüğünde çıkardığı ses bile arkadaşları kaygılandırmaya yetmişti.

Çünkü bomba mevzilendiğimiz yere yakın bir yerlere düşünce, bunu gören arkadaşların hepsi "Raperiiii! Raperiiii!" diye bağırılmaya başladılar. Bize bir şey olmadığından emin

olmak için cevap alıncaya dek devam ettiler. Bütün bunlar olurken esirler de bizleri izliyordu.

İçlerinden bir tanesi hafif bir yara almıştı. Küçük bir sıyrıktı. Arkadaşlar onları hemen savaş alanından çıkarmamızı istiyordu. Esirleri güvende olabilecekleri bir yere götürmek üzere görevlendirilen grupta ben de yer alıyordum.

Onlar bizi biz onları izliyorduk

Belki eyleme aktif olarak katılamamıştım. Ama daha sonrasında yaşadığımız heyecanı, şans eseri patlamayan kazan bombasını düşündükçe, o yoğunluğun içinde fark edemediklerimi duyumsuyordum.

Yanımızdaki esirleri sağ salim Çemço'ya ulaştırabilmenin ne kadar kutsal bir görev olduğunu yeni yeni anlıyorum. Yaralı olan askeri ata bindirmiştik. Hafif yaralı olan iki arkadaş da. Onları Çemço'daki hastaneye ulaştıracaktık. Diğer esirler ise tıpkı bizim gibi yayandı.

Onlar bizi, biz onları izliyorduk. Birbirimizden korkuyorduk. Yine de cesaretle yaklaşıyorduk birbirimize. Hem düşmandık, hem de dost gibi davranıyorduk. Kafam karışmıştı. "Kim bilir kaç anayı, kaç çocuğu saçlarından, kollarından çekip sürükleyerek, ibreti alem olsun diye köy meydanlarında işkence yapmışlardır. Belki de bir karıncaya bile zarar vermeyecek kadar yufka yürekli insanlardır" diyordum. Yine de içimdekilerini onlara hissettirmeye çalışıyordum. Üstelik talimat-

tı. Onları zarar görmelerine izin vermeden Çemço'ya kadar götürüp, orada bizleri bekleyen arkadaşlara teslim etmemiz gerekiyordu.

Küçük bir su kenarına geldiğimizde veya akan bir çeşme bulduğumuzda, onca yolu yürümeye alışkın olmadıklarımızı düşünerek, hep mola verirdik. Şerbet yapınca da, yaralılardan önce onlara verirdik. "Bizimkiler nasıl olsa alışkındır. Sonra da içseler olur" diyorduk. Yolumuzun üzerindeki meyve bahçelerinden onlar için biraz erik toplamıştık. Bir arkadaş sürekli yemlik yoluyordu. Demet demet yapıp esirlerin ellerine tutuşturuyordu.

O şekilde Şive köyüne kadar yürüdük. Şive köyünün serin sularını yüzümüze çarparıp serinlemiştik. Biraz dinlendikten sonra Çemço'ya giden yoldan yürümeye devam ettik. Çemço'da, bizleri Zap'tan gelen kuryeler bekliyordu. Esirleri onlara teslim ettik, ama biz de peşlerinden yola devam ettik. Arkadaşlarımız yine iyi davranacaktı onlara.

Cudi'nin Asi Çocuğu Adıl Yoldaşa

Çiçek DİDERİ
ve
Ferida ALKAN

3 5 yaşının 21 yılını gerillacılığa sığdırmış, tek kelimeyle gerilla vurgunu, Kürdistan dağlarının tutkunudur Adıl yoldaş. 14 yaşındayken katıldığı gerilla mücadelesinden onu ancak 21 yıl sonra gelen şahadet ayırdı. O Gabar dağının doruğunda özgürlük zamanını bedeninde dondurarak ölümsüzleşti.

Adıl yoldaş Cudi dağının eteklerinde Hezil nehrinin üzerine kurulmuş ana kadın toplumunun bütün özelliklerini capcanlı koruyan Bilikan köyünde dünyaya gelmiş, burada büyümüş gerçek bir dağ Kürdüdür. O dağların heybetinden aldığı gururu, asiliği, onuru kişilik edinmişti. Dağ Kürtlerinin özgürlüğe düşkünlüğünü, uygarlık merkezlerine yanaşmazlığını, ele avuca sığmazlığını ruh edinmişti. Zira Adıl yoldaş Cudi gibiydi, Cudi'liydi.

Cudi insanlığın tufandan sonraki döl yatağı, uyarlık beşiği. Hayat orada yeniden başlamış, insanlık burada boy vermiştir. Adıl yoldaş gözlerini dünyaya

Cudi'yle açmanın bütün özgünlüklerine, ayrıcalıklarına sahip olarak yaşam denizine karıştı.

Cudi'nin heybetinde büyüttü yüreğini

Cudi'li olmanın sırrına kaç kişi erişmiştir sahi? Cudi'yi bunca gerçek kaç kişi hissetmiş, yaşamıştır? Cudi'li olmak...

Cudi'li olmak insanlığın gizlenen bütün tarihini bilmekle özdeşti. Cudi'li olmak tarihin bütün sırlarına tanık olmanın kendisiydi. Cudi'li olmak ataerkil uygarlığın sınırlarına takılmamak, etki alanına girmemektir. Cudi'li olmak insanlığın özgürlük değerlerinin sürdürücüsü olmak, ana kadın toplumunun mirasçısı olmak ve dağ kuytuluklarında boy vermiş etnisitenin demokratik değerleriyle şekillenmekti.

Cudi'li olmak doğayla barışık anayla şekillenmiş özgür toplumun, sade, gururlu, vakur savaşçıları olmaktı. Zira insanlığın özü, emeği, özgürlüksel değerleri Cudi'ye öylesine ka-

zanmış, öylesine yansımaktadır ki, bunlarla büyüme şansı insanı hakikatin, gerçeğin sırrına ermeye götürür. Bundandır bura insanındaki özgürlüğüne düşkünlük, uygarlık merkezlerine yanaşmazlık.

Cudi'nin insanlık için anlamı bir yana, Kürtler için önemi, anlamı çok farklı. Kürt anaları her sabah gün doğumunda Cudi'ye yüzlerini döner, Cudi'den yükselen güneşe dua ederler. Onlar için Cudi tüm muratların babasıdır. İnsanın muradı neyse Cudi'ye dönerek ister. Zira Cudi kimin ne muradı varsa gerçekleşmesi için gerekli güce sahiptir. Cudi murad arayanlara kucak açar, güç verir, korur.

Bütün sarp, asi, inatçı yapısına, karakterine rağmen Cudi insanlara murad dağıtan, yol gösteren mekandır. O ne zaman ki insanlar zorlanırsa, imdadına koşan, ölüme karşı hep yaşam üreten, Azrail'le savaşılan, tanrılara kafa tutarak insanı yücelten coğrafyadır. Yeryüzünde ayak basıp yaşayabilecek başka hiç bir yer bulama-

"Ve o bir çizgi militanı olarak, Apocu öğretilerde geçirdiği 21 yıl gibi koskocaman bir zamana dürüstlük, bağlılık, fedakarlık, militanlık sığdırmıştır. Öyle ki koskocaman bir zaman dilimi olan bu 21 yıla geçirdiği ciddi bir hatası, onu halk ve Önderlik karşısında utandıracak bir ayıbı, beklentisi, pratiği olmamıştır. Gerçekten o en sade, yalın anlatımla beklentisiz bir adanmışlığın, inançlı bir bağlılığın, sürekli ve geliştiren bir emeğin sahibi olmuş ve mütevazice yaşamıştır"

diğında imdadına koşup insanlığa yer yurt olan ana kadındır Cudi. Ve bağrından insanlığı yaratan verimli hilalin ana kaynağıdır Cudi.

İşte insanlığa beşik, yaşama kaynak Cudi'nin çocuğudur Adıl Bilika

Özgürlük mücadelesine, Kürt halkına, insanlığa kendini adayan otuz beş yıllık ömrün hikayesidir Cudi'li Adıl yoldaşın hikayesi. Bunca kendini adaması, halkının, özgürlüğün hizmetine sunması, Cudi'yle özdeş karakterinin, yapısının, kişiliğinin gereğidir. Oda tıpkı Cudi gibi kendini halkına, insanlığa, özgür yaşama adanmış, o uğurda yaşamış ve insanlığa mal olmuştur. Cudi'li olarak Adıl yoldaş gerçek bir özgürlükçüydü. Hayatını özgürlük değerlerini korumaya adanmış gerçek bir devrimciydi.

Kürdistan özgürlük mücadelesinde Botan her anlamda isyan beşiği, fedakarlık, bağlılık, serhildan diyarıdır. Cudi Botan'ın merkezi olarak Gabar'la birlikte özgürlük ateşinin yakıldığı kalelerdir. Cudi ve Gabar diriliş devriminin direniş kaleleridir. Bu kalelerde yakılan ateş bütün Kürdistan'ı aydınlatmış, kölelik uykusundan uyandırmış, sömürünün dondurduğu yürekleri ısıtmış, özgürlük maratonunu başlatmıştır.

15 Ağustos hamlesiyle gerilla mücadelesinin yükseldiği, diriliş devriminin o sıcak atmosferinin tam ortasında şekillenir Adıl yoldaş. 15 Ağustos atılımını, Cudi'li olarak iliklerine kadar hisseder, heyecanına ortak olur, yürek ve bilinci mücadele ateşinde olgunlaşır.

Sesini Agitlerin sesine katarak özgürlük yürüyüşüne başladı

15 Ağustos eylemleriyle Kürdistan'ın kalbi Botan da kölelik tarihi, sömürgecilik, baskı, zulüm, asimilasyon yerle bir edilmiş, Kürdistan'lı kadınlar, çocuklar, gençler, erkekler ve yaşlılar yeniden doğmanın, ölüm uy-

kusundan uyanmanın sevincine boğmuşur. Agit yoldaşın öncülüğünde Eruh Şemdinli'de eyleme koşan Apocu gerillaların silah sesleri anaların zılgıt sesleriyle karşılık bulmuş, genç kızlar ve erkekler özgürlük-kurtuluş haykıran seslerle yürek ve beyinlerini bilemişlerdir. O günlerde genç bir Cudi olan Adıl yoldaş da özgürlük haykıran Agitlerin sesleriyle, anaların tililileriyle yurtseverliğin politik bilincini, yürek atışlarını geliştirir.

Cudi'nin özgürlük doğasında, havasında karaktere, ruha, kişiliğe ka-

vuşan Adıl yoldaş için Agit'in öncülüğünü kavrayış, onun yoluna yönelik zaten hep beklediği, atılmaya hazır olduğu, asırlardır özlediği, hiçbir koşulda doğruluğundan kuşku duymayacağı, yaşam olarak belirleyeceği tek seçenektir.

Apocu felsefeye, onun Agit öncülüklü gerillacılığına aşıkta

Zira o ardılı olduğu özgürlük tutkunu ataları Cudililer gibi uygarlığa, onun şehir merkezlerine yönelmemekte ısrarcıdır. Yurdunun, dağlarının üzerine karabasan gibi çökmüş işgal ve sömürüyü ortadan kaldırıp, diliyle, doğasıyla, kültürüyle dağlarını, insanlarını özgürleştirmek asıl derdi, asıl arayışıdır.

Tüm uygarlık kurumları, şaşalı vitrinleri, aşağılayan yoksulluğuyla şehir devletiniz sizin olsun, biz dağlarımızı, doğamızı, ülkemizi, köylerimizi istiyoruz diyen Adıl yoldaş için Agit öncülüğünde gerillacılık ve onun Apocu öğretisi bir an için bile olsa kuşku duymadan, sorgulama-dan atıldığı yol olmuştur. Bu yolda geçen 21 yıllık ömür, mücadele duruşu, pratiği Adıl yoldaşın ne kadar inançlı, iddialı, aşk düzeyinde bağlı ve tutkulu olduğunun kanıtıdır. O gerçekten Apocu felsefeye, onun Agit öncülüklü gerillacılığına aşıkta. Bu tutkuyla aralıksız yirmi bir yıl gerillacılık yaptı. Dağlardan bir an için bile ayrılmadı ve 21 yıl sonunda Gabar da toprağa karışarak aşkını sonsuz buluşmaya, ölümsüzlüğe, ebedi mutluluğa dönüştürdü.

Adıl Bilika Apocu hareketin gerilla örgütü içinde çok tanınan, bilinen,

güven duyulan, askeri performan-sından söz edilen, en önemlisi de Botan denildiğinde en çok akla gelen yoldaşlardan oldu. O bir gerilla komutanı olarak hep ön cephede, pratiğin içinde yer aldı.

Ağzı dili olsaydı Botan coğrafyasının en iyi onlar anlatırdı Adıl hevali

Hareketli gerilla birliklerinin başında Cudi'den Gabar'a, Besta'dan Garisa'ya, Herekoldan Çatak'a, Başkale'ye koşan, eylem üzerine eylem yapan, her an düşmanın hareketini takip eden, ona darbeyi vura-cak taktikler üreten, eylemler geliştiren komutandı. O hiçbir koşulda komutanlığını salt yönlendirmeye, koordineye indirgemeyen, her an pratiğin içinde en önde olan, Botan'ın bütün zorlu doğa ve savaş koşullarını yoldaşlarıyla birlikte paylaşan gerçek bir militandı.

Ona kelimenin gerçek anlamıyla eylemci, militan öncü demek en doğru tanım olur. Dört mevsim ve yılları aşan gerilla komutanlığı Botan'ın her alanında yaşam bulmuş, zaten ana yurdu olan Botan'ı gerilla pratiğiyle birlikte karış karış tanımış, hissetmiş, belleğine kazımişti. Öyle ki Adıl yoldaşın altında oturmadığı ağaç gölgesi, üstüne çıkmadığı kaya, suyundan içmediği kanisi yoktur Botan'ın. Bundan dolayıdır Adıl yoldaş Botan'sız anlatılamaz. Ağzı, dili olsaydı Botan doğasının, coğrafyasının açıktır ki en iyi onlar anlatırdı Adıl hevali. Onu anlatmak yoldaşları da olsak bizlere birde bu yüzden zor gelmekte, en yaldızsız, en katıksız, en gerçek kelimelerin bile onu anlatamayacağı duygusuna boğmaktadır. Zira onu Botan dağla-

rının, suyunun, havasının, taşının en önemlisi de Cudi'nin yüreğinden, dilinden, hislerinden yazmalı insan.

Apocu öğretinin katıksız karşılıksız inançlı bir eylemcisi militanı öğrencisiydi

Adıl yoldaş iki defa Önderlik sahasında bulunmuş, bizzat Önderlikle olma imkanına kavuşmuş, pratiğini, kişiliğini, tarzını Önderlik çözümlerleriyle özgürlükçü, Apocu tanımlara kavuşturmuş ve bunlardan aldığı güçle ideolojik duruş ve kimlik edinmiş Apocu bir devrimciydi. Önderliğe bağlılığı en zorlu süreçlerin üstesinden rahatlıkla gelebileceği kadar büyük ve içtendi.

O Apocu öğretinin katıksız, karşılıksız, inançlı bir eylemcisi, militanı, öğrencisiydi. Önderliğin ona biçtiği misyon, verdiği değer onun tarafından mutlaka dürüstçe bağlı olmayı esas aldığı, kendisini adanmakta tereddüt etmediği, fedaice katıldığı çizginin kendisi olmuştur.

Ve o bir çizgi militanı olarak, Apocu öğretilerde geçirdiği 21 yıl gibi koskocaman bir zamana dürüstlük, bağlılık, fedakarlık, militanlık sığdırmıştır. Öyle ki koskocaman bir zaman dilimi olan bu 21 yıla geçirdiği ciddi bir hatası, onu halk ve Önderlik karşısında utandıracak bir ayıbı, beklentisi, pratiği olmamıştır. Gerçekten o en sade, yalın anlatımla beklentisiz bir adanmışlığın, inançlı bir bağlılığın, sürekli ve geliştiren bir emeğin sahibi olmuş ve mütevazice yaşamıştır. Yetkinin, misyonların yarattığı hiçbir ayrıcalığı, yaşam lüksü, beklentisi olmamış, her an en önde militanca savaş pratiğine katılmayı, ahlak edinmiş, Apocu PKK kültürüyle pişmiş gerçek bir dev-

rimcidir. Bu ahlakın gereği olarak sadece 15 Ağustos'la başlayan ARGK dönemine değil, 1 Haziran'la başlayan HPG öncülükli hamle dönemine de en önde militanca katılmıştır. 15 Ağustos döneminin militan komutanı, 1 Haziran hamlesinin öncü militanı, komutanı olarak tarihe geçmiştir. 1 Haziran hamle sürecini Zagros'ta başlatmış, ardından Botan eyaletinde öncü katılımını devam ettirmiştir.

Adıl yoldaş 1 Haziran hamlesinin öncü komutanıdır Ve tarihe böyle geçecektir

On dört gibi oldukça küçük bir yaşta gerillaya katılmış, yoğunluklu olarak zorlu savaş koşullarında ve sürekli pratik içinde pişmişti. Buna karşın ideolojik-felsefi gelişmeye önem veren, teorik olarak yoğunlaşan, düşünsel yoğunlaşma ve gelişmeyi oldukça önemseyen bir anlayışa sahipti. Bu anlayışın sonucu olarak ideolojik-teorik düzeyi ve bununla bağlantılı düşünce kapasitesi, değerlendirme tarzı Apocu aydınlanma felsefesine göre yoğunlaşmış, şekil almıştı. Zira o her alanda başarıyı esas alan, gelişmeyi dayatan hırsın sahibiydi.

Ondaki gelişme ve başarı hırsı onu sıradanlaştırmamış ta baştan beri bulunduğu her alanda onu öncü yapmış, hatta bazı yönleriyle ünlü yapmıştı. Evet o aynı zamanda ünlü bir askeri komutandı. Ünü, askeri yeteneklerinden, taktik hakimiyetinden, ses getiren eylemlerinden ve düşmana büyük darbeler vuran vuruş kabiliyetinden geliyordu. Bu mübalasız bir gerçektir de. O halkımızın ve hareketimizin gönlünde taht kuran büyük komutanlar Cu-

maye Biliki, Şerif Sperti, Hamza Cizre, Rojhat Bilezeri, Pıling Erdal, Zelal, Agiri, Nujin, Kurtay yoldaşların yoldaşlarıydı. Onlarla yaşamış, onlarla ortak sorumluluklar yüklenmişti. Hepsinin devamı, mücadele arkadaşları ve ardılı olarak Adil yoldaş onlara bağlılık temelinde sonraki on yılları başarılı bir militanlıkla karşılamış ve onların diyarında onlarla buluşarak ölümsüzleşmiştir. Bu anlamda denilebilir ki o yoldaşa bağlı, vefalı, içtenlikli bir dava arkadaşı, yürek yoldaşlarıydı. Onun felsefesinde yoldaşları yalnız bırakmak, ters düşmek hiç yer almadı ve yoldaşlığın gereklerine en sade tarzda, en içten samimiyetle bağlı kaldı.

Adil yoldaş hiç yorulmayan adeta hiperaktif bir mücadele enerjisine sahipti

Ondaki enerji devrim tutkusu ve aşkıyla her koşulda sinerji biçimindedi. Yıllar, koşullar, zorluklar, ihanetler, haksızlıklar onu yormuyordu. O inandığı amaçlar uğruna, güvendiği Önderlik çizgisinde sürekli beslenen bir heyecana, tutkuya, sevince ve bunun mücadele enerjisine sahipti. Gerçekten yorulmak bilmiyordu. Yorgunluk, yeterlilik onun felsefesinde yoktu.

Ne kadar yapsa amaca ulaşamadığı sürece az olduğuna ahlaken iknaydı ve amaca ulaşma yolunda çalışmayı en büyük erdem sayardı. Bu erdemi onun en genel kişiliğinin de ifadesiydi. Düşmana kin ve öfkesi sonsuzdu, erkenci çözümlere ve bunu savunan anlayışlara karşı her zaman için tavri netti. Onurlu, özgürlükçü, öz iradeli bir çözüm onun inandığı gerçek çözümdü ve ona göre bunun yolu da öz güce dayalı

meşru savunma mücadelesinden, demokratik halk serhildanından geçmekteydi. O bu inançla 1 Haziran hamlesinin meşru savunma çizgisi temelinde mücadelesini sürdürmek üzere Botan'a Gabar sorumlusu olarak yöneldi.

Adil yoldaşa Botan'ın Agit ruhu canlandı

Botan'a geçmeden önce geçecek güçleri büyük bir moral motivasyonla eğitti. Botan'a gideceği için çok mutluydu. Bu mutluluğuna, heyecanına tanık yoldaşları olarak ona imrenmek mümkün değildi. Böylesine büyük iddia ve heyecanla yine büyük askeri tecrübe ve birikimiyle Botan'a ulaşmasının mücadelemiz adına büyük başarılar yol açacağına hepimiz iknaydık. Adil yoldaş Botan da olursa Botan farkı olur, mücadele yükselir inancı, beklentisi herkesçe ortak kanydı ve o bu tarihi sorumluluğun bilinciyle Botan'a yöneldi.

Bu beklentinin, güvenin hiçte yersiz olmadığını heval Adil'in Botan pratiği ispatladı. Adil yoldaşa Botan'ın Agit ruhu canlandı.

2007'nin sonunda gerçekleşen Gabar eylemi Agitçe bir taktiğin, vuruşun Adil yoldaştaki gerçekleşmesiydi. Türk özel savaş hükümetinin ABD, İsrail ve AB'nin desteğini alarak örgütlediği imha konsepti Adil yoldaşın öncülüğündeki Gabar eylemiyle büyük darbeyi aldı.

Adil yoldaş Agit çizgisindeki stratejik duruş ve taktik vuruşla özel savaşı hiç beklemediği bir anda kalbinden vurdu ve Ormar'a, Zap direnişine giden sürecin önünü açtı. Evet Adil yoldaş, Botan'a son yönelişin diğer bütün

yürüyüşlerinin toplamı olarak görkemli oldu. Halkımız ve hareketimiz adına görkemli başarıyla imza atıldı. Biliyoruz seni anlatmak, seni bütün gerçeğin ve bütün yaptıklarınla anlatabilmek, yazabilmek neredeyse imkansız.

Buna ne bizim kelime hazinemiz ne de sayfalar yeter. Ama açık olan şu ki sen onurlu yaşadın, başarılı yaşadın, dolu dolu yaşadın. 21 yılana yüz yıllar sığdırdın. Botan'la dünyaya gözlerini açtın ve tam 35 yıl sonra Botan'la bütünleşerek ebedileştin. Sana bağlılığın bizdeki tek ifadesi seni hayallerinle, anılarında, özlemlerle yaşatmak ve mutlaka Önderlik ve halkımızın özgür olacağı yarınları yaratmaktır. Mücadele arkadaşların, ardılların olarak bu uğurdaki mücadelemizi yükselterek sürdüreceğimizin ve mutlaka başarıya ulaşacağımızın sözünü veriyoruz.

Cudi'nin Gamzelerinden Yıldız Damlıyor Şimdi

Yaşar ŞİMŞİR

Şehit Yıldızın babasından, Şehit Nürsel Şimşir'e (Şehit Yıldız Demirdağ) mektup...

Yıldız oldun. Ve düştün halkımın yarına açılmış esmer avuçlarına... Gittin işte! Yüreğimde Fırat çağlıtı acılar kanatarak ve ellerimde söylenmemiş sözlerin sızısını bırakarak aşkına gelin gittin...

Canım Yıldız, 'Eee.. anlat bakalım, ne tadındadır sizin orada akşamlar?' diye sormuştum son konuşmalarımızın birinde. Gülmüştün. Binlerce kilometre uzakta olsak da, görmüştüm gül, gelincik, şilan açtığını yanaklarından... Nasıl anlatsam ki sana? Ama geçen okuduğun şiirdeki gibi birşey burada akşamlar' demiştin sonra.

Sahi, ne tadındadır Azrail'den çalınmış şu ana sığdırılan sevdalar? Hangi aşkın vuslatında böyle sine güzeldir akşam. Ve neden sevinçlerimizle yarışır gibi böyle çabuk ge-

çiyor zaman. Hâlbuki çoğumuzun saçlarında tutmamış daha gümüş mayası ve sararmadı bıyıklarımız geçen sonbaharda. Ama yine de acılarımızla yarışır gibi ne de çabuk geçiyor zaman.

Ama umut inadına serpiliyor doruklarda yüreğimizin hüznün yaprakları dökülüyor bir bir gamzelelerimizden, bahar damlıyor yani ve yine zafer tadında demleniyor akşamlar.

Yollar, götürmek için kimilerimizi yeni iklimin şarabı akşamlarına son hazırlıklarımı tamlamakta. Ve eller, sıcacık bir ülke gibi kucaklarken birbirlerini saçılıyor dudaklardan Botani intikam türküleri.

Doğduğun günden, gittiğin güne dek hiç ayrılmamıştık. Vedalaşırken de 'geçici ayrılık bizimkisi' demiştik. Ayrılıktan saymadık zaten. Dağlara gidecektin. O delikanlı bahara... Gittin!... Ve ben, en güzel sözü dudaklarımda unutma telaşıyla bağırdım peşinden 'yolun

açık, başın dik olsun. Akşamlarına ağustos sevinci dolsun!'

Ve senden sonra, kalles mayınlarla pusulanmış yollara uğurlananlardan birileri başka bir iklimde çıkınca karşıma deli olurum sevinçten. "Yıldız yaşıyor ve gülüyor 'hala'nın mutluluğundan Newroz sığmazdı göz kapaklarıma. Ayrılık zordu bizler için. Zorunlu 'zor'lardan.

Berberer büyümüştük. Ben altı yaşında bir çocukken, bal karası gözleleriyle, bal tadında bir bebeydin sen. Bütün çocuklar seninle oynamak için dolardı gece konmuş fakirhanemize. Ve şımarık serçeler gibi baharı taşırlardı toprak bahçeye. Çiçekler açar, yeşerirdi dünya. Ama sen hep susardın. Onlar Fırat gibi coştukça, sen Dicle dinginliğinde akardın. Büyüdükçe çoğaldı suskun. Büyüdükçe, derinleşti gözlerindeki bal karası uçurumlar.. Büyüdükçe, daha bir esmerleşti

"Oysaki, aşktan söz edince hep susardın. Suskun yağardı yağmur. Göl olurdu sonra avuçlarıma birikmiş acıların. Ve hüznün, bir gölge gibi düşüp ardımıza sessizce yürürdü lacivert ormanımızda... Fakat bu kez gülmüştün. Anlamadım sorumun cevabını... Taa ki, günlüğünde aşka dair yazdıklarını okuyana dek. İçinde Şiyar'ın da olduğu o kutsal toprağaydı aşkın"

yüzüne takıştırdığın hüznün... hiçbir aşk, mutluluk ve sevinç silemedi yüzünde asılı duran o esmer hüznün resmini. Amca-yeğendik seninle. Babakız. Ve aynı hüznü terk edilmiş öksüz iki kardeş... Acılarımızı, öfkelerimizi, sevinçlerimizi döktük birbirilerimizin ellerine. Sevdalarımızla cemre düşürürdük öbürümüzün yüreğine... Newroz açardık sonra, aşk sarhoşluğuyla halaya dururduk. Büyüdük... kirlendi dünya. Ya da, ülkesiz, dilsiz, sürgün yaşamının kimliksiz acıları düştü ellerimize. Ve anladık ki, gözlerimizdeki anam yüzü hüznün, aşksızlıktan değil, yurtsuzluklandır.

**Ve sen canım Yıldız bunu
anladığında ilkin aşkımlı saldın
dağlara Şiyar'ımı...**

Sonra... Sonra iki damla gözyaşı bırakıp ellerime gittin... Güneşin sabahı dudaklarından öptüğü o ülkeye.. "Saksıdaki kardelen gibiyim bu şehirde, her rüzgârda biraz daha kırılıyor ellerim" demiştin giderken. Köklerini toprağımıza salma özlemiydi gidişin. Belki de rüzgâr olmak istemiştin... Şiyar'a mı, yoksa dağlara mı? diye tek bir soru sormuştum sadece. Güldün... Aşk döktüldü gülüşünden..

Oysaki, aşktan söz edince hep susardın. Suskun yağardı yağmur. Göl olurdu sonra avuçlarıma birikmiş acıların. Ve hüznün, bir gölge gibi düşüp ardımıza sessizce yürürdü lacivert ormanımızda... Fakat bu kez gülmüştün. Anlamadım sorumun cevabını... Taa ki, günlüğünde aşka dair yazdıklarını okuyana dek. İçinde Şiyar'ın da olduğu o kutsal toprağaydı aşkın.

"Sevgiyi düşündüm sonra. Arayış-

larımı. Acaba düşünüyor mudur dedim. Bilmiyorum, keşke içinde bulunduğumuz ortam ve kişilik yapılanmamız izin verseydi apaçık akmaya. Ama vermiyor. Bu konuda açık olmak bizler için çok tehlikeli. Çünkü hazır değiliz. Ne kişiliklerimiz, ne içinde bulunduğumuz topluluk ve ne de savaş ortamı henüz buna hazır değil. Ama buradan çıkıp dağlarımıza ulaşabilirsem aşkın anlamı benim için çok daha büyük olacak buna eminim.

**Ülkem benim ne kadar zormuş
sana ulaşmak!..**

Ne anlatılmaz bir tutku.. Sana kavuştuktan sonra, bağrında kalabilmenin diyetini ödemek. Seninle ben olmak istiyorum, sensiz nefes alamıyorum. Dokunuşlarıyla, öpüşlemlerle tanışmak, o hazı ben de yaşamak istiyorum.. Bedenimi toprağına sürmek ve ulaşmazlığınla kendimi yeniden yaratmak istiyorum. Güzellik kraliçem benim. Ülkem, beni koynuna alacağın günü özlemle bekliyorum. En çok ben seveceğim seni, bu sözü daha önce verenler gibi.."

Ve sözünü tuttu.. Atomlara bölerek o gelincik tarlası tenini, döktün Cudi'nin eteklerine.. Ama.. Ama canım Yıldız, ayrılık için daha çok erken! Hani söz vermiştin! Ben gelmeden büyüyecektin. Mavi olacaktık seninle. Beyaz telekli bir martı. Uçacaktık okyanusun en yalnız köşesine. Yıldız olacaktık sonra. Kayıp düşecektik çocukların yarına açılmış avuçlarına.. Ben gelmeden sakın büyüme demiştin sana. Çocukluğumuzu asacaktık umudun alın çatına. Ve uçurtma niyetine koşup akşamın peşinden, düşlerimizi salacaktık geceye...

**Büyüdün! Yıldız oldun ve
düşün halkımın yarına açılmış
esmer avuçlarına...**

Gittin işte! Yüreğimde Fırat çağılması acılar kanatarak ve ellerimde söylenmemiş sözlerin sızısını bırakarak aşkına gelin gittin... Geceler boyu uyumadım hâlbuki kaldırıp önündeki barikatı, yol verdim zamana. Su gibi akışın da, mevsim dönüşün diye bahara. Ve gözlerin avuçlarıma düşer umuduyla hüznü şarkılar söyledim yıldızlara. Ne çok vuruldum, kaç ömür kanadım sen gidince! Ve gelmesin diye ardından, yatırıp dizlerime, ninniler söyledim ölüme... Yağmur tuttu soluğunu serçeler sustu özleminle dağlarken yaralarımı inlemedim hiç uyanır da, peşine düşer diye o soğuk ve kirli hece... Ama...

Sen yine de gittin işte! 'Her ölüm erkendir' denir ya. Biliyorum sen geç kalmanın telaşıyla koştu önce giden yoldaşların peşinden.. Ama canım Yıldız inan! Bu ayrılık bize çok erken. Çoğumuzun saçlarında tutmamış daha gümüş mayası. Ve sararmadı bıyıklarımız geçen sonbaharda.

Arkadaşlarını gördüm canım Yıldız. Beraber anılar biriktirdiğiniz esmer çocuklardı hepsi. Gözlerinde balkarası gözlerini aradım. Ellerinde, Cudi nasırı ellerini.. Korktum ve dokunamadım sen kokulu tenlerine. Acılarımdan elleri yansın istemedim.. Sustum ve sadece dinledim... bir ceylan gibi Cudi'de gezmişsin. ve her koyağına o kutsal mabedin, sevdanı gizlemişsin.

Bırca beleq'de, Mem û Zîn'in düğününde dilana girmişsin önce ve ceplerinde bir avuç Dicle, düşmüşsün kendi masalının peşine. Karşılaştığın her yürek de bir iz bırakmış-

sın diyorlar. koyu bir esmerlik. Ve bir Newroz sonrası, hani yüreklerimize cemre düşen o aşk mevsiminde gülüşünle mayalayıp o esmer hüznü kayıp Cudi'nin doruklarından, düşürmüşsin Toroslar'ın güneş yanığı tenine. İşte o günden beri güldüğünde gelincik saçan gamzeleri mayxos bir hüznem çalmış Cudi'nin..

Mayxos bir hüznem kuşattı yani Newroz coşkusu sohbetlerimizi ve aldatılmış sevgililer gibi küstü dilimiz anıların çakırkeyf tadına..

Yine de, inatçılığımızla yarışır gibi nasıl da geçiyor zaman! Newroz Ağustos ve sen..

Bak! koca bir kavga mevsimi daha geçti o lanetli günün üstünden. Esmer gelinciklerle doldu Cudi'nin elleri ama hüznem yaprak dökse de yüreğimiz ağlamıyoruz, çünkü turnalar güneşe doğru uçuyor hala ve ceylanlar, ayak izlerine basarak dolaşiyor kınalı şafakları beklediğin o koyaklarda. Hüznem demleniyor reyhanî akşamlar.

Yollar sabırsız. götürmek için kimilerimizi o eşkıya doruklara son hazırlıklarını tamamlamakta. Ve eller, sıcacık bir ülke gibi kucaklarken bir birilerini yine aynı türkü dökülüyor dudaklardan 'Serkeftin hewalno, uğurlar olsun. Akşamlarınıza Ağustos sevinci dolsun!' ... Sahi, söyler misiniz!.. ayrılık sonrası ne tadındadır mevsim?

Meçhul Zamanların Yitik Adresi

Suskun kalabalıklar devşiriyorum sabahlarıma. Uzak yolculuklar karışmış kanıma Ayrılığa ve aykırılığa mekandır şimdi kalbim.

Ve konuğu oluyorum beyaz güller şehrinin...

Büyük sevinçler sığdırdım gecelerine

Kayıtsız ve şartsız yaşadım seni doyasıya

Yetmezdin sen bana yine de Heyecanımın tükenmeyen yanıydın...

Faili meçhul cinayetlerin adres gösterildiği

Masum ve bembeyaz bir iklimdin sen

Rengarenk sabahların karanlığa devredildiği demlerin

çocuğuydun

Ve nice gülüşün korunağıydın sen...

Apè Musa'nın torunuydum akşam sefalarında

İsmail Irmak cesaretiydim bulvarlarında

Onca yiğidin korkusuzluğuna tarih oldun

Saniyelerin bile hüküm giydiği zamanlara beşiklik yaptın...

Ölüm`lerin tutanakçısıydın. Savaşın ve gözyaşının

günlüğünü tuttun

Seyyah`lara ve kervan`lara misafirperverlik ettin kalbinde

Dillerin ve dinlerin kavşağıydın bereketli kutsal

topraklarda...

Kürtçe yatardık ninemin masallarında Ve Arapça uyanırdık ezan'ın sesinde

Süryanice yudumlardık şarabı heybetli durusunda

Ve de Türkçe utanırdık acemi gençlik çağımızda

Sevdanın yedi renk-dört mevsimini yaşadım sende

Anıların en zengin arşivini biriktirdim koynunda

isminle taçlandırıyorum sen`li imgeleri

Güzelliğin bin para da eder bu bendeki aşk olmasa da

Yüreğimin şehir ışığıydın ismini nakşederdim kent

caddelerine

Gecelerinin en uslanmaz maceraperestiydim ben

Yorgunluğa ve soğukluğa aldırmandan yaşadım seni

kendimde

Hiç sönmeyen ateşimdin sen... Deli-dolu bulurdum kendimi

sende

Sokaklarına bırakırdım kendimi gece-gündüz

Caddelerinde koşuştururdum Durmadan ve bıkmadan

tadardım seni

Ve hiç doymadan kalırdım sende...

Ömrümün kilit noktası

Ve çocukluğumun mavi umuduydun

Aşkıma payitaht idin Gönlümün sultanı

Derdimin dermanıydın sen...

Aslan ASLAN

Horiya Warên Azad Avînara Bedew!

Zilan
PENABER

Meleka warên bilind, horiya buhešta zozanên kela memê Dexîle Tok; ew gûlek gelek zindî a di nav aşîtiya zinarên ku ne serê wan dixuyê ne jî dawîya wan; Di quntara çîyan re şîn hatibû. Bi zayîna xwe çîya, pîrozî, bedewî çîye? Li ser pelên xwe wêne kirî mîna neqşekê xwe raxistibû. Wê rastiya çîyan di xwe de wênekirî raxistibû. Ji bo wê mîna çîyan asî, mîna heyva şevên tarî sakîn, mîna biriqîna û şewqa tîrêjên stêrka Gelawêjê balkêş û bedew bû. Dexîle, di himêza warê ji mijê ava bûyî gûndê Mijûn ji bedena deybabên serfiraz zabû.

Dema ku dayika serbilind zaroka xwe ya nû gihayî dikir parzûna xwe de, dida piştta xwe û berê xwe dida gelîyê Mijûn, çel û çîyan, heya ku bi zozanan li hewa diket, bost bi bost di bin lingê xwe de dikir. Mîna xwedawendekê zaroka xwe bi şînatîya xwezayê xwedî dikir; parzuna xwe ji curbicur pincaran tijî dikir, Dexîle dixist nîva giya de û berê xwe dida zozanan, bêriyê. Parzuna

ku melek wê tede bi şaxeke kevirê çîyan de tanî û pezê xwe didoşa. Wê demê marê ku dibê “Ne ji ber marê spî ba, min dê landika dayikê bihejandiba” bêyî ku dayika wê an jî kes pê bihese, ji bo ku Dexîle bi parêze mar xwe li derdora parzunê di aland heya ku dayika wê dihat ew diparast; Çawe ku bêrîvan belav dibûn û dayika zarokê berê xwe dida parzunê, mar bi lezu bez xwe winda dikir.

**Ew ne tenê qîza dayik
û bavê xwe bê, ew
meleka pîroziya bû**

Dayika Dexîla tiştê li derdora zarokê nedidît lê tîq tîqa kenê zarokê xwe şa dikir. Dayik ji zaroka xwe matmayî dima û digot “Qîza min, meleka min hindî bedew û pake melek tev lê kom bûne û bi hev re dilîzin.” Lê rojek ji rojan dayika zaroka bedew tê ji wê re şîr bide qîza xwe, marê ku zaroka bedew diparêze ji ber mizuka tîq-tîqa kenê Dexîle xew kiribû; Dayik ditirse ku mar bi keça wê vedaye,

qîrîn pê dikeve, qedemên wê dişkê û dikeve. Heya ku Bêrîvan û Şîvan li hewara wê tînan mar xwe diveşêre, lê bi matmayîna dayikê zaroka bedew û hemu melek tîq-tîq dikenin.

Ji wê rojê û pêde Dexîle ne tenê bi destê dayika xwe bi destê hemu pîroziyan bi bayê çîyayên asî, bi bedewiya mîrgên zozanan hatibû mezin kirin. Ji bo wê her wiha ew ne tenê qîza dayik û babê xwe bû; ew ne tenê xûşka xûşk û birayên xwe bû; Ew meleka pîroziyan bû. Ew bi ava pîroziyê anîbûn, ruhê qehremaniyê xwe lê pêçabû, li beramber zoriyan zor û nîşana qehremaniyê li ser dilê wê xwe kiribû kirasek ji neqşê wêneyê Kurdistanê. Bîrçîtî û di nav deryaya xwîn xwarî, êrîşkarî a ku mirovan ji qilifekê dike yekî dinde, bê kesayet, bê ziman, bê çand û hebûn dike; ji war, mal dûr dike û biyanî dike, şurê ku ji kîne xwe di nava wî agirî de xwe gelek zirav tuj kirî, ji nav wî agirî hat der û xwe li nav deryayê de kir, da ku baş qewîm, ji pola poletir û bibe şurê tolhil-

danê, di nav de baş avjenî bike. Ji bo wê êdfî ne pêtên agirê wêran kirinê ew tune dikir, ne jî pêlên deryayê ew difetisand. Ew di nav hemû cureyê êş û azarên bindestiyê de bû zarokek penaber. Penaberên li ser xaka xwe penaber heşt war ava kirin û xira kirin, her geriyên lê warek ku para wan mabe, ew ji xwe xwedî mafek yê jiyane bibînin qet tune bû.

Di nav êş û azaran hovîtiya dijmin naskir

Dexîle di warek bindest de çavê xwe li jiyane vekir û li penaberîyê mîna biyaniyekê li ser xaka xwe mezin bû. Mîna zarokek penaber û bindest di nav hemû cûreyên zilm û hovîtiya dijmin de fêrî avjêniya jiyankirinê bû. Di nav tang, top, qîrîna firokan, êrîşa gûlebarana ser gel; xwînmijî, talan, wêran, qetil kirina jin, zarok, kal, pîr û zilaman, di nav êş û azarên pêl bi pêl dikelinde fêrî rastiya dijmin bû. Dema ku dijminê hov pariyê nanê devê zarokan jê di dizîn û ew zarok ji bîrsan hinavê wan ziwa dibû û bi hesreta parîyek nan çav li jiyana bi êş digirtin. Dema ku ber çavan mal û gûnd tev şewitand, pêtên agir reş û tarî heya ber perên ezmanan bilind, her dever wêran dikir, wê ji kêlik bi kêlik temaşê û şahidî dikir.

Dema ku li ber çavê wê mirov bi saxî li du panzêran dikişandin, tavêtin bin mîrata tekelê tîngan de, her parçeyek ji laşê wan li deverêkê dima û belav dibû; dema mejuyê wan dirîjiya ser cadan û Dexîle kêlik bi kêlik çavdêrî dikirû şahidî dikir wê demê ji biçukiya xwe de rastîya dijmin û bindestiyê bi hemû ziraviyan û ji kurantiya dil û mêjuyên xwe nas kiribû û zanibû.

Her wiha Dexîle rastiyekek wiha a ku bûyî şahida dîroka bi şewat a gelê xwe. Her wiha Dexîle bi bin moxela dijmin a êş û azaran dibarîne û tavêje nav gelaşa dîroka tarî û paşveru neket. Rêya ku bi şewqa tava rojê dibîne, rêya tolhildan û azadiya gelê û jinê lê winda bike. Dexîle keça ku bi kesayeta pîroz a ku bûyî xencera tolhildan û azadiya gelê xwe; ya ku tu keleman nas nake, hemû keleman dibire û ber bi serkeftinê difire. Bi ruhek tolhildanê bi kîn û nefreta xwe ya li hember dijmin û îxanetê bi evîndarbûna azadî û xilasiya gelê xwe bi navê Avînar (Av û agir) dibe şerkerê gelê xwe a ku dizane ji bo rêya şeref û namûsê a netewa wê şerker û parêzvan pêwîstin.

Xwe dikir demarek ji dilê rêberê rêya jiyana azad.

Heval Avînar jî mîna jinek şoreşger a ku bi hemû kurantiya dil, mêju û hîsên xwe bi zelalî bîrdozîya azadîyê himêz kiribû. Avînar jinek şoreşger a jîr, zana û xwe ji bo melek-bûna buhiştê azadîyê xemilandî, neqîşandî û ji bo warê azad raxistibû. Jina Gerîlla, şareza, jîr, zana û evîna dilê heval û gelê xwe bû; bi rêk û pêk, xwedî rê û rêbazên serkeftin û afirandinê bû. Dinav rastiya gelê xwe de, pêwîstiya gelê xwe zanibû; Rêya xizmet, xilasî û azadîyê zanibû. Di nav tekoşîna azadîyê de gelek zirav, hûr û kur têdikoşîya.

Di bilindahiya çiyayên azad de rêhevala ku pir di nav rêhevalên

xwe de dihat heskirin û layiqe, bi hakim bûna xwe ya di xwezayê de, bi zîrekî, duristî, pakî û bê hesab ked dayîne dihat naskirin û her kes bê hesab pê bi bawer bû. Bi wê kesyeta xwe ya ku bi xemil pêçayî di nav rastiya agirê şer de bi qehremanî sînga xwe dabû ber êrîşa dijmin û îxanetê. Jina qehreman bi xet û ruhê berxwedanê Bêrîtanan teslîmyet qebûl nekir û bi tena xwe rojekê bi qehremanî şer dike... Di nav agirê şer de dansa qehremanî û bûna parçeyek ji dil û fikrê Öcalanê rênasê azadiya bindestan; Xwe dikir demarek ji dilê rêberê rêya jiyana azad.

Herî dawî bi şer û qehremaniya xwe tirs û xof xistin dilê neyarên xwe, carek din heya dilopa xwîna xwe ya dawî bi qehremanî li ber xwe dan; Bi xwesteka di dilê wan de, bi alên kesk, sor û zer hatin xemilandin û bi tilîfîyên dayikan, bi qîrînen serkeftinê di nav kerwanên şehîdan xistin. Şehîda ku bûyî çirûska qehremaniyê, bi ser bilindî û qehremanî xatir xwestin...

Güneşi Gördüm!

**Ciwan
AZAD**

K atran karası gecede
erçemine
Altın sarısı zülüfle-
rine dök Yıldızlara uzan-
dım.

Al pundum.
Duruldum...
Ayı gördüm
Ayı düşümde gördüm.
Ay suskun
Ay küskündü bana...
Dokundum
Bakir hilalinde yıkandım,
İlk dördünde sen

Dolunay halinde kendim
oldum
Utandım...
Son dördün bilgeliğinde ise
İçkindim...
Ay süzdü beni
Ben de O'nu...
Parıldayan tenine
dokundum
Ağladı...
Gözyaşlarını kirpiğinden
topladım.
Önce içtim,

Sonra
Gökkuşağına dizip tılsım-
ladım.
Ay tutkundu bana,
Ben de O'na...
Sonra evrene uzandım.
Meteor sağanağında
Kayan bir yıldızın
Kuyruğuna tutundum.
Sonsuz karanlığında
Süzüldüm...

"Ağtılarımız analarımıza miras
kalmıştı, deşilmiş
karınlarımız ise körpe
gelinlerimize... Çocuklarımıza
ise hep yalın ayak, korkulu
ninniler kalmıştı ve biz hep
suskun, biz hep virandık... Kapı
kapı dilenip umut dileyen,
efendisinden merhamet
umandık. Biz nüfussuz bir şehir
gibi dilsizdik. Biz, biz olmayan
başkasıydık"

Umuda merdiven dayarken
ise
Yalnızdım...
Sonsuzluğu gördüm
Söylenmiş türküleri,
Çizilmiş resimleri...
Sonsuzluğu içimde gördüm
Korktum...
Ufkuna takılmış yüreğini
Yıldızlara sordum
Öğrendim...
Adını göğün kubbesine as-
tığında
Mutluydum...
Zühal'i gördüm,
Al perçemli duvağına
Takıldı yüzün...
Göğe asılan merdivende
Andını içtim,
Tutuldum...
Gümüş oranın kıyısında
Ölüm kadar uzak,
Sonsuzluk kadar yakındı
bana...

Adını deniz gözlerine,
Esmer gülüşlerine sordum
Sustu...
Yalnızlığımı dinledi.
Ve
Uzanıp bilgeliği tılsımladı
Kulağıma.
Ardından
Sessizlik boranlarından sü-
zülüm
Ölümsüzlüğü sayıkladı...
Sonsuzluk iksirini
Zühal'in kınalı avuçların-
dan
İçtim...
Uyandım...
Zühal'in alev gözlerinde
ise
GÜNEŞ'İ gördüm...

Ay düşer geceye, bilin-
mezlikle dolu bir bilmece-
dir gece... Melez şafakların
utangaç yüzüdür. Öte yüzü
ışık, öte yüzü biz olan yanı-

mızdır. Biz ışığa devrilen gecelerden geliriz... Tan doğanda ışığı hep biz avuçlarımızda saklarız... Düşümüz de hep yıldız yağmurunun hazanlarıdır. Ve biz ışığa aşığız. Avuçladığımız, doya doya içtiğimiz, baktıkça utandığımız ve her döngüsünde kendimiz olduğumuz gerçekliğimizdir O. Ve O içimizdedir. Bizde umudun içinde.

Bazen baharı selamlayan gelincığın nazlı kirpiğinde takılıdır. Bazen bir uçurum sessizliğinde, bazen de sim kapıların ışıldayan tokmağında asılıdır.

Belki zaman tüneline kaybolan geçmişimizdir.

Belki de mekanı biz olan benliğimiz... Ama her zaman yüzümüzü döndüğümüz Kybele'dir ışık...

Biz ışığa aşığız. Mani'nin bahçesi kadar tutkumuzdur O'na. Onda yaşar, onda ölür, onda ararız umudu. Umudun bir ateş parçası içimizde, bir kurulu volkan, ışığın huzmelerinde arınan gerçektir umut...

Umudun yaratılan bedenlerdir içimizde ve ışık, dağlanmış yüreklerin umudun dilidir. Ateş kadar sıcak, toprak kadar kutsal, bir su kadar duru benliğimizdir... İntikam sessizliği, belki Öcalan yanımızdır... Belki de on bin yıllık öfkenin pimi çekilmiş yüreğidir...

Ve bu yürek atışında, bir geleceğin kıyasına oturmuş tarihin seyrindeyim

Ay düşmüş gecede yıldızlara uzandım. Zülüflerine dokundukça ağladım. Bir haziran yüreğimle Fırat'a aktım ve tarih benim seyrimdeydi...

Bir seni bilirim,

Bir de senden olanı, Fırat.

Taşkın öfkende kabarr yüreğim

Süzülen perçeminde,
Kınalı yataklarında döllenen umudum.

Döllenen umudumla Fırat'taydım. Kıyılarına değen çapalara, toprağa düşen tohumlara dokundum. İhtar'ı gördüm, kara başlı çocukları, şiir dilli anaları...

İhtar'ı tılsımlı toprağın şafağında gördüm, utandım. Deniz gülüşleriyle dokundu bana. Tanrıça kadar sıcak, tanrıça kadar yakındım ona... Sonra umuduma dokundu, kutsanmış toprağını avuçlarımda sakladı. Ve ben suskundum.

Yıldızlar gezinirken gecede ben tarihin ötesindeydim. Tarih kıvrılır giderken mekana zamandaki izlerini aradım ve nazlı geleceğimle ben Dicle'ye akıyordum. Dicle on bin yıllık yalnızlığımdı.

*Hangi mekan döngüsünde akarsın
Diclem*

Hangi bilinmez kıyılarda.

Aktıkça mekan olur yüreğim,

Ve sen mekanıma dolarsın...

*Seni bir zaman yokluğunda
damuttum,*

Tarih yok olmuş mekandır

Diclem..

Tarih uçsuz medeniyetin kıyasında

Diclem' dir...

Düzensiz bir mekanda Diclem'deydim. Dicle nazlı, Dicle geleceğin umudunu serper kayalara... Star'ın kırışan bakışlarında kıvrılırdı Dicle... Kıyasına takılır gözlerim. Kıyası bize koşan ötemizdir. Ve biz ötesinde inzivadayız... Sessiz kulelerde soylu... Bir sunak taşına serilir yüreğimiz bir haziran sonu. Umudumuz ateşte tavlanır ve biz sunaklara adanmışlardamız...

Peçeli gözleri ile Zerdüşt'ü sunakta

gördüm. Geceyi yalayan ışığında gü-lümsüyordu bana... Zifiri bir gecede yıldızlar uzandı. Bir tutam yıldız sunaklarda adadı. Kızılığında kutsayıp avuçlarıma uzattı. Ürktüm... Bir avuç ateşle çığıklayan meşaleydim... Ve Ahirman gölgede çökmüştü.

Bir avuç toprak, bir avuç ateş ile tarihin seyrindeydim. Mehtaplı bir gecenin evrilen haziranında içkindim... Yalnızlığım, sessiz isyanlarımda haykırıyordu artık. Artık suskundum. Bir alabora sonrası Munzur'a aktım. Ali boğazından Kutu deresine dolandım, çoşkundum, kabaran bin yıllık kuraklığım-la Deriya Sim'deydim...

Ağıtlı bir anayı kıl çadırında gördüm... Lorili ezgilerinde beşiğine dokundum, duruldum. Umudum, isyanım, geleceğimdi ellerinde yoğruldu... Burnundaki hızmaya, ayağındaki halhala vuruldum, utandım... Uzanıp yanaklarına dokundum. Islak kirpiklerinden gözyaşımı topladım. Gözyaşımı yüreğime akıttım. İçtim... İçtikçe susadım. İçtikçe doydum, içtikçe boğuldum. Soluksuz bir nefesin kıyasına vurdum, bitkindim...

Gezdiğim bir tarih kıyası belki kirpiğe takılmış bir düştü...

Uyandım ve düşümde gözyaşlarımı içtim...

Avuçlarıma baktım, gelecek çizgilerine karışmış kıvrımlarında toprağın nemini gördüm. Alev rengi parmaklara dokundum, sarı-sıcak mekanların yalaz korlarıydı ışılan. Zamanı ise bir 30 Haziran şafağı... Bir tanrıça soyluluğu ve bir Güneş suskunluğu...

Her şey deniz gözlerin suskunluğunda başladı. Belki ay düşmüş ge-

cenin tutulmuş bilinmezliklerinde. Belki de İştar'ın Zerdüşt'ün parıldayan ışığında. Ama her Şey ışığın gerçek olduğu bir 30 Haziran Şafağında başladı.

Her Şey suskun dillerin çalınmış beşiklerin ve ağlamaklı bebelerin çığılığında başladı. Belki esmerleşen bir güllüşte, belki de umut ortaklığında. Her Şey alaca bir geyiğın seken yürüyüşünde başladı. Ama her Şey bir 30 Haziran'da başladı.

Oysa biz uyuyan gecenin ninnile-riyle büyümüşük, belki lorilerin ezgili büyüünde... Biz onu geleceğın seherlerinde içmiştik. Çünkü o biz olan gerçekliğimizdir.

Ve biz tarih kıyısına demir atmış umut gibiydik... Mağrur ama cesur...

Ağıtlarımız analarımıza miras kalmıştı, deşilmiş karınlarımız ise körpe gelinlerimize... Çocuklarımız ise hep yalın ayak, korkulu ninniler kalmıştı ve biz hep suskun, biz hep virandık... Kapı kapı dilenip umut dileyen, efendisinden merhamet umandık. Biz nüfussuz bir şehir gibi dilsizdik. Biz, biz olmayan başkasıydık.

Bir ışık gerekiyordu geceye...

Belki simli kapıya dokunan Tunç-el'den korkmuşük, kim bilir... Belki de biz, biz olan ışığı içimizde köreltmişük. Bin yılların hazinesinde farkirdik... Bilinmezlik koylarına demir attığımız korkularımızı. Dedelerin, ninelerin, şeyhlerin ve mirlerin muskalayıp sakladıkları, derinlerimize gömdükleri umudumuzdu. Ve umut içimizde aranmalıydı yitirilen yerde... Belki bir pınar başında, belki zapt edilmiş göklerde, belki sim kapıların eşiğında. Kim bilir belki bir tanrıça sunağında...

İştar gibi, Venüs, İsis, Zilan gibi bir yıldız gerekiyordu geceye... Patlayan bombalar, yalpalayan mermiler gibi. Zerdüşt gibi bir alev yakmalıydı korkuyu. Mazlum gibi, Sema gibi, Zilan gibi... Bilinmezlik tılsımı çözülmeliydi. Tıpkı yedi günlük kelebeğın heyecanlı koşuşturmasında ateşte kutsanmalıydı. Ve tanınmalıydı ışığı... Işıyan gerçekliğini içmeliydi belki...

Belki de yıldızlara uzanıp Zühal'e tırmanmalıydı, göğün son katında Zühal'in avuçlarından içmeliydi sonsuzluğu... Ve bilgeliğın sınırında ölüm-süzleşmeliydi.

Belki de ahulu bir sözün kıyısında Güneş'e dokunmalıydı...

kim bilir belki de bir 30 Haziran günü.

Her hücresinde bir asır

Her bakışında bin umut

Her dokunuşunda sonsuz gelecek ile kendini yaratmaktı... Tanrıçalaşmaktı.

Bir 30 Haziran günü Simli kapıya değın Tunç-el değildi artık. Artık analar ağıtı, gelinler bebesiz ve artık bilinmezlik içimizde değildi.

Ve bir 30 Haziran günü Güneş'in kızılığında arınıyordu Zilan...

Ateş oluyordu, toprak, soluduğumuz hava, içtiğımız su...

Dicle'sinde öfkemiz, Fırat'ında sevdamızdı.

Zilan, gerçek olan zamanın tek mekansal tanığı. Çünkü Zilan yaratanı... On bin yıllık öç almanın zapt edilmiş zaferiydi.

Ve Zilan; hücre hücre, petek petek ve damla damla biriken ve ilmik ilmik dokunan geleceğimizi.

Çünkü Zilan umuttu,

Çünkü Zilan içimizdeki tanrıçaydı.

Ve bir 30 Haziran devrilirken gece-

ye Tunç-el'in eridiğı bir alev girdabında kana bulanmış, al perçemli zülflerine dokundum, deniz gözlerine, kınalı avuçlarına...

Minik avuçlarında toprağın nemli kokusu geliyordu. Hasadı yapılmamış bir tanrıça kıyısı, suskun...

Saçlarından süzölen kızılılık, durulanıp yüreğime akmıştı. İksiri bozulmamış göz yaşı kadar duru...

Yüreğinin tam ortasında sıkı sıkıya tuttuğu, sunaklarında adanmış ateşi gördüm, eridim...

Ve... Ve soluksuz dudaklarından bitimsiz havasıyla umudu soludum, dirdim...

Sonra...

Eğilip gözlerine baktım, deniz gözlerin alevinde

Güneş'i gördüm...!

Ve sözünü

Güneş'e adadım...

Tanrıçalar dile gelse

Ve sorsalar dileğimi

Onlara derim ki:

Bana

Bir avuç toprak,

Bir avuç su,

Bir avuç ateş ve

Bir içimlik soluk verin...

"Neden bir avuç" diye sorarlarsa

eğer onlara derim ki;

Özgürlüğün Zilan vakti,

avuçlarda saklıdır...

Ulusal onurumuz; "aşk ve zafer tanrıçası" Zilan yoldaşı özgürlük eyleminin VI. yıl dönümünde, her başarılı adımda daha da büyüyen özgürlük tutkumuzla selamlıyor, bugün vesilesiyle "insanlığın ekme-su kadar muhtaç olduğu tüm özgürlük şehitlerini" saygıyla anıyoruz. Tanrıçaların izinde tutkuyla yüröyen kadın özgürleşecek, özgürleşın kadınla halklar nihai barışa ulaşacaktır.

Yoldaşça

Yaşamak

**Taylan
WELAT**

Kendinizi mutlaka devrime mal etmeli ve mutlaka kazanmalısınız”

Önder Apo

Komünal örgütlenme ve yaşamda özgür birey olmak ve aynı önemde güçlü yoldaşlık bağlarını yaratmak Apocu gençliğin özgür bir yaşam yaratma iddiasının en temel dayanakları arasındadır. Kürt gençliği doğasında bulunan komünal değerleri güçlü yoldaşlık ilişkileri ile sağlam bir örgütlülüğe kavuşturduğu oranda Apocu militan olma iddiasına bir adım daha yaklaşmış olacaktır.

İçinden geçtiğimiz süreç, ilişkilerimizi yeniden gözden geçirmeyi, kolektif temelde yeniden düzenlemeyi ve kişiliklerimize özgürlük ilkesine bağlı olarak bir düzeltme hareketini gerçekleştirme zorunlu kılıyor. Yoldaşlık bağlarımızı güçlü temellere oturtmalıyız. Bu bağlar olmaksızın kolektif bilinç, ruh ve irade gücü haline gelemeyiz. Örgütsel çalışmalarda başarıyı yakalamak için yoldaşlık bağları temel önemdedir.

Öyleyse, şu soruları sormakla başlayabiliriz; ilişkilerimizde sevgi ve saygıyı, paylaşımı ve

yaratıcılığı, sorumluluk ve dayanışmayı, moral ve coşkuyu neden güçlü yaşayamıyoruz? Bunun amaca bağlılıkla, halk sevgisi ile ilişkisi nedir? İlişkilerimizde samimiyet, dürüstlük, sahiplenme ve fedakarlık ne düzeyde? Bu özelliklere ulaşma hangi düzeyde. Öncelikle yoldaşlığı tanımlayalım.

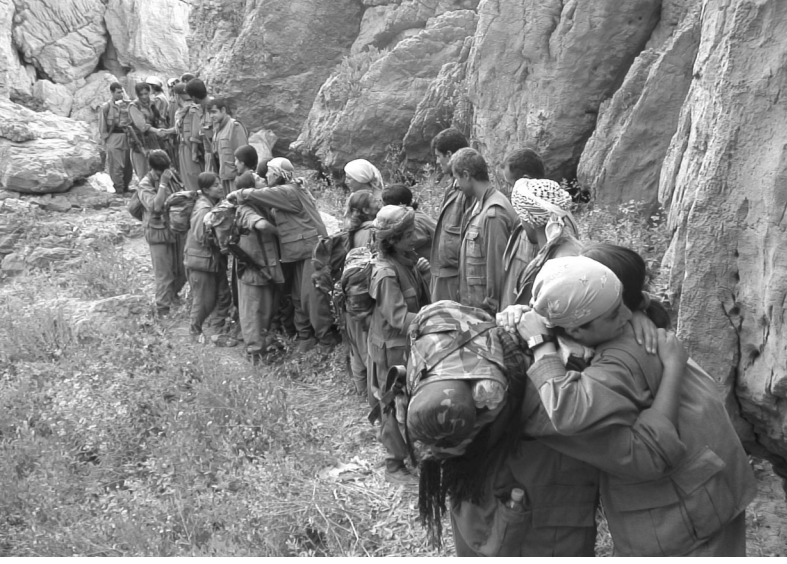
Yoldaşlık bir amaca ulaşma yolunda kurulan arkadaşlıktır

Amaç, yoldaşlığın dayandığı temel esastır. İnsan tarihin hiç bir döneminde amaçsız yaşamamıştır. İnsanın olduğu yerde, onun yaşamsal anlamda bağ kurabileceği bir amaç mutlaka vardır. Amaç ilkel topluluklarda, topluluğun çıkar birliğinden dolayı ortaklıktır. Ancak, sınıflı topluma geçişle beraber çıkarları birbirine zıt sınıflar oluşur ve amaç sınıflara göre farklılaşır.

Bu durum, sömürünün ve yabancılaşmanın da başlangıcıdır. Üretenle tüketen, haklı ile haksız, halk ile egemen birbirinden ayrışır.

“Unutulmamalıdır ki Önder Apo yoldaşlık ilişkilerine çok büyük bir anlam biçer ve yoldaşlık ilişkisinin devrim mücadelesinde belirleyici bir faktör olduğunu her daim güçlü bir şekilde vurgulamıştır”

İnsanlık tarihinde amaç büyüdükçe insan da büyümüştür. Büyük amaçlar; ailesel, kabilesel, bireysel değil toplumsal nitelik taşımışlardır. Bu temelde kurulan ilişkilerde büyük bir değer ve insani öz vardı. Bizim ilişkilerimizde de büyük bir insanlık sevgisi, bağlılık ve özgürlük aşkı vardır. Bu da amacımızın büyüklüğünden, toplumsallığından ve özgürlükçülüğünden kaynaklanır ve gücünü de buradan alır. Amacımız, yeni yaşamı ve yeni insanı yaratmaktır. Yani devrimdir. Bunun için yoldaşlar topluluğu olarak bir araya geldik.

Ortak bir amaca bağlanmak ve bu amaca ulaşmak için düşmana karşı ortak konumlanmak, yoldaşlığın temelidir. Konumlanmada yaşanan güçsüzlük, yoldaşlık gerekçelerini zayıf kılabiliyor. Bu nedenle bireysel anlayış ve tarzları, keyfietçiliği, kendiciliğini ortaya çıkaran durum ve olaylarla karşılaşabiliyoruz. Tali ilişkilerle gereğinden fazlaca boğuşan aynı orantıda temel çelişkilerden uzaklaşan bir pratik açığa çıkıyor. Amaçla aramızdaki mesafeyi açtıkça

içe kapanan, ormanı görme yerine ağaca takılan, kişilik çatışmalarını yani birbirini dışlayan ve etkisizleştiren çelişkileri yaşayabiliyoruz. İşte bu nedenle çalışma alanlarımızda birlik ve güç yaratmada yetersiz kalıyoruz; parçalanmışlık ve güçsüzlüğü tümüyle aşamıyoruz.

Savaş çelişmesini güçlü yaşadığımız oranda yoldaşlığa gereken anlamı yükleyebiliriz...

Bizim için birlik ve kolektivizm yaşamsal önemdedir. Birlik güç yaratmak içindir ve buna hayati derecede ihtiyacımız vardır. Güç; ideolojiden, örgütten ve yoldaştan alınır. Kolektivizm bunun esasıdır. Bizim yoldaşlık anlayışımızın özünde kolektif anlayış temel önemdedir. Bireycilik, özerklik ve tekleşme gibi tarzlar, kolektivizm ve yoldaşlıkla bağdaşmayan yaklaşımlardır. Komünal örgütlenmede bireyciliğe, özerkliğe, parçalılığa, sorumsuzluğa ve emeksizliğe yer yoktur. Bu noktada bizim açımızdan sorunu şu şekilde ele almak gerekir; kendi ko-

münal örgüt çizgimizi oluşturmak kadar halklarla birlik ruhu ve gücüne de ulaşmalıyız. Zaten bu olmadan gerçek bir komünal yaşam tarzını yaşamsal kılmak olanaksızdır. Bu noktada temel ölçümüz PKK hareketi kapsamında Kürt gençliğine komünal yoldaşlık temelinde oluşturacağımız sağlam birlik ve güçlü bir gençlik örgütlülüğünü yaratmaktır.

Unutulmamalıdır ki Önder Apo yoldaşlık ilişkilerine çok büyük bir anlam biçer ve yoldaşlık ilişkisinin devrim mücadelesinde belirleyici bir faktör olduğunu her daim güçlü bir şekilde vurgulamıştır. “Ucuz devrimcilik, kolay çözümler, düzen bağlarını koparamama ve kendini ideolojiye ve aynı oranda pratiğe fazla vermeme” yaklaşımlarını Önder Apo çok ciddi bir şekilde mahkum etmiştir ve yaklaşımların yoldaşlık ilişkilerine darbe vurduğunu, ideal bir devrimcide bu tarz yaklaşımlardan kaçınmanın hayati önem taşıdığını belirtmiştir. Önder Apo PKK kadrosunun özgün güçlü bir duruşu olması gerektiğini bunun da ideolojiyi algılama ile aynı orantıda yaşamsal kılmanın güçlü bir yoldaşlık anlayışından geçtiğini vurgulamıştır.

“Duruşsuzluğu”yaşayan bir birey asla Apocu bir militan olamaz...

“Ben şu kadar iyi niyetle yaklaştım”, “böyle olsun istemedim” vb. yaklaşımlarımız bir değer taşımıyor. Bu “niyet devrimciliği” yapmak oluyor ve siyasette niyetlerin değil, sonuçların önem taşıdığının bilinmesi gerekiyor. Bir şeyi doğru düşünbilme önemlidir, fakat onu yaşamsal kılma gerektiği bilinmesine

rağmen yapılmıyorsa o noktada hiç bir değer ya da değişim ortaya çıkmaz. “Niyette devrimcilik”, “soyut devrimcilik” de budur. Bu tarzın temel özelliği yaşamdan (gerçekliği doğru görememe, gerçekliğe doğru yöntemle müdahale edememe vb. nedenler) kopuk olmaktır. Bu tarz geleneksel solda da yaşanmaktadır. Yoldaşlık emek-değer bilincine dayanan bir ilişkidir. Kendi şahsımızda, yoldaşımızın şahsında, parti yapımızda özgür kişiliği emek ile yaratmak zorundayız. Sosyalist bilinci, örgütlülüğü, moral-manevi değerleri, kültürü, direnişi ve eylemliliği geliştirmeli, güçlendirmeliyiz. Yoldaşımıza vereceğimiz emeği halkımıza, mücadelemize ve insanlığa verdiğimiz emek olarak görmeliyiz.

Yoldaşa verilen değer halka verilen değerdir

Devrim ve devrimci eskiye karşı bir eleştiri ve eylem gücüdür. Eleştiri yöntemlerimiz dışımızdaki ve içimizdeki gericiyi hedefleyen bir silahtır. Özgürleşmeyi yaratır ve yoldaşlık bağlarının güçlü olması, ondaki eleştiri gücünden kaynaklanır. Doğru ve güçlü eleştiri tarzı yoldaşımızı güçlendirdiği kadar kendimizi de güçlü bir hale getirir. PKK hareketinin öncü kadroları yoldaşlık ilişkilerinde temel alacağımız kişiliklerdir, Amed zindanında en zor şartlar altında dahi ortaya koydukları direniş ruhunun özünde Önder Apo'ya bağlılık ve yoldaşlık ilişkilerinin sarsılmaz gerçekliği vardır.

Yaşama dair ne varsa her şeyleriyle paylaşan en kötü durumlarda dahi yoldaşlık kavramını yücelten Kemal'ler, Hayri'ler, Mazlum'lar, Ali'ler, Ferhat'lar ve daha niceleri APOCU gençliğin yoldaşlık anlayışında temel aldığı öncülerdir. Yine Haki KARER arkadaşın yoldaşlığı emekle özdeşleştirmenin ve PKK hareketinde ortaya çıkardığı değerlerle yoldaşlığın PKK hareketinde nasıl olması gerektiğinin en önemli örneklerindendir. Biz gençlik olarak Devrimin eylemci olmamız, devrim özgürleşme ve güzelleşmedir. Bunu yoldaşlarımızla birlikte gerçekleştireceğiz. Örgütlülüğümüzü sağlam yoldaşlık bağlarımız üzerinde; yoldaşlığı ise örgütlenerek, yeniyi inşa etme perspektifiyle güçlendireceğiz. Bunu da başta Önder Apo'dan, şehitlerimizden ve Mezopotamya halklarından öğreneceğiz...

GERILLASIN

*Dağları aşmak,
Bir sevdadır.
O sevdaya kapıldı
büyük yürekler.
Ağlayan gözler
kadere isyan
edercesine
“Özgürlük”
diye haykırıyordu,
Çığlıklar sarıyordu
bedenlerimizi
Büyük sevdalar
uğruna.*

*Doğanın
kanunudur;
doğmak ve
doğurmak
Hayatın şartıdır;
Yasam ve ölüm
İnsanoğlu
tanrılar içinde
Kendi tanrılığını
yapıyorken
Sadece,
özgürlük için
savaşıp
Hem doğaya
Hem yasama
Hem de ölüme
meydan okuyan
Ve yalnızca ,
Onurlu bir yasam
mücadelesi veren
Tek bir ilah vardır
O da,*

*Özgürlüğün ilahi
olan Gerilladır
Evet yoldaşım,
Sende bir
gerillasın
Kahpe kursuna
karşı
Göğsünü siper
edeceksin.
Düşüneceksin bir
gece
ay karanlığında.
Yıldızlara
bakarken
tatlı hatıralar
dalgalanacak
yüreğinde.
Yüreğin gibi,
Büyümeye
başlayacak sevdan.
Seveceksin,
seveceksin ki
sevilmeyi de
bilesin.*

*Unutma yoldaşım
Sen, gecelerin
parlayan ışığı,
yaşamın
en güzel yani,
yaş dolu gözlerin
tebessümüsün.
Ve artık
sen de bir
GERILLASIN....*

Xebat Eyup..

Yasak Toprak, Yasak İnsan

Zamanın gözümde henüz anlaşılmadığı yıllardı. Henüz çocuk olabilmişim; birilerine göre henüz tehdit... Yasakların olduğu bir toprakta can bulmak, büyüdükçe yasak olmak, demek, belki de her an ölümü tadabilmek demektir. Toprağında yasak olmak ne tuhaf, diye düşünmeye başladığımda, tehdit olmaktan çıktığımı fark ettim; artık bende yasaktım...

Kırmızı yasağın sembolü, toprağım kan-kızılı. Bu topraklar kırmızı... Can verdikleri kızılı simgeliyordu...

Toprak can verdikçe onlar can alıyordu.

Ve ben artık annemin korkulu rüyasıyım. Ölümü sol göğsümde taşıyorum. Ölümle soluk-soluğayım...

“Oğul kalk. Düşünme beyazı ve mavilikleri... Düşünme oğul toprağı. Düşünmek ölüm demek...”

diyordu annem, kaş altında bakışla, birazda ürkek... solgun yüzü içindeki korkuyu ele veriyordu. Annemin ellerine bakıp “çamurlu bir mayın tarlası bu. Yaşamak, düşünmek-düşlemek demek... Beynime düşüncelerime nasıl zincir vurabilirim?” diye haykırdım.

Tedirgin bir sessizliğe büründü anam. Son cümlemden sonra hüznün dışında etrafımda bir şey bırakmadı...

Ben, onun ana yüreğini anlamıyordum, o benim pervasız yüreğimi... İki yürekte de aynı tedirginlik olsa da, farklı çarpıyordu...

Yorgun bedeni yürümeye üşeniyor, gözleri bana sesleniyordu. Bakışları hüznün taşırdı, asırlardan kalma...

Yorgun bedenine yakışan yaşlı elleri, yüzündeki yılların çizgileri, dudağındaki tebessümlü gülümseyişi ve kınalı saçları ile tamamlıyor toprağımı. Bir o kadar da yakışıyordu toprağına... Kızılılığına...

Gecenin geç saatleriydi artık. Ben düşünmekten yorgun düşmüş gözlerimi hafif kısıp uzağa bakmaya koyulmuşum. Etrafı suskun bir karanlık kaplamıştı, bir o kadar kirli... Onlar yine dışarıdaydılar. Onları fark ettiğimde bedenime ilk kurşunu yemiştim. Merminin soğukluğu sıcak bedenimi soğutmuş, kanımı akıtmıştı...

Artık yasak değil(d)im... Sadece anamın yüreğini yakıp yok eden bir oğul(d)um...

Zeynep ZAYCI

CENNET TOPRAĞIM KÜRDİSTANIM

Hani bahar gelecekti dağlarımıza
Hani yeniden mutlu olacaktık
Yemyeşil bayırlarda ülke özlemimizi
giderecektik

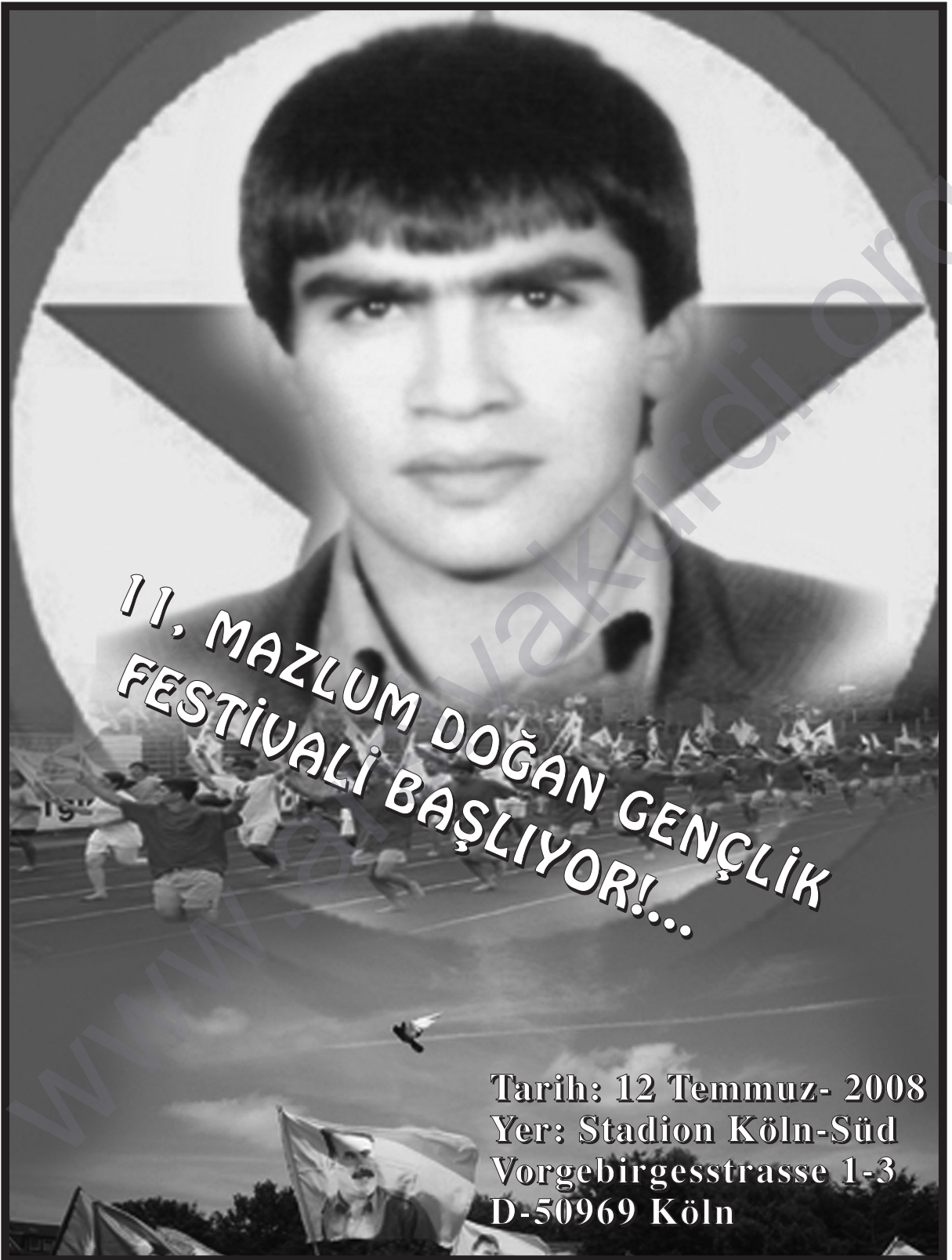
Nerde kaldı baharlar
Gelmiyor mu bahçemize?
Yeminler mi etmeli bağlılığına?
Yoksa bedeller mi vermeli uğruna?

Ne İsa durdurur artık bizi
Ne Musa kesebilir yolumuzu asasıyla
Verildi onca bedel özgürlük yolunda
Aldılar canımızı aldılar hunharca

Yine de bıkmadık hep özlemimizi çektik
Ayrı kaldık yine de durmadık
Özlemiyle çarptı yüreğimiz

Beklentileri vardı ülkemizin bizden
Artık olmasın diyordu namertlik
Olmasın artık hayinlik
Yetmezmi diyor kardeş kanı
Yetmezmi diyor yok ettiniz insanı
Belki mahşer kavuşturur bizi
Vatanım dediğim kutsal topraklarda
Bekliyorum mahşeri kalabalığımı dünyanın
Bekliyorum güzelim dağlarında
Bekliyorum cennet toprağım
Kürdistan’ında

Ararat NURHAK

11. MAZZUM DOĞAN GENÇLİK
FESTIVALI BAŞLIYOR!...

Tarih: 12 Temmuz- 2008
Yer: Stadion Köln-Süd
Vorgebirgesstrasse 1-3
D-50969 Köln

HALİL UYSAL ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASI

Bir düğmeye basit bir dokunuşla, zaman ve mekanı bir kaç yüzyıl kısaltabilecek güce erişen insan düşüncesi yenilikleri de beraberinde getirdi. Sanat ve edebiyat alanında meydana gelen birbirine bağlı sürükleyici gelişmeler toplumlara özgürlükler getirmiştir. Özellikle mücadele-mizle birlikte gelişen sanat bugüne bakış tarzımızı biçimlendirmiştir.

Günümüzde insanların karşı karşıya kaldığı sorunlara çözüm olabilecek olanlardan biri ve en etkilisi sanattır. İnsan duyarlılığının karmaşık ürünleri olan ve daima insan özgürlüğünün hakkını arayan sanat eserleri, bizlerde bazı kalıpları sürekli olarak zorlayıp aşar. Kendi kabına sığmayıp taşan insan özgürlüğünün sanat sevgisi Halil Uysal'da bütün evreleriyle varolmuştur. Onun yapıtları nitelik olarak daha ustun ve yoğun seviyelere ulaştırmıştır Kürt halkını ve onun onurlu mücadelesini.

İnsan, nasıl duymaya, düşünmeye başladığı andan itibaren kelimenin gerçek anlamıyla hayata girmiş olursa, insanlık da duygularını ve düşüncelerini sesler, çizgiler ve renklerle, canlı ve cansız simgeler halinde şekillendirmeye başladığı andan itibaren gerçekten tarih sahnesine çıkmış olur. Tarih sahnesine çıkanlarda tarihin yaratılmasında sanatlarıyla rol oynamışlardır. Ve yazılan tarihimizde sanata değer verip geliştirenlerde birer sayfa doldurmuşlardır bu mücadele yolunda.

Sanat; din ve felsefe gibi, insani günlük hayatın dar kalıplarından kurtaran bir teneffüs anı gibidir. Sanatta güzeli arayan insan ruhu ve zekası, aslında kendini aramaktır. Her sanat eseri , var olan bir nesne ile ilgilidir; belli bir varlığı anlatır, ondan bir kesit ortaya koyar. Ancak Halil Uysal bütün eserlerinde bir kesitten ziyade bir yaşamı, bir özgürlüğü, bir direnişi anlatmıştır.

Onun bütün sanatının etkisi ve besleyicisi gerilla ve onların yaşamı olmuştur. Sanatçı olarak onun özgürlük mücadelesinde gördüğü incelikleri, gerçeklikleri ve varlığın bilgisini başkalarının görebilmesi, anlayabilmesi basit bir olgu değildir. Aslında onun gördüğü bu incelikler sanatın öz konusunu oluşturur. Halil Uysal, gerilla ve sanat ile yaşamın özünü oluşturmuştur.

Kültür-sanat; mücadelemizin ve gençliğimizin olmazsa olmaz bir alanıdır. Bu alanın gelişmesi ve genişlemesi; başarı ivmesini daha yukarılara çıkarmaktır. Geleceğimize ışık tutacak nitelikte olan çok değerli sanatçı ve aydınlar hep var olmuştur. Bu değerlerin bıraktıkları yapıtlar ve eserleri bir tarih niteliği taşımaktadır. Ozan Mizgin, Ozan serhat, Mehmet Tanribuyurdu, Delila ve son olarak da Halil Uysal bu değerler içinde sadece birer örnektir.

Bu sebeple gençlerimizi bu değerlerin ışığında geliştirmek ve onları bu tarihe ortak edebilmek için İsviçre genelinde Halil Uysal nezrinde bütün şehitlerimizi anmak amacıyla Halil Uysal şiir ve öykü yarışması düzenlenecektir. Basta İsviçre'de ki gençler olmak üzere bütün yurt-severlerimizi ve kitemizi bu etkinliğe destek sunmaya çağırıyoruz.

Ödüller ve derecelendirmeler 28.06.2008 de yapılacak olan Hasan Kızılar gençlik şöleninde kazananlara takdim edilecektir.

iletişim adresi: Haliluyalisvicre@hotmail.com
son başvuru tarihi: 21.06.2008

(: Mizah :)

Elektriğim Kesik Kardeşim!

- Alo! Alo! alooooo!
- Efendim.
- Abi, abi sen misin?
- Kim olacak tabi benim, ne bağıriyorsunuz?
- Nasılsın abim? Üç gündür seni arıyorum ama ulaşamadım. Merak ettim seni!
- Evde elektrik yoktu!
- Nasıl yani, anlamadım!?
- Ev sahibim üç aydır kaldığım evin elektrik faturasını ödemiyormuş!!!
- Abiiiiii o evde kiracı sen değil misin?
- Evet benim, ben olunca n'oluyo?
- O zaman o faturaları paşa paşa sen ödeyeceksin canım.
- Neden ben ödeyecekmişim canım? Onun evi o ödesin!
- Abiii! Olur mu öyle şey. O evde elektriği sen kullanıyorsun. Sen ödeyeceksin.
- Öyle mi? Ben mi ödemeliyim?!
- Evet. Ev sahibine gidip makbuzları alacaksınız. En yakın elektrik kurumuna gidip ödeyeceksin.!
- Hımmm! İyi tamam, ne bağıriyorsunuz?
- Bağırmıyorum abi.
- Bağıriyorsunuz!!! Hem sen beni neden aramıştın?
- Dedim ya abicim üç gündür telefonun kapalıydı. Ulaşamadım sana; merak ettim seni!
- İyi de elektrik yok diyorum sana iki saattir, neden anlamıyorsunuz?
- Abi canım abim ne alakası var anlamadım ki!
- Ne demek ne alakası var. Elektrik olmayınca telefonumu şarj edemedim!!
- Hıı? Hönk!! Şimdi ben sana, sırf bu yüzden mi ulaşamadım?
- Ne yapabiliirdim? Telefonu nasıl şarj edeyim.?
- Peki, hala elektrik faturasını ödemediğin halde telefonun nasıl çalışıyor? Ödemedim dedin
- Ödemedim!!!! Elektriğin gelmesini bekledim, gelmeyince bende yeni bir telefonu bugün aldım.

Şaka daa

Bir gün Temel balığa çıkar. İyi bir avdan sonra bir tekne balık tutar. Birden hava patlar ve çok büyük bir fırtına çıkar.

Temel dua etmeye başlar. "Tanrım beni bu fırtınadan kurtarırsan bütün bu balıkları fakirlere dağıtacağım." der içinden.

Hava bir zaman sonra düzeler. Temel evine dönmeye başlar. Bir taraftanda balıklara bakar ve içinden

bu balıklar fazla yarısını dağıtsam olur der. Biraz daha sonra balıklara tekrar bakar ve bu balıkların yarısında çok fazla, ben bunların çeyreğini dağıtsam olur der.

Biraz daha zaman geçer Temel tekrar balıklara bakar. Tam o sırada hava tekrar bozulur. Temel kafasını gökyüzüne diker ve şöyle der:

- Haçen sen de şakadan heç anlamıyosun...

Şenol Güneş

Bir gün Şenol Güneş Brezilya milli takımı antrenörü Scolari ile karşılaşmış.

- Hocam sen bu takımı nasıl seçtin de şampiyon oldunuz? demiş.
- Çok kolay zekalarına göre seçiyorum. Bak mesela sana bir örnek vereyim demiş ve Ronaldo'yu çağırmış.
- Ronaldo'ya oğlum söyle bakayım senin annenin ve babanın çocuğu olan ama senin kardeşin olmayan kimdir?
- Ronaldo biraz düşünmüş, "tabii ki ben oluyorum" demiş. Şenol Güneş bundan çok etkilmiş. Türkiye'ye döner dönmez İlhan Mansız'ı çağırmış.

- İlhan sana bir soru soracağım eğer bilersen bu hafta seni takıma alırım, bil bakalım annenin ve babanın çocuğu olan ama kardeşin olmayan kimdir?

İlhan biraz düşünmüş işin içinden çıkamamış, biraz zaman istemiş ve hemen koşmuş Hakan'ı bulmuş.

- Hakan, annenin ve babanın çocuğu olan ama kardeşin olmayan kimdir?

Hakan cevap vermiş: Benim tabii ki, İlhan sevinçle Şenol Güneş'in yanına dönmüş:

- Sorunun cevabını buldum hocam:

Hakan'mış.

Şenol Güneş köpürmüştü:

- Vay salak herif, Hakan olur mu hiç, doğru cevap Ronaldo idi!..

O zaman başka...

Diplomatın biri, fakir bir adamın yanına gider ve "Oğlunun evlenmesini sağlayabilirim" der.

- Oğlumun hayatına asla karışmam...
- Ama, kız Lord Rothschild'in kızı...
- Haaal O zaman başka...
- Diplomatın ikinci durağı, Lord Rothschild'in yanındır.
- Kızınız için bir kıymet buldum Lord'um..
- Benim kızım evlenmek için henüz çok küçük...
- Ama, bu delikanlı halihazırda Dünya Bankası

Başkan Yardımcısı...

- Bak o zaman başka...

Diplomat, Lord'un yanından ayrıldıktan hemen sonra soluğu Dünya Bankası Başkanı'nın yanında alır.

- Size başkan yardımcısı olarak tavsiye edeceğim, çok iyi bir delikanlı var.
- Şu an zaten ihtiyacımdan çok başkan yardımcım var, gerekmez.
- Ama, bu çocuk Lord Rothschild'in damadı.
- Bak o zaman oldu. Gelsin başlasın...

Çok acıktım...

- Abi çok acıktım, bir atı bile yiyebilirim.
- Ben at yemem şahsen.
- Hayır abi bende yemem yani o ayrı konu ama yiyebilirim derken onu kastetmedim.
- Ben hiçbir şekilde yemem, yiyemem de.
- Peki abi, ben anlatamıyorum sana hiçbir şeyi zaten. Bunu nasıl anlatabilirdim ki?
- Sen şimdi bana geçimsiz, kalın kafalı falan mı demeye çalışıyorsun?
- Yok abi ne alakası var?
- E peki ne demeye çalışıyorsun?
- Ben bir şey demeye çalışmıyorum ya, sen neden yanlış anlıyorsun benim söylediğim her şeyi?
- Haaa, suçlu ben oldum di mi şimdi?
- Abi ne suçlu ya?

- Ben her şeyi yanlış anlıyorum yani, sen yanlış anlatmıyorsun, kabahat benim öyle mi?
- Bak yine yaptın...
- Ne yaptım ha? Ben sana ne yaptım? İyilikten başka ne yaptım ben sana?
- Abi tamam kusura bakma.
- Kestirip atma hemen bu meseleyi de diğerleri gibi... Kusura bakmaymış...
- Abi tamam ya tamam kes artık.
- Kes ha! Peki, sen benden bir şey istersin bir daha!
- Gözünü seveyim ne dedim ben şimdi sana ya? Nerden çıktı tüm bunlar?
- Neymiş efendim, beyefendi acıkmış, at yiyecekmiş...
- Ben atı yerim demedim tamam mı? Boyut olarak kastettim... Of be abi...
- Abiye of, aferin...

11. Mazlum Doğan Gençlik Kültür ve Spor Festivali

SPORCU BAŞVURU FORMU

ATLETİZM Dalında

100 metre erkekler koşu

400 metre erkekler koşu

Maraton koşusu

100 metre bayanlar koşu

400 metre bayanlar koşu

Maraton koşusu

SAVUNMA SPORLARI

Dalında

TEAK-WAN-DO

Erkekler

45-55 kg.

63-70 kg.

Bayanlar

55-62 kg.

71-80 kg.

KICK-BOKS

45-55 kg.

55-65 kg.

65-75 kg.

75-120 kg.

BOKS

45-55 kg.

55-65 kg.

65-75 kg.

75-120 kg.

SALON SPORLARI

Masa tenisi

Bilardo

Santranc

Dart

KİMLİK BİLGİLERİ

İsim: _____

Soyad: _____

Doğum tarihi: ____/____/____

Doğum yeri: _____

Katılım sağladığı ülke ve

şehir: _____

Katılmak istediğiniz spor dalını işaretleyip, alt kısımdaki kimlik bilgileri bölümünü doldurup aşağıda belirten E-posta adresine gönderiniz veya kendinizle Festival alınına getiriniz.

E-mail:

genclikfestivali@yahoo.com

"JI BO AZADIYA RÊBER APO"

II. Festival'a

Spor û Çandê ya Ciwanan a Engin Sincer

Bername

Ciwan Haco

Serhado

Koma Ahêng
(Kadınca Türküler)

Koma Rewşen
Dino

Grup Seyran

Hûnermendê Surprîz

Govendên Gelerî

Aktîvîteyên Sportîf

08 / 06 / 2008

Haziran 2008 tarihinde sportif karşılaşmalar olacaktır

Stade couvert Marie Curie

6, rue Pierre de Coubertin 60180 Nogent-sur-Oise

(Creil-Paris)

